

ଆମ ପରିବେଶ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ

• ଜ୍ଞାନପଥ ନାମାବଳୀ

ଆମ ପରିବେଶ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ ■ କ

ଆମ ପରିବେଶ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ

କୁଳମଣି ନାଥଶର୍ମା
ଓ.ଇ.ଏସ୍.

ଆଦ୍ୟାଶା ପ୍ରକାଶନୀ
୯୨୬, ନୟାପଲ୍ଲୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଆମ ପରିବେଶ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ ■ ୫

ଆମ ପରିବେଶ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ

ଲେଖକ :

କୁଳମଣି ନାଥଶର୍ମା

ପ୍ରକାଶକ :

ଆଦ୍ୟାଶା ପବ୍ଲିକେଶନ୍,

ସାଇ ନିଳୟମ୍, ପ୍ଲଟ୍ ନଂ-୯୨୬, ନୟାପଲ୍ଲୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ସୂତ୍ରାଧିକାରୀ :

ଶ୍ରୀମତୀ ଆରତୀ ଶର୍ମା

ପ୍ରଥମ ପ୍ରକାଶ :

ଗହ୍ମା ପୂର୍ଣ୍ଣିମା ■ ୨୦୦୩

ପ୍ରଚ୍ଛଦ ଛୋଟିକଣ୍ୟା :

ଅଧ୍ୟାପକ ବଳଦେବ ମହାରଥା

ମୁଦ୍ରଣ :

ମହାବୀର ଏଣ୍ଡୋପ୍ରାଇଜେସ୍

ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖରପୁର, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୬

ଫୋନ୍-୨୭୪୦୭୮୮

ମୂଲ୍ୟ - ୮୦.୦୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର

Ama Paribesha Ama Bijnana

Author :

Kulamani Nathsharma

Publisher :

Adyasha Publication,

Sai Nilayam, Plot No.- 926, Nayapalli, BBSR

Copy right :

Smt. Arati Sharma

1st Publication :

Gahma Purnima ■ 2003

Cover Courtesy :

Baladev Maharatha

Printed at :

Mahabir Enterprises,

C.S. Pur, BBSR-16

Price : Rs. 80.00 only.

॥ ସମର୍ପଣ ॥

ଯେଉଁ ପରମ
 କୃପାମୟଙ୍କ ନିରନ୍ତର
 ଅମୃତମୟ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ
 ଏହି ସାରସ୍ୱତ ପ୍ରବାହର
 ଆମ୍ଭପ୍ରକାଶ, ସେହି
 ଲୀଳାମୟ ଭଗବାନ ଶ୍ରୀ
 ସତ୍ୟସାଇବାବାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ
 ପାଦପଦ୍ମରେ ଏହି ସୃଷ୍ଟି-
 ସୂକନ - ପଲ୍ଲବିତ
 ଶ୍ରଦ୍ଧାସୁମନର ସଭକ୍ତି
 ସମର୍ପଣ...

ଲେଖକ

ଉତ୍ସର୍ଗ

ବିଦ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇ ନଥିଲେ ଯେଉଁ ପୂଜ୍ୟଗୁରୁ
 ଘରକୁ ଆସି ମୋତେ ହାତଧରି ଡାକି
 ନେଉଥିଲେ ପାଠ ପଢ଼ିବାକୁ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ସ୍ତରରୁ
 ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋର ସଫଳତା
 ଦେଖି ଯିଏ ଖୁସି ହେବା ସଂଗେ ସଂଗେ ପୃଷ୍ଠା
 ପୃଷ୍ଠା ଚିଠି ପଠାଉଥିଲେ, ମୋର କିଛି ଲେଖା
 ପ୍ରକାଶ ପାଇଲେ ପାଖକୁ ଡାକି ବା ଚିଠିଦେଇ
 ସାବାସ୍ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ମୋ ଭିତରେ
 ସୃଜନର ଝରଣାଟିଏ ବୁଝାଇଥିଲେ ସେହି
 ଝରଣାଟି ଆଜି ଗୋଟିଏ ସାରସ୍ୱତ-
 ସ୍ରୋତସ୍ନିନୀରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ।

ସେହି ସ୍ରୋତସ୍ନିନୀର ଗୋଟିଏ ସୃଜନ-
 ଗତ୍ତାଳିକାକୁ ଗଢ଼େଇ ଦେଇ ସଶ୍ରବ୍ଧ ଉତ୍ସର୍ଗ
 କରୁଛି ମୋର ସେହି ପରମ ପୂଜନୀୟ ଗୁରୁ
 ରାଜ୍ୟ ତଥା ଜାତୀୟ ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ
 ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ମହାନ୍ତିଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ...

ଲେଖକ

॥ ଅଗ୍ରଲେଖ ॥

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଜନପ୍ରିୟ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଅତି ସରଳ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଯେଉଁ କେତେକଟା ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେଖନୀଚାଳନା କରୁଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ କୁଳମଣି ନାଥଶର୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଅନ୍ୟତମ । ତାଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚିତ ଏବଂ ଆଦୃତ କେଉଁଶଶ୍ରୁ ପୁସ୍ତକ ପୂର୍ବରୁ ଲୋକାର୍ପିତ ହୋଇସାରିଛି । ତେବେ ଏଥର ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ପୁସ୍ତକ- "ଆମ ପରିବେଶ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ"ରେ ଶ୍ରୀନାଥ ଶର୍ମା ଅନେକ ଜିଛି ନୂତନ ତଥ୍ୟର ସମ୍ଭାର ପାଠକ/ପାଠିକାଙ୍କୁ ଭେଟି ଦେଉଛନ୍ତି ।

ଏହି ପୁସ୍ତକଟିରେ ସର୍ବମୋଟ ଚବିଶ ଗୋଟି ବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥ୍ୟ ଭିତ୍ତିକ ପ୍ରବନ୍ଧ ସ୍ଥାନିତ ହୋଇଛି । "ଆକ୍ଵାରିଅମ୍ ଓ ଏହାର ଔଷଧୀୟ ଉପଯୋଗିତା" ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ "ବୃକ୍ଷ ଓ ବିକଳାଙ୍ଗଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣରୁ ରୋକଟ" ବିଷୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରବନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକର ସଂଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ଭିତରେ ସମନ୍ୱୟ ନଥିଲେ ସୁଦ୍ଧା ପରିବେଶକୁ ଖାପ ଖୁଆଇ ବିଜ୍ଞାନର ଉଚିତ ବିଶ୍ୱଦର୍ଶନ କିପରି ଜନମାନସରେ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସହାୟକ ହେବ, ସେ ଦିଗରେ ଲେଖକ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଉଦାହରଣ ଛଳରେ- ଆକ୍ଵାରିୟମ୍ ଏବେ ଗୃହ ସଜାଇବା ପାଇଁ ସାମଗ୍ରୀ ହିସାବରେ ଗଣାଯାଉନାହିଁ ବରଂ ଏହାର ଔଷଧୀୟ ଉପଯୋଗିତା, ମାନସିକ ସୁସ୍ଥତା ଓ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦାନ ପାଇଁ କିପରି ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଛି, ସେ ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖକ ଅନେକ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସେହିପରି ଅସରପା-ଯଦିଓ କ୍ଷତିକାରକ ପତଙ୍ଗ ହିସାବରେ ଗଣ୍ୟ, ତଥାପି ତା ପାଇଁ ଅନେକ ଲାଭ ମିଳୁଛି ବୋଲି "ଆମ ପରିବେଶର ସମାର୍ଜକ ଅସରପା" ପ୍ରବନ୍ଧରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଛି ।

ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ଓ ବ୍ୟବହାରର କୁଫଳ, ଏବଂ ସେ ଦିଗରେ ଆଇନଗତ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ଉପରେ ଚର୍ଚ୍ଚା କରାଯାଇଛି । ଖାଦ୍ୟ-ଦହି ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ମୋଟାମୋଟି ଭାବରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ- ପରିବେଶ, ଜଙ୍ଗଲ ଏବଂ ଜନ ସଂପୃକ୍ତି ଭଳି ଯେଉଁ ସାମାଜିକ ଚେତନା ବର୍ତ୍ତମାନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ନିହାତି ଆବଶ୍ୟକ, ସେ ଦିଗରେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରବନ୍ଧ ଗୁଡ଼ିକରେ ଲେଖକ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟିପାଇଁ ପ୍ରୟାସ କରିଛନ୍ତି । ଶରୀର ବିଜ୍ଞାନର ବିଷୟବସ୍ତୁ- ହୃଦ୍‌ପିଣ୍ଡ, ଓ ଜଞ୍ଵ, ରୋଗ ଭିତରୁ କ୍ୟାନ୍ସର ଏବଂ ଆନ୍ଧ୍ରାକ୍ସ ପ୍ରତିଷେଧକ ଟୀକା, କୃଷି ବିଜ୍ଞାନରୁ ଧବଳ ସୁନା, ଏବଂ ଗ୍ରୀନ୍‌ହୋ ଏବଂ ନୀଳଗୋଲାପ ଭଳି ପ୍ରସଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ପୁସ୍ତକଟିରେ ରହିଛି । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ଟ୍ରାନ୍ସଜେନେଟିକ ସବୁଜ ମୂଷା, ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ ନୂତନ ଜ୍ଞାନକୌଶଳ ଏବଂ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିର ବେଗ ନିରୂପଣ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଜ୍ଞାନ ଭଣ୍ଡାରର ସମୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସଫଳ ପ୍ରୟାସ ଜାହିଲେ ଅତ୍ୟୁକ୍ତି ହେବ ନାହିଁ ।

ଅକ୍ଷୟ (ଡ.) ସ୍ୱାମିନାଥ ଦେବୀ

(ଅବସରପ୍ରାପ୍ତ)

ସଭାପତି

ଜନପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନ ମସ୍ତ

ଇ.ବି.-୪୯୯, ବଡ଼ଗଡ଼

ବ୍ରିଚ୍ କଲୋନୀ, ଭୁବନେଶ୍ୱର-୧୮

॥ ଆଦ୍ୟ ଲିଖନ ॥

ସୃଷ୍ଟିର ପ୍ରାରମ୍ଭରୁ ଅଦ୍ୟାବଧି ମନୁଷ୍ୟ ନିଜର ଜୀବନଧାରଣ ପାଇଁ ପ୍ରକୃତି ସହିତ ଅନବରତ ସଂଗ୍ରାମ କରିଆସିଛି । ବିଜ୍ଞାନର ନୂତନ ନୂତନ ଉଦ୍ଭାବନ ଓ ଆବିଷ୍କାର ଫଳରେ ପ୍ରକୃତିର ଅନ୍ତର୍ଭାଗକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରି ଭୌତିକ ସୁଖ ସଂଭୋଗ ଅନୁଷ୍ଠାନେ ନିଜର ଜୀବନଧାରାକୁ ସମୁନ୍ନତ କରିଚାଲିଛି ସେ । କେବଳ ବିଜ୍ଞାନ ନୁହେଁ କ୍ରମଶଃ ବିସ୍ତାରିତ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ବିସ୍ମୟକର ପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ନିଜର ଜୀବନାକାଂକ୍ଷାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାରେ ପ୍ରୟାସ ହୋଇଉଠିଛି ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ ।

ଦୁଃଖର କଥା, ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ବିବିଧ ଜ୍ଞାନ ବଳରେ ସଭ୍ୟତାର କ୍ରମ ବିକାଶ ପରିଲିକ୍ଷିତ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ପାରିପାର୍ଶ୍ବିକ ପରିବେଶର ସ୍ଥିତି ଯେ ମଣିଷର ଅଜାଣତରେ କ୍ରମଶଃ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ହୋଇପଡୁଛି, ତାହା ଆଜି ସାରା ବିଶ୍ବରେ ଉଦ୍‌ବେଗର କାରଣ ହୋଇଛି । ଜୀବଜଗତର ପରିପୁଷ୍ଟି ସାଧନ କରୁଥିବା ପରିବେଶର କଳ, ବାୟୁ, ମାଟି, ଆକାଶ, ଶବ୍ଦ ପ୍ରଦୃଶ୍ୟର ମାତ୍ରା ଏତେ ପରିମାଣରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି ଯେ ମଣିଷ ସମାଜ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଆତଙ୍କର ବଳୟ ମଧ୍ୟକୁ ଠେସି ହୋଇଯାଇଛି । ଅମୋଦ-ଅସ୍ଥ ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ବାରା ଯେଉଁ ମଣିଷ ଏହି ପୃଥିବୀ ବକ୍ଷରେ ନିଜର ସ୍ଥିତିକୁ ଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ଜୀବନକୁ ପ୍ରଲମ୍ବିତ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଳାଷ ରଖି ଆସିଛି, ପରିବେଶର କ୍ରମ-ପ୍ରଦୃଶ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଧୂସର କଳାବାଦଲ ତା' ଜୀବନ ଆକାଶରେ ପ୍ରତିଭାତ ହେଉଥିବାର ଦେଖି ସେ ଆଜି ତ୍ରସ୍ତ, ମର୍ମାହତ ଓ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ।

ଅଭିନବ ତଥା ସଦ୍ୟତମ ଉଦ୍ଭାବନ ଓ ଆବିଷ୍କାର ଏବଂ ଏଥିକନିତ ପ୍ରଭାବ ସଂପର୍କରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ସଚେତନ ହେଲେ ଜୀବନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ସଦ୍‌ଉପଯୋଗ ଦ୍ବାରା ସୁଖପଦ ଜୀବନଯାପନ କରିପାରନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ଏହି ଉଦ୍ଭାବିତ ଓ ଆବିଷ୍କୃତ ତଥ୍ୟବାକି ଆଜି ପ୍ରତିଟି ମଣିଷ ପାଖରେ ପହଂଚି ପାରୁନାହିଁ । ଫଳରେ ଏଗୁଡ଼ିକ ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ମୃତ ତଥ୍ୟରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ବାସରେ ପରିଣତ ହେଉଛି । ବୈଜ୍ଞାନିକର ମହତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ସାଧନା ସଫଳ ହେବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡୁଛି । ମଣିଷ କ୍ରମଶଃ ଏକ ବସ୍ତୁ-ପିପାସୁ ବ୍ୟକ୍ତି ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଉଛି ।

Aldous Huxley ଯଥାର୍ଥରେ କହିଥିଲେ It is only by means of the sciences of life that quality of life can be radically changed. ଅର୍ଥାତ୍

ଜୀବନର ବିଜ୍ଞାନ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଜୀବନର ଗୁଣବତ୍ତା ସମ୍ବଳେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇପାରେ ।

ତେଣୁ ଏହି ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିଟି ମଣିଷ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଦାୟିତ୍ଵ ନିଅନ୍ତି ବିଜ୍ଞାନ ଲେଖକଗଣ । ସତ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନ-ବାର୍ତ୍ତାକୁ ସରଳ, ସହଜ, ସୁନ୍ଦର, ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଭାବେ ପାଠକମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ଅଭିଳାଷ ଦୀର୍ଘ ୨୦ ବର୍ଷ ଧରି ପୋଷଣ କରିଆସିଛି ଏ ପ୍ରାବନ୍ଧିକ । ବିଜ୍ଞାନକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରି ଏହା ମାଧ୍ୟମରେ ପରିବେଶକୁ ଯଥାର୍ଥ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟକ୍ତିର ମାନସ ପାଗରରେ ସଚେତନତାର ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରୟାସ ହେଉଛି ଏହି ପୁସ୍ତକ । ପ୍ରଥମ ବିଜ୍ଞାନ ପୁସ୍ତକ 'ବିକାଶ ପଥେ ବିଜ୍ଞାନ' ପ୍ରକାଶନ ପରେ ବହୁ ଶ୍ରଦ୍ଧାଳୁ ପାଠକ ଓ ଦ୍ଵିତୀକାକ୍ଷୀମାନଙ୍କର ଆଦୃତିର ପ୍ରାବଲ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ମୋତେ ପ୍ରତୋଦିତ କରିଥିଲା ଏହି ପୁସ୍ତକ 'ଆମ ପରିବେଶ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ' ରଚନା ପାଇଁ ।

ହାଇସ୍କୁଲରେ ପଢ଼ିବାବେଳେ ଏକଦା ମୋର କଣେ ଗୁରୁ ମୋତେ କ୍ଲାସରୁମ୍‌ରୁ ତାକି ତାଙ୍କ ରଚିତ ପୁସ୍ତକଟିଏ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି, 'ସାର୍, କେତେଟଙ୍କା ଦେବି?' ସେ ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ କହିଥିଲେ "No one ever paid the price of the book-only the price of printing it" "କେହି କେବେ ହେଁ ପୁସ୍ତକର ଦାମ୍ ଦେଇପାରିନାହିଁ- କେବଳ ଛପାଇବାର ଦାମ୍ ଦେଇଛି"

ସାରଙ୍କ ଏହି ଉକ୍ତିଟି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିଲା ମୋ ଭିତରେ ଏକ ସୃଜନ-ଶିହରଣ ଯାହାର ନିର୍ମାଲ୍ୟ ହେଉଛି ଏହି ପୁସ୍ତକ । ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକଟିର ଅଗ୍ରଲେଖା ପାଇଁ ମୋର ପୂଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶାର ସ୍ଵନାମଧନ୍ୟ ଶିକ୍ଷାବିତ୍ 'ଜନପ୍ରିୟ ବିଜ୍ଞାନମନ୍ତ୍ର'ର ସଭାପତି ପ୍ରଫେସର ଡଃ. ସୂର୍ଯ୍ୟମଣି ବେହେରାଙ୍କୁ ମୁଁ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଇଛି । ଏହାର ପ୍ରଚ୍ଛଦ-ସୌକନ୍ୟ, ମୁଦ୍ରଣ ଓ ପ୍ରକାଶନ ପାଇଁ ଅଧ୍ୟାପକ ଶ୍ରୀ ବଳଦେବ ମହାରଥା, ମହାବୀର ପ୍ରିଣ୍ଟର୍ସର ପ୍ରୋପ୍ରାଇଟର୍ ଶ୍ରୀ ଜିତେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ବେହେରା ଓ ଆଦ୍ୟାଶା ପବ୍ଲିକେଶନ୍‌ଙ୍କ ନିକଟରେ ମୁଁ ଋଣୀ ।

Curiosity is the wick in the candle of learning ଅର୍ଥାତ୍ ଶିକ୍ଷାରୂପକ ବତିରେ କୌତୁହଳ ହିଁ ହେଉଛି ସଜ୍ଜିତ । ଏହି ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ତଥ୍ୟରାଜି ଯଦି ପାଠକଙ୍କ ମନରେ କୌତୁହଳ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଲା ତେବେ ବିଜ୍ଞାନକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରିବାର କିଛିତ୍ର ଶ୍ରମ ସାଫଳ ହେଲା ବୋଲି ଜାଣିବି ।

ଗଦ୍‌ଗଦ୍‌ପୂର୍ଣ୍ଣମା ୨୦୦୩

ଅକ୍ଷୟକାନ୍ତ ମାଧବୀ

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ର. ସଂ.	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
୧.	ଆକୃତିଅମ୍ ଓ ଏହାର ଔଷଧୀୟ ଉପଯୋଗିତା	୧
୨.	ଆମ ପରିବେଶର ସମାର୍ଜକ : ଅସରପା	୭
୩.	ଆଉ କେତେ ଦିନ ଚାଲିବ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ଓ ବ୍ୟବହାର ।	୧୪
୪.	ଏ ଯୁଗର ପାର୍ବଜନୀନ ଖାଦ୍ୟ : ଦହି	୨୧
୫.	ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣରେ ଆମ କଳା ଓ ଜନସଂସ୍କୃତି	୨୭
୬.	କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀର ଅଭିନବ ଦିଗତ୍ତ : ଗ୍ରୀନ୍‌ଟେକ୍	୩୮
୭.	ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର ଧବଳ ସୁନା	୪୧
୮.	ଆବର୍ଜନାର ବିଷବଳୟରେ ଆମ ପରିବେଶ	୪୯
୯.	ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଦୂରୀକରଣରେ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ	୫୪
୧୦.	ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯୁଗର ସଦ୍ୟ ମାରଣାସ୍ତ୍ର : ଇ-ବୋମା	୫୮
୧୧.	ମନୁଷ୍ୟର ଦୃତ୍‌ପିଣ୍ଡ ପାଇଁ କୃତ୍ରିମ ଧମନୀ	୬୩
୧୨.	ଉପଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଚେକ୍-ଅପ୍	୬୪
୧୩.	ପାଣି ଉପରେ ମଣିଷ ଚାଲିବାର ଯୁଗ ଆସୁଛି	୬୭
୧୪.	ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷା ତିଆରି ମେସିନ୍	୭୦
୧୫.	ଆସୁଛି ନୀଳଗୋଲାପର ଦିନ	୭୧

୧୬. ସତରେ ଅନ୍ଧ କ'ଣ ଦେଖିପାରିବେ ?	୨୩
୧୭. କ୍ୟାନ୍‌ସର ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଘାତକ ଜିନ୍‌କୁ ଠାବ କଲେ ବ୍ରିଟିଶ୍ ବୈଜ୍ଞାନିକ	୨୪
୧୮. ଜଙ୍ଘରେ ପ୍ରତିରୋପଣ ହେବ ମସ୍ତିଷ୍କ	୨୫
୧୯. ମଙ୍ଗଳ ଫ୍ଲକ୍ସର ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଜଳର ସଂଧାନ	୨୬
୨୦. ଆନ୍ଧ୍ରାକ୍ଷ ପ୍ରତିଷେଧକ ଟୀକା କାହାର କଲ୍ଲା ଭାରତ	୨୮
୨୧. ଭାରତୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଚ୍ରାନସ୍‌ଜେନିକ୍ ସବୁଜ-ମୂଷା	୨୯
୨୨. ଅଭିନବ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳରେ ଭାରତର ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ	୮୦
୨୩. ବୃଦ୍ଧ ଓ ବିକଳାଙ୍ଗଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣରେ ରୋବଟ	୮୨
୨୪. ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିର ବେଗ କ'ଣ ମପାଯାଇପାରେ ?	୮୭

ଆକ୍ବୀରିଅମ୍ ଓ ଏହାର ଔଷଧୀୟ ଉପଯୋଗିତା

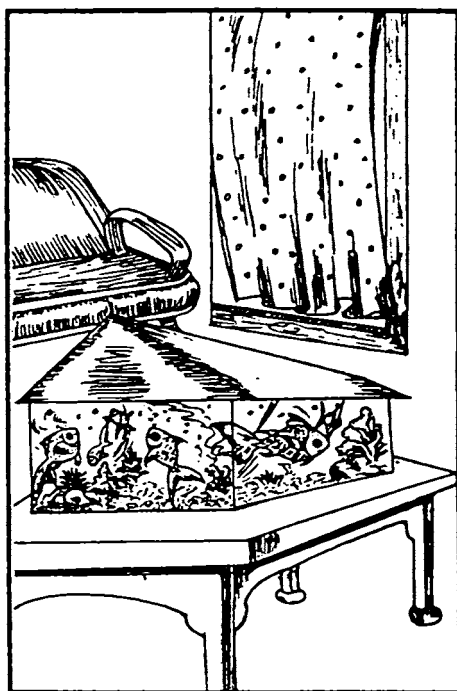
ସଂପ୍ରତି ସରକାରୀ ଏବଂ ବେସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଜୋରଦାର୍ ଉଦ୍ୟମ ଚାଲିଛି । କ୍ରମଶଃକ୍ରିଷ୍ଣୁ ଏବଂ କ୍ରମଃପ୍ରତ୍ରିଷ୍ଟିତ ପରିବେଶର ପ୍ରଭାବକୁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ଉପଲବ୍ଧି କରି ଏହାର ସଂତୁଳନରକ୍ଷା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଫଳପ୍ରସ୍ତୁତ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଉଛି । ବୃକ୍ଷରୋପଣ, ବନୀକରଣ, ସାଧନ କୃଷି ଆଦି କେତେକ ପ୍ରମୁଖ ସବୁଜ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଦ୍ବାରା ଘର ବାହାର ପରିବେଶକୁ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରାଯାଇପାରୁଛି ।

ଏବେଣିକି ଘର ଭିତରେ ପରିବେଶକୁ ଅଧିକ ଆମୋଦପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଗୃହିଣୀମାନେ ବିଶେଷ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କଲେଣି । ଘରଭିତର ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ, ଅତିଥି ବସିବା ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ବା ବ୍ରୁଇଙ୍ଗ୍ ରୁମ୍ରେ ବିଭିନ୍ନ ଅର୍ଣ୍ଣାମେଣ୍ଟାଲ ବୃକ୍ଷ ରଖି ଘରକୁ ଯେତିକି ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟମୁଖୀ କରାଉଛନ୍ତି ତାର ପରିବେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣୀୟ କରାଇବାରେ ସେମାନେ ତତ୍ପର ହୋଇପଡୁଛନ୍ତି ।

ଏହାବ୍ୟତୀତ ଗୃହକୁ ଅଧିକ ଆକର୍ଷଣୀୟ କରିବା ପାଇଁ ଗୃହକର୍ତ୍ତା ଓ ଗୃହିଣୀମାନେ ଅତ୍ୟାଗ୍ରହ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଛନ୍ତି ଆକ୍ବୀରିଅମ୍ ବ୍ୟବହାର ମାଧ୍ୟମରେ । କେବଳ ଧନୀକ ଶ୍ରେଣୀର ବ୍ୟକ୍ତି ବା ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଅଧିକାରୀ ମାନଙ୍କ ଗୃହର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟବର୍ଦ୍ଧନ ଉପକରଣ ହୋଇ ଆକ୍ବୀରିଅମ୍ ଆଉ ରହିନାହିଁ; ତଳସ୍ତରର ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଘରେ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ମାନ୍ୟତା ମିଳୁଛି ।

ଆକ୍ବୀରିଅମ୍ ଗୃହର ଅନ୍ତଃସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ଯେ କେବଳ ସହାୟକ ହେଉଛି ତା ନୁହେଁ; ଗୃହର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପରିବେଶକୁ ଆନନ୍ଦପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାରେ ଏବଂ ବାସଗୃହ ପ୍ରତି ଅନ୍ତରଙ୍ଗତା ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ଏହାର ଭୂମିକା କମ୍ ନୁହେଁ । ସାଧାଦିନର ବୃଦ୍ଧିସାରି ଏକ କ୍ଲାନ୍ତ ମନ ନେଇ ସଂଧ୍ୟା ବେଳେ ଘରକୁ ଲେଉଟିଲେ ଘର ଭିତରେ ଆକ୍ବୀରିଅମ୍ ନୀଳାଭ କଳରେ ହାବୁକା ମାରି ଫିନ୍ ଫିନ୍ ପହଁରୁଥିବା ଟିକ୍ ଟିକ୍

ସୁନେଲି ମାଛମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ମନଟା ସତରେ ହାଲୁକା ହୋଇଯାଏ । ଦିନସାରା ମନଭିତରେ ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା କାମର ଗୁପ୍ତ ବା ଉତ୍ତେଜନା ଲାଘବ ହୋଇ ଆମକୁ ଜୁମଣଃ ଏକ ଆନନ୍ଦମୟ ସ୍ଥିତିକୁ ଟାଣିନିଏ ।

(ତ୍ରଙ୍ଗ ରୂପରେ ଆକୃତିୟମ୍)

ଆକୁ । ରି ଅମକୁ କେତେକ ଏକ ଆଭିଜାତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ହିସାବରେ ରଖିଥାନ୍ତି ତ ଆଉ କେତେକ ଏହାକୁ ଗୃହର ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧନର ଉପକରଣ ରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଏପରି କେତେକ ଅଛନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ବିଶେଷ ଉତ୍ସବ ଦିନମାନଙ୍କରେ ଅତିଥିମାନେ ଘରକୁ ଆସିବାର ଥିଲେ, ଗୃହର ସଜ୍ଜାକରଣ ପାଇଁ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି ।

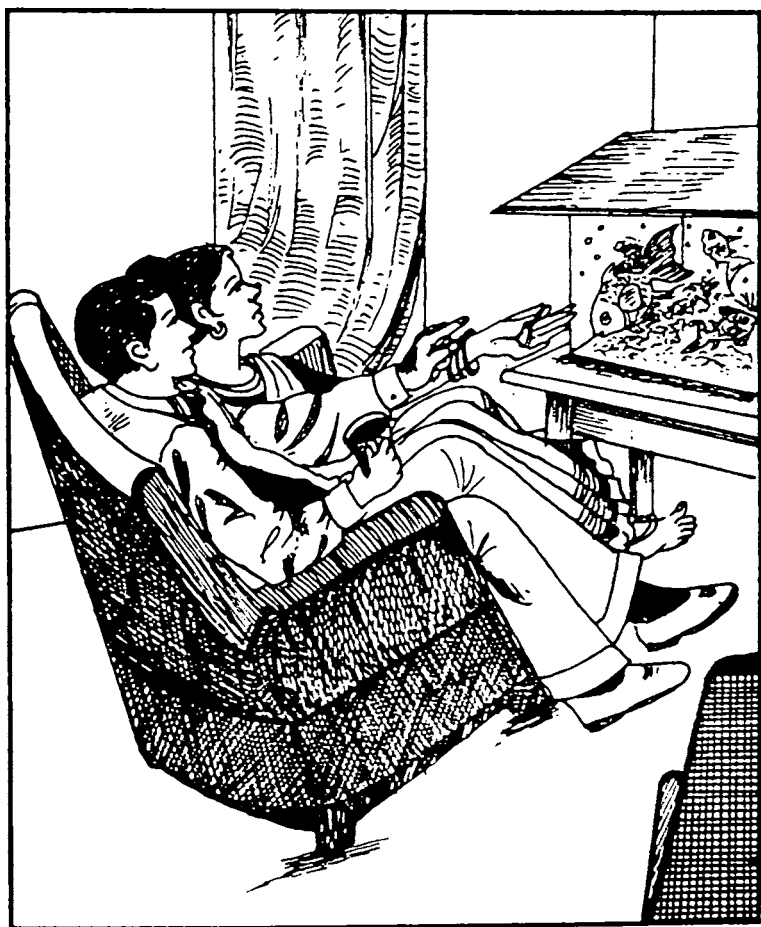
କିନ୍ତୁ ଆକୃତିଅମର ବ୍ୟବହାରର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କେବଳ ଗୃହରେ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧନରେ ସୀମିତ ନୁହେଁ; ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ

ଆକୃତିଅମର ମଧ୍ୟ ଔଷଧୀୟ ବା ରୋଷଜୀୟ ଉପଯୋଗିତା ରହିଛି । ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଉଚ୍ଚରକ୍ତଚାପ ନିବାରଣ, ମାନସିକ ଅବସାଦ ବା ହତାଶା, ହୃଦ୍ରୋଗ (ହୃଦ୍‌ଶୂଳ, ହୃଦ୍‌ଶ୍ୱାସ, ହୃଦ୍‌ଘାତ) ନିରାକରଣ ଉପରେ ଅନୁକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଉଛି ।

ଜଳଚ୍ଚର ଜୀବନ ପ୍ରଣାଳୀକୁ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରପରିସରରେ ଅବଲୋକନ କରିବାରେ ଏବଂ ଆକୃତିଅମର ଷ୍ଟିକ ଜଳରେ ପହଞ୍ଚିଥିବା ଛୋଟ ଛୋଟ ମାଛମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ

ପକେଇବାରେ କୁନ୍ତିହୁଟିଯାଏ । ମାନସିକ ଗୁପ୍ତ ଆଉ ଅବସାଦ ଦୂରେଇଯାଏ ।
ମନଭିତରେ ଏକ ଶାନ୍ତିକର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟିକରେ ।

ଅଫିସ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଆକ୍ବୁରିଅମ୍ ବ୍ୟବହାର
କରିବା ଦ୍ବାରା କର୍ମ-ପରିସରରେ ଏହା ଅନୁକୂଳ ପ୍ରଭାବ ପକାଇଥାଏ । ଉଦାହରଣ

(ଆକ୍ବୁରିଅମ୍ ଆଗରେ ବସି କାନ୍ତି ମେଝାଉଛନ୍ତି ଦମ୍ପତି)

ସ୍ୱରୂପ କୌଣସି ହୋଟେଲର ଅଭ୍ୟର୍ଥନା ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ ର ଉପସ୍ଥିତି ଅତିଥିମାନଙ୍କୁ ଆକୃଷ୍ଟ କରିଥାଏ ଏବଂ ହୋଟେଲର ଗ୍ରହଣୀୟତା ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ । ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକୋଷ୍ଠମାନଙ୍କରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଏକ ମୁକ୍ତ ମାନସିକ ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ମାନସିକ ସୁସ୍ଥତା ଏହା ଆଣିଥାଏ । ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁଗୁରୁରୂପେ ସଂପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ପରୋକ୍ଷଭାବେ ପ୍ରତ୍ନେଦିତ କରିଥାଏ ।

ଏତେ ଉପକାର କରୁଥିବା ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ କେଉଁଠାରେ ରଖିଲେ ଏହା ଅଧିକ ଉପଯୋଗୀ ହୋଇ ପାରିବ ତାହା ମଧ୍ୟ ଗଭୀର ଭାବେ ଚିନ୍ତା କରାଯାଉଛି । ଏହାକୁ କୋଠରୀର ବା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ରଖାଯାଇପାରିବ । ଆଜିକାଲି ବିଭିନ୍ନ ଆକାରର, ବିଭିନ୍ନ ଦୈର୍ଘ୍ୟର ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଉପକରଣର ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ ମିଳିଲାଣି । ଗୃହର ବା ପ୍ରକୋଷ୍ଠର ଆୟତନ ଅନୁସାରେ ସ୍ଥଳବିଶେଷରେ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରୁଛି ।

ସାଧାରଣତଃ ମଧ୍ୟମ ଧରଣର କାଚ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍, ଆକ୍ରିଲିକ୍ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ ମସୃଣ ଡିଜାଇନର ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ ଆଜି ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ ଗୁଡ଼ିକା ବଢ଼ିବାରେ ଲାଗିଛି ।

ସାଧାରଣ ଡିଜାଇନ୍ ର କାଚ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ କୋଠରୀର ମଧ୍ୟଭାଗରେ ଅଧିକ ଶୋଭା ପାଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆକ୍ରିଲିକ୍ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ କାଚ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ ଓକନର ଅଧା ହେଲେବି ଏହା ଶକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହାର ଆନ୍ତରିକ ଗୁଡ଼ରକୁ ବଙ୍କେଇ ଦୁଏ ଏବଂ ମୋତି ବିଭିନ୍ନ ଆକୃତି ବିଶିଷ୍ଟ କରାଯାଇପାରେ । ଫଳରେ ଏହା ଯେକୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଥାଏ ।

ଅଧିକାଂଶ ଲୋକ କହନ୍ତି ଯେ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ ଜିଣିଦେବାଟା ସହଜ କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଠିକ୍ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା କଷ୍ଟ । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁମାନେ ଆକ୍ୱାରିଅମ୍ କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହି ଧାରଣା ଭ୍ରମାତ୍ମକ । ବାସ୍ତବରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ବହୁତ ସହଜ । ପ୍ରତ୍ୟେକଦିନ ଦୁଇଥର ମାଛମାନଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଏବଂ ଜଳଟ୍ୟାଙ୍କର ଆକାରକୁ ଦେଖି ତାକୁ ସଫା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ କୌଣସି

ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମହ୍ୟବିଶେଷଜ୍ଞ ହେବାକୁ ପଡ଼ିନଥାଏ । କେବଳ ଏହି ଛୋଟ ଛୋଟ ଜଳଚର ଜୀବମାନଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିଦିନ କିଛି ମିନିଟ୍ ବିତେଇଲେ ଆପେ ଆପେ ଧାରଣା ଆସିଯାଇଥାଏ ।

କେତେକ ଭାବନ୍ତି ଆକ୍ବାରିଅମ୍ କିଣିବା ଏବଂ ଏହାକୁ ପରବର୍ତ୍ତେ ଜୀବନ୍ତ କରି ରଖିବା ପାଇଁ ବହୁ ବ୍ୟୟପାଏନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତାହା ନୁହେଁ । ଏଥିପାଇଁ ଦୁଇଟି ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ

(ଆକ୍ବାରିଅମ୍ରେ ଥିବା ମାଛଙ୍କ ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାରେ କି ଆନନ୍ଦ)

ବ୍ୟୟ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଥମତଃ ପ୍ରାଥମିକ କ୍ରୟ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯାହାକି ଏକାଥରେ (ଓନଟାଇମ୍) ହୋଇ ଥାଏ । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ପ୍ରତିଦିନ ଖର୍ଚ୍ଚ ଯାହାକି ମାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଦେବାରେ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଥଳେ ନୂଆ ନୂଆ ଜୀବ ସଂଯୋଗ କରିବାରେ ଦରକାର ହୋଇଥାଏ ।

ଆକିକାଲି ଆକ୍ଵାରିଅମ୍ ଆଉ ସଉକ୍ ହୋଇରହି ନାହିଁ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହାର କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକ ସ୍ଥାନ ଦରକାର କରୁନାହିଁ । କମ୍ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ମଧ୍ୟ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ହୋଇପାରୁଛି । ଗୃହର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ବର୍ଦ୍ଧନରେ ଏହା ଯେତିକି ସହାୟକ ହୋଇପାରୁଛି ଗୃହର ପରିବେଶକୁ ଉପଭୋଗ୍ୟ ତଥା ରହଣୀ ଉପଯୋଗୀ କରି ଅଧିକ ଜୀବନ୍ତ କରିପାରୁଛି । ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ଏହାର ଔଷଧୀୟ ଉପଯୋଗିତା, ମାନସିକ ସୁସ୍ଥତା ଓ ଶାନ୍ତିପ୍ରଦତା ସହ ବିଭିନ୍ନ ରୋଗପ୍ରଣାମନକାରୀ ପ୍ରଭାବ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହାର ବ୍ୟବହାର ଓ ପ୍ରସାରକୁ ଯେ ବହୁଳ ମାତ୍ରାରେ ବ୍ୟାପକ କରିପାରିଛି, ଏଥିରେ ସଂଦେହ ନାହିଁ ।

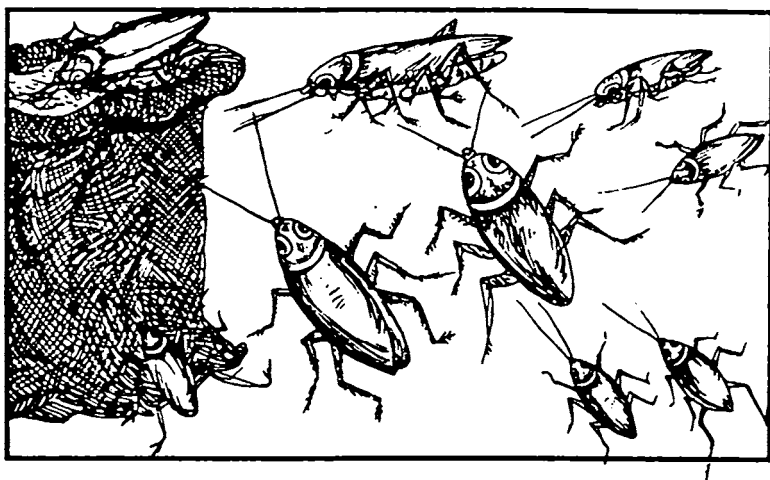
ଆମ ପରିବେଶର ସମାର୍ଜକ : ଅସରପା

ଅସରପାକୁ ଦେଖିଲେ ଜିଏ ବା ନ ତରେ! ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ମନ ଭିତରେ ହଠାତ୍ ଚିନ୍ତା ଆସିଯାଏ ପ୍ରଥମେ ତାକୁ କେମିତି ମାରିବ । ଦ୍ଵିତୀୟରେ ମନରେ ସ୍ଵତଃ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ଅସରପାଟିକୁ ଦଉଡ଼ାଇ ଦେବାକୁ । ଏପରିକି ଘର ଭିତରେ ଅସରପାଟିଏ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ନିଜକୁ ଦୋଷୀ ବୋଲି କାହିଁକି ମଣିବାକୁ ପଡ଼େ । ଆମ ଘର ପରିବେଶ ଆବର୍ଜନାରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ ବୋଲି ମନରେ ଆଶଙ୍କା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ଏପରି ବି ଧାରଣା ହୁଏ ଯେ ପରିବେଶ ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ରହିଲେ, ମଇଳା ଆବର୍ଜନାମୟ ହେଲେ ଅସରପାଙ୍କୁ ହିଁ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥାଏ ।

ଏତ ଗଲା ନିଜ ଘର କଥା । ଯଦି ଅନ୍ୟ କାହାଘରେ ବସିଥିବା ବେଳେ ଅସରପାଟିଏ ଚୈକି ଉପରୁ ଯାଇ ତୁମ ପୋଷାକ ଉପରେ ଡ଼େଡ଼େ ତୁମେ ବିରକ୍ତ ଭଙ୍ଗା ପ୍ରକାଶ କରି ସବୁ ବଳ ଖର୍ଚ୍ଚ କରି ତାକୁ ଟିଙ୍ଗା ମାରି ଛିଛାତି ଦେଇଥାଅ । ରୋଷେଇଘରେ ହେଉ ଅବା ଟେବୁଲ୍ ଉପରେ ବଡ଼ାହୋଇଥିବା ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଉପରେ ଅସରପାଟି ଗୁଲିଗଲେ ଅବା କାନ୍ଥରେ ଟଙ୍ଗା ହୋଇଥିବା ପାର୍ଚ୍ ପ୍ୟାଣ୍ଟରେ ଅସରପା ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ଅବା କପ୍ ବୋର୍ଡ ଖୋଲିଦେବା ମାତ୍ରେ ତା'ପକ୍ଷରେ ଅସରପାକୁ ଦେଖିଲେ ଅବା ପାଇଖାନାରେ ବସିଥିବାବେଳେ ଅସରପାଗୁଡ଼ିକ ସାଲୁବାଲୁ ହୋଇ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିଲେ ଆମେ ଛାନିଆ ହୋଇପଡ଼ୁ । ଗୃହିଣୀଟିଏ ରୋଷେଇଘରକୁ ଯାଇ ଗୁରୁଳ ତବା ବା ଚୁଡ଼ା ଟିଣଟି ଆଦି ଖୋଲିଦେଇ ଯେତେବେଳେ ଅସରପା ଲଣ୍ଡି ଦେଖନ୍ତି ମନଟା କାହିଁକି କେଜାଣି ଦୃଶ୍ୟରେ ଭରିଯାଏ । ନାସିକାକୁଞ୍ଜନ କରି ଅସରପାକୁ ପାନେ ଦେବାକୁ ମନସ୍ଥ କରି ରୋଷେଇଘରୁ ବାହାରି ଆସିଥାନ୍ତି ଡରଡରରେ ।

ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏଇ ଅସରପା ହେଉଛି ନିହାତି ଆପତ୍ତିକନକ ଗୃହପାଳିତ ଜୀବ ବା ପତଙ୍ଗ । କାରଣ ସେ ମଣିଷର ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ଖାଇଥାଏ ଏବଂ ତତ୍ପରେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ନିଜ ଠାରୁ କ୍ଷରିତ ଲାଳ ଓ ନିଷ୍କାସିତ ମଇଳା ଦ୍ଵାରା ଦୂଷିତ କରି

ଖାଦ୍ୟକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ସେମାନେ ବସନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ଦେହରୁ ନିର୍ଗତ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥର କ୍ଷରଣ ଯୋଗୁଁ ସେହି ଖାଦ୍ୟରୁ ଏକ ଦୁର୍ଗନ୍ଧ ବାହାରିଥାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥର ପ୍ରଦୂଷକ ହିସାବରେ ଆମେ

(ତୃତୀୟାଂଶରେ ଅସରପାମାନଙ୍କର ଗହଳି)

ସାଧାରଣତଃ ଧରିନେଇଥାଉ ଅସରପା ଗୋଷ୍ଠୀକୁ ।

କିନ୍ତୁ ଅସରପା ଯେ ଆମ ପାଇଁ କେତେ ଉପକାରୀ ଆମେ ଭୁଲିଯାଇଥାଉ । ଆମ ଭିତରୁ ଅଧିକାଂଶ ଜାଣିନାହାନ୍ତି ଯେ ଅସରପା ଅତି ବରକାରୀ ସମାର୍ଜକ ବା ପରିଷ୍କାରକ (Scavenger) ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ । ଟିକେ ଗଭୀର ଭାବେ ଚିନ୍ତା କଲେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଅସରପା ନଥିଲେ ଆଜିକାଲି କୌଣସି ସହର ବଜାର ପରିଷ୍କାର ପରିଚ୍ଛନ୍ନ ରହିବା କଷ୍ଟକର ହୋଇପଡ଼ନ୍ତା । କାରଣ ସହରବଜାରର ଲୋକମାନେ ମଇଳା ଆବର୍ଜନାକୁ ଯେଉଁ ଡ୍ରେନ୍ ବା ନର୍ଦ୍ଦମାରେ ପକାଇଥାନ୍ତି ସେଇ ନର୍ଦ୍ଦମାକୁ ସଫା କରିବାରେ ବା ବହୁଳମାତ୍ରାରେ ଆବର୍ଜନାମୁକ୍ତ କରିବାରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ଅସରପା । ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ ଜଙ୍ଗଲରେ ପତି ପଡ଼ି ଯାଉଥିବା ଶୁଖିଲା ପତର ଏବଂ ମୃତାବଶେଷ ଗୁଡ଼ିକୁ ବିଘଟିତ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ମାଟିରେ

ମିଶାଇଦେବା ଫଳରେ ଜଙ୍ଗଲ ପରିବେଶକୁ ନିର୍ମଳ କରିବାରେ ସହଯୋଗ କରିଥାଏ ଅସରପା । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଅପଘଟିତ ସାରରେ ପରିଣତ କରି ଜଙ୍ଗଲରେ ନୂଆ ହୋଇ ବଢୁଥିବା ଗଛଗୁଡ଼ିକର ପରିପୁଷ୍ଟିରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ ସେ । ତେଣୁ ଜଙ୍ଗଲର ପରିବେଶକୁ ନିର୍ମଳରଖିବା, ଗଛଗୁଡ଼ିକର ପୁଷ୍ଟିସାଧନ କରିବା ଓ ଜଙ୍ଗଲର ପରିବର୍ଦ୍ଧନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଅବଦାନ ରହିଛି ଅସରପା ଗୋଷ୍ଠୀର ।

ଅସରପା ଭାରି ଚଲାକ !

ଅସରପାକୁ ବିନାଶ କରିବା ବା ନିପାତ କରିବା ସହଜ ବୋଲି ଭାବୁଛନ୍ତି କି ? ଏହା ଏତେ ସହଜ ବ୍ୟାପାର ନୁହେଁ । ଅସରପା ଛୋଟ ଜୀବଟି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭାରି ତାପସହିଷ୍ଣୁ, କଷ୍ଟସହିଷ୍ଣୁ ଏକ ଟାଣୁଆ ବା ଅକାଟିଆ ଜୀବ । ତେଣୁ ତାକୁ ବିନାଶ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଜୀବନାଶକ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ତାହା ମଣିଷ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ମାରାତ୍ମକ । ଏପରିକି ଜୀବନାଶକ ଔଷଧକୁ ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରିଦେଲେ ଯେ ଅସରପା ମରିଯିବେ ତାହା ବି ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଜୀବନାଶକକୁ ସତ୍ତାହରେ ଅନେକଥର ପକାଇବାକୁ ହୋଇଥାଏ । ଏହା କେବଳ ବଡ଼ବଡ଼ ଅସରପା ମାନଙ୍କୁ ମାରିଦେଇଥାଏ । ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥରେ ଏହି ଔଷଧକୁ ପକାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଅସରପା ନ ମରିବାର କାରଣ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ?

ପରୀକ୍ଷାରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ ଯେଉଁ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଉପରେ ଅସରପା ବସନ୍ତି ସେଗୁଡ଼ାକୁ ସେମାନେ ହଠାତ୍ ଖାଆନ୍ତି ନାହିଁ । ସେମାନେ ଭାରି ଚଲାକ । ଖାଇବା ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ଖାଦ୍ୟକୁ ଆଗେ ଗୁଣିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ଘ୍ରାଣଶକ୍ତି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏତେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯେ ଚତୁରତାର ସହ ରାସାୟନିକ ଦ୍ରବ୍ୟ ମିଶ୍ରିତ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥକୁ ଜିପରି ଦୂରେଇ ଦେଇ ହେବ ତାହା ସେମାନେ ଶିଖିଥାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଥରକରେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାରିବା ଏତେ ସହଜ ନୁହେଁ ।

ଏପରି ଦୀର୍ଘମିଆଦୀ ଜୀବନାଶକ ସାଙ୍ଗକୁ ଅସରପାଙ୍କ ପାଇଁ ଅଣଜୀବନାଶକ ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ବିଶେଷ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହେଉଛି । ସ୍ଥଳବିଶେଷରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରାକୃତିକ ନିରୋଧକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଥାଏ । ଅସରପାଙ୍କ ସଂପର୍କରେ କମ୍

ଜାଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ମନେରଖିବା ଉଚିତ ଯେ ଅସରପାଗୁଡ଼ିକ ଶର୍କରାଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ଭଲ ପାଆନ୍ତି । ବିଶେଷକରି ଶର୍କରାଜାତୀୟ ପନିପରିବା ଖାଦ୍ୟ, ମାଂସ ଚର୍ବିଜାତୀୟ ଖାଦ୍ୟ, ଶ୍ଵେତସାର, ମିଠା ଆଦି ଖାଇବା ବା ବ୍ୟବହାରକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କଲେ

(ଶୁଖିଲା ପତା ଗଛପତ୍ର ଉପରେ ଅସରପାଙ୍କ ରାଜୁତି :
ବିଘଟନର ଅନ୍ତରାଳ ଦୃଶ୍ୟ)

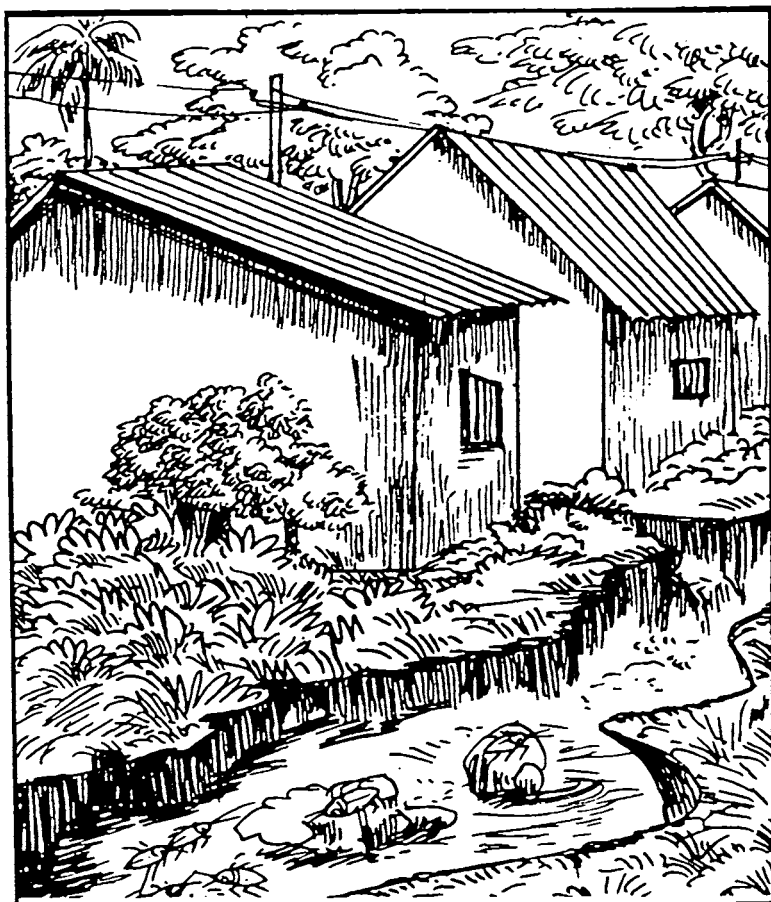
ଅସରପାଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ଓ ବିଚାରଣ ଦ୍ଵାସ ପାଏ ବୋଲି ପତଙ୍ଗ-ବିଶେଷଜ୍ଞ ମତ ଦିଅନ୍ତି ।

ପ୍ରତିରୋଧକ ବ୍ୟବସ୍ଥା :

- ◆ ଘରର ପରିବେଶକୁ ଅସରପା ମାରିବା ପାଇଁ ଜୀବନାଶକ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରି ଦୂଷିତ ତଥା ବିଷାକ୍ତ କରିବା ଅପେକ୍ଷା ଅଣବିଷାକ୍ତ ଉପାୟରେ ମଧ୍ୟ ଅସରପାର ବଂଶବୃଦ୍ଧି ତଥା ପ୍ରଭାବକୁ ରୋକାଯାଇ ପାରିବ ।
- ◆ ପ୍ରଥମତଃ ଗୃହର ଚୂଳାଶକୁ ପ୍ରତିଦିନ ଇଉକାଲିପଟାସ ଡେଲ ଓ ଜଳର ମିଶ୍ରଣରେ ପ୍ରତିଦିନ ଧୋଇବା ଦରକାର ଏଥିପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ୟାଲନ୍ ଜଳରେ ଦୁଇ ଆଉନ୍ସ ଇଉକାଲି ପଟାସ ଡେଲ ପକାଇ ଚୂଳାଶକୁ ଧୋଇବା ବିଧିୟୁ ।
- ◆ ଇଉକାଲିପଟାସ ଡେଲର ଅଭାବରେ ମଧ୍ୟ ପେପରମିଷ୍ଟି ଡେଲ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏକ ଗ୍ୟାଲନ୍ ଜଳରେ ଦୁଇ ଆଉନ୍ସ ପେପର ମିଷ୍ଟି ଡେଲ ମିଶାଇ ଅସରପା ଥିବା ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ପକାଇଲେ ବା ପୋଛି ଆଣିଲେ ଅସରପାଙ୍କ ପ୍ରବେଶ କମିଯାଏ ।
- ◆ ଆଉରି ମଧ୍ୟ ରୋଜେମାରୀ ବା ଏକପ୍ରକାର ଚିରହରିତ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଗୁଳୁ ବିଶିଷ୍ଟ ଗଛର ଡେଲ ମଧ୍ୟ ଏଥିପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।
- ◆ ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ଅସରପା ଜମୁଥିବା ସ୍ଥାନରେ ବା ଘରେ ଅସରପା ସଂବେଦନଶୀଳ ସ୍ଥାନରେ ରସୁଣ ଡେଲ ବ୍ୟବହାର କରାଗଲେ ଅସରପା ଅନେକାଂଶରେ ନିରୋଧ ହୋଇଥାଏ, ଯଦିଓ ରସୁଣ ଡେଲ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ତ ଗନ୍ଧଦାୟୀ, ତଥାପି ଏହାର ବ୍ୟବହାର କେବଳ ଅସରପା ସଂକ୍ରମଣ ସ୍ଥାନରେ ସୀମିତ କରାଯିବ ସମୀଚିନ ।
- ◆ ତୃତୀୟତଃ ପରିବା ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ଓକ୍ରାଫ୍ଟକୁ କଷା ବା ସିଝେଇ ତାର ପାଣିରେ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ପାତ୍ରକୁ ରଖିଲେ ଅସରପା ସଂକ୍ରମଣରୁ ରକ୍ଷାମିଳେ ।
- ◆ ଚତୁର୍ଥତଃ କାକୁଡ଼ି ଗ୍ରେପାକୁ ଅଳପ ସିଝାଇ ସେଥିରୁ ଗୋଟିଏ କପ ନେଇ

ଅସରପା କମିଥିବା ସ୍ଥାନରେ ପକାଇଦେଲେ ବହୁତ ଭଲ ଫଳ ଦେଇଥାଏ ।

- ◆ ପଞ୍ଚମତଃ ଭୂଷଣ ଗଛର ପତ୍ରକୁ କପ୍‌ବୋର୍ଡରେ ବା ରେପ୍ଟିକିରେଟରରେ ରଖିଦେଲେ ଅସରପାଙ୍କ ପ୍ରବେଶ ବହୁମାତ୍ରାରେ କମିଯାଇଥାଏ ।
- ◆ ଆଉଟି ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଅଣକୀଟନାଶକ ପ୍ରାକୃତିକ ଔଷଧ ବା

(ନାଳ ନର୍ଦ୍ଦମାର କଳାପାଣିରେ ଆବର୍ଜନାକୁ ପରିଷ୍କାର କରୁଛି ଅସରପା)

ସାଧନ ଅଛି ଯଦ୍ୱାରା ଅସରପାର ସଂକ୍ରମଣକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇ ପାରିବ ।

- ◆ କିଛି ଅଗା, ଜଳ, ଦେବଦାରୁ କାଠଘଷା ଜଳବୁନ୍ଦା, ଚନ୍ଦନ ଓ ପାଗୁଭଳି ତେଲର କିଛିବୁନ୍ଦା ନେଇ ମିଶାଇ ସେଥିରୁ ବାଟିକା କରି ବା ଛୋଟ ଛୋଟ ବଲଭଳି ଦାନାକରି କପ୍‌ବୋର୍ଡ, ଡ୍ରେନ୍‌ରେ ମାଇକ୍ରୋଫ୍ରେଇ ପାଖରେ ପକାଇଲେ ଅସରପା କମିଯାଆନ୍ତି ।
- ◆ କର୍ପୁର, କ୍ୟାମ୍‌ ମଞ୍ଜି ଓ ନିମ୍ବତେଲ ମିଶାଇ ନର୍ଦମାରେ ସିଞ୍ଚନ କଲେ ଅସରପା ନିପାତ ହୋଇଥାନ୍ତି ।
- ◆ ଏପରିକି ଖୁବ୍‌ଗୁଆ ଲାଲ ଲଙ୍କାମରିଚର ତାଳ ବା ପିପ୍‌ପଳି ଗଛର ଜାଳ ବା ରୋଜେମେରୀ ଗଛର ତାଳ ବା ତୁଳସୀ ଗଛର ତାଳକୁ ବାରିଶ୍ୱାରେ, ଝରକାରେ ବା ରୋଷେଇ ଘର ଅଗଣାରେ ଟାଙ୍ଗି ଦେଲେ ଅସରପା ଅପସାରଣ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ସବୁଠାରୁ ଅସରପାଙ୍କୁ କବଳରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବା ପାଇଁ ବଡ଼ ସମାଧାନ ହେଉଛି କୁକୁଡ଼ା ପାଳନ କରିବା । କୁକୁଡ଼ା ଛୁଆ ଅସରପା ଟିଙ୍କ ତଥା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଛୋଟ ଛୋଟ ଜୀବପତଙ୍ଗ ଖାଇଯାନ୍ତି ଏବଂ ବିଶେଷକରି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାକୃତିକ ଜୀବ ନିୟନ୍ତ୍ରକ ରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାନ୍ତି ।

ସୃଷ୍ଟିର ଏକ ମହତ ଅବଦାନ ହେଉଛି ପ୍ରକୃତି । ପ୍ରକୃତିରେ ଜୀବନ ଧାରଣ କରିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବର (ସେ ଛୋଟ ହେଉ ବା ବଡ଼ ହେଉ) ଜନ୍ମ ପଛରେ ଏକ ହିତକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିହିତ । ସେମାନଙ୍କର ହିତ କାରକ ଗୁଣ ବା ପ୍ରଭାବକୁ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ସେମାନଙ୍କର ଅହିତକାରୀ ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଆମେ ମାରାତୁଳ ଜୀବନାଶକ ବିଷ ପ୍ରୟୋଗକରି ସେମାନଙ୍କୁ ମାରିବା ଆଳରେ, ପରିବେଶକୁ ଆଉଁରି ଅଧିକ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟିତ କଲେ ତାହା ଉଦ୍‌ବିଷାତ ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ କ୍ଷତିକାରକ ହେବ ଏବଂ 'ଘର ପଛକେ ପୋଡ଼ୁ, ମୂଷାମରୁ' ନ୍ୟାୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଦଶା ବଳିପଡ଼ିବ । ସେଥିପାଇଁ ପରିବେଶବିତ୍ ମାନେ ସଂପ୍ରତି ବ୍ୟବହୃତ ବହୁ ପ୍ରକାର ଜୀବନାଶକ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୃଷ୍ଟକାରୀ ଔଷଧର ବ୍ୟବହାରକୁ ହ୍ରାସ କରି ତାହା ବଦଳରେ ଗୁଳ୍ମ, ମଞ୍ଜି ଓ ତେଲ ଆଦି ପ୍ରାକୃତିକ ଜୀବନାଶକ ଔଷଧ ବ୍ୟବହାର କରିବାକୁ ଉଚିତ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ଆଉ କେତେଦିନ ଚାଲିବ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ଓ ବ୍ୟବହାର !

ବିର୍ତ୍ତମାନର ଯୁଗ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯୁଗ । ସୁଖବାଦ ସତ୍ତାବଳୀ ସୌଦାଗରୀ ମୋହରେ ଆଜିର ମଣିଷ ଭୌତିକ ସୁଖ-ସଂରୋଗ ପ୍ରାପ୍ତି ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇପଡ଼ୁଛି । ଧନ ଓ ଐଶ୍ଵର୍ଯ୍ୟର ଲାଳସାରେ ବୁଡ଼ିରହି ନିଜର ବସ୍ତୁବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ସ୍ଵାର୍ଥ ସାଧନରେ ବିନିଯୋଗ କରି ଚାଲିଛି । ଅର୍ଥ, ପ୍ରତିପତ୍ତି ବା କ୍ଷମତା ପାଇଁ ଉନ୍ମାଦ-ପ୍ରାୟ ହୋଇ ଅମୃତର ସନ୍ତାନ ମଣିଷ ଆଜି 'ବିଷ ମଣିଷ' ପାଲଟିଛି । ମାନସିକ ଦୁର୍ଦ୍ଦ, ସଂଘର୍ଷ, ଭୌତିକ ସ୍ଵାର୍ଥ ଅନ୍ଵେଷଣରେ ପ୍ରତିଯୋଗିତାମୂଳକ ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ଭିତରେ, ଅଶାନ୍ତି ଓ ଆଶଙ୍କା ମଧ୍ୟରେ ଜୀବନ ବିତାଉଛି ଆଜିର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ମଣିଷ ।

ଆଭିଜାତ୍ୟର ପତିଆରା ଦେଖାଇବାକୁ ଯାଇ ଅଶାନ୍ତିରୁ, କଂଜାଳ-କୁଳନରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇଁ ନିଶାସେବନ କରିବାରେ ଲାଗିଛି । ସତ୍ତାବଳୀର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସଂଗେ ସଂଗେ ଯେତେ ଧନ ଅର୍ଜନ କଲେ ବି ମାନସିକ ଶାନ୍ତି ମଣିଷ ମନରୁ ହଜିଯାଇଛି । ଏପିକୁରିଆନ୍ ଜୀବନ ବିଚାର 'ଖାଅ, ପିଅ ଓ ମଉଳ କର' ନୀତିରେ ବିଭୋର ଓ ବିହୃଳିତ ଆଜି ସହରୀ ଓ ଗ୍ରାମ୍ୟଜୀବନ । ମାନସିକ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦାହ, ଶାରୀରିକ କ୍ଳାନ୍ତି, ବୃତ୍ତିଗତ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ, ସାମାଜିକ ସମାଲୋଚନା ବା ନିନ୍ଦା, ପାରିବେଶିକ ସମସ୍ୟାର ସାମୟିକ ଅବସାନ ପାଇଁ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କରିଚାଲିଛି ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ଗ୍ରହଣ ରାକ୍ଷସ ନିକଟରେ ।

ଛୁତି, ବୃତ୍ତି, ଲିଙ୍ଗ, ବୟସ, ସଂପର୍କ, ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ଵ ଯାହା ହେଉନା କାହିଁକି ନିଶାଦ୍ରବ୍ୟ ହିଁ ଆଭିଜାତ୍ୟର ପ୍ରତୀକ ବୋଲି ଭାବି ବର୍ତ୍ତମାନର ଆଧୁନିକ ତରୁଣ ତରୁଣୀ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ଓ ସଂଚରଣରେ ମସ୍ତରୁଲ । କେବଳ ସେତିକି ନୁହେଁ ଧୂମପାନ ଜନିତ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଯୋଗୁଁ ପରିବେଶର ପ୍ରଦୂଷଣ ମାତ୍ରା ଯେ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ତାହା ଅନସ୍ଵୀକାର୍ଯ୍ୟ । ଏହି ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ଜନିତ କୁପ୍ରଭାବରୁ ଜନସମାଜକୁ ତଥା ପରିବେଶକୁ ମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ସଂପ୍ରତି ଆମ ଦେଶରେ 'ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ-ମୁକ୍ତ ସମାଜ' ଗଠନ ପାଇଁ ଆହ୍ଵାନ ଦିଆଯାଇଛି । ଯେଉଁମାନେ ସିଗାରେଟ୍ ଓ ଅନ୍ୟ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଅଭ୍ୟାସରେ ପରିଣତ କରିସାରିଲେଣି

ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ବଦଲ୍ୟାପରୁ ଛଡ଼ାଇବା ସହଜ କଥା ନୁହେଁ । ମଦନିଶା ପରି ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ଯେ ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏବଂ ପରିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗ୍ରାସ କରିବ, ସେମାନେ ତାହା ବୁଝିପାରୁନାହାନ୍ତି ।

(ମନ୍ଦିର ପରିସରରେ ସିଗାରେଟ ଖାଇବା ନିଷେଧ । ଅମାନ୍ୟ କରିଥିବାରୁ ଦଣ୍ଡ ।
୧୮ ବର୍ଷର ବାଳକ ପାନଦୋକାନରେ ବସି ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରି କରିଥିବା
ଅଭିଯୋଗରେ ଦଣ୍ଡିତ)

ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ କହିଲେ ଖାଲି ସିଗାରେଟ୍, ବିଡ଼ିକୁ ବୁଝାଇ ନଥାଏ । ବିଶେଷ କରି ନିକୋଟିନ, ଟାର୍ ଆଦି ବିଷାକ୍ତ ପଦାର୍ଥ ଥିବା ଖଇନି, ତୁରଟ, ସିଗାର, ଚୂଳା, ପାଇପ ଟବାକୋ, ପାନମସଲା, ଗୁରୁଖାକୁ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଉଛି ।

ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନର ମାତ୍ରା ଓ ଏହାର ପ୍ରଚାର ତଥା ଏହାର ଦୁର୍ଭବିଷ୍ଣୁ ଉପଭୋକ୍ତାଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ବିଗତ ଦୁଇ ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଆଶାତୀତ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାରୁ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଏଥିନେଇ ଗଭୀର ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ସେବନ, ସଂଚରଣ, ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ମାଧ୍ୟମ ଓ ପ୍ରସ୍ତୁତଭବକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ୧୯୮୬ ମସିହା ମେ ୧୫ ତାରିଖରେ ବିଶ୍ୱସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ସଂଗଠନର ୩୯ ତମ ଅଧିବେଶନରେ ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟର କୁପ୍ରଭାବ ଅନ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଅଣସେବନକାରୀ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡୁଥିବାରୁ ତା'ର କବଳରୁ କିପରି ଛୋଟ ପିଲା ଓ ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇ ପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଉପଯୋଗୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏ ସଂପର୍କରେ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଆଲୋଚନାର ଘଟଣାପ୍ରବାହକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲେ କଣାଯାଏ ଯେ ୧୯୯୦ ମସିହା ମେ ୧୬ ତାରିଖ ଦିନ ଅନୁଷ୍ଠିତ ୪୩ତମ ଅଧିବେଶନରେ ପୂର୍ବ ଅଧିବେଶନର କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ନେଇ ଆଗିଦୃଶିଆ ସଫଳତା ମିଳି ନଥିବାରୁ କ୍ଷୋଭ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ୪୦ର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସଭ୍ୟ-ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କୁ ଟବାକୋ ନିଷିଦ୍ଧ ପାଇଁ ଆଇନ୍ ପ୍ରଣୟନ ପରି ନିର୍ଣ୍ଣୟମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ନେବାପକାଶେ ରଣ କୌଶଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ସକାଶେ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଇଥିଲା । ସାଧାରଣତଃ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଅନିଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ସଂକ୍ରମିତ ହେଉଥିବା ବିଶେଷ କରି ଗର୍ଭବତୀ ମହିଳା ଓ ଶିଶୁ ଆଦି ସମ୍ଭବ୍ୟ ଶଙ୍କାକୁଳ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କୁ ଏହାର ବିଷମୟ ପ୍ରଭାବରୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ସ୍ୱର ଉଠିଥିଲା । ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ନିଷେଧ କରିବା ଓ ଆଗୁଆ କଟକଣା କାରି କରିବା, ଏହାର ପ୍ରୋପାଗାନ୍ଦ, ପ୍ରଚାର ଓ ପ୍ରସାର ସମ୍ପର୍କୀୟ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଓ ପରୋକ୍ଷ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ନିଷେଧ କରିବା ପାଇଁ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ସ୍ତରରେ ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ନିମ୍ନସ୍ଥ ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ଅନୁମୋଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ପ୍ରଥମତଃ କନସ୍ପାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଓ କନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଉପରେ ଏକ ବିସ୍ତୃତ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରୁଣୀ ଆବଶ୍ୟକ ବୋଲି ବିଚାରକୁ ନିଆଯାଇଥିଲା ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଆମ ସଂବିଧାନର ୪୭ ଧାରାନ୍ୁଯାୟୀ ସାଧାରଣ କନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟର ଉନ୍ନତି କଲେ ସିଗାରେଟ୍ ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟର ବ୍ୟବହାର ଉପରେ କଠୋର କଟକଣା କରାଯାଇଥିଲା । ତୃତୀୟତଃ ଏଥି ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ସମସ୍ତ ପ୍ରଚାର, ପ୍ରସାର, ବିଜ୍ଞାପନ ଉପରେ କଡ଼ା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଲାଗୁକରିବାକୁ ଆହ୍ୱାନ ଦିଆଯାଇଥିଲା ।

ଆମ ଦେଶରେ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ବିରୋଧରେ ଏହି ଅଭିଯାନ ସଂପର୍କରେ ଆଲୋଚନା ପର୍ଯ୍ୟାଲୋଚନା ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା ୧୯୯୯ ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ । ଏହି ଆଲୋଚନାର ସମାପ୍ତି ଘଟିଥିଲା ୨୦୦୩ ମସିହା ମାର୍ଚ୍ଚ ୧ ତାରିଖରେ । ୨୦୦୩ ମସିହା ମେ' ମାସରେ

(ପାନବୋକାନରେ ସିଗାରେଟ୍ ଗୁଟଖା ମାଲର ସମ୍ଭାରରେ
ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ଅଭ୍ୟାସକାରୀଙ୍କ ଭିଡ଼)

ଅନୁଷ୍ଠିତ ବିଶ୍ୱସ୍ତାୟୀ ସମ୍ମିଳନୀରେ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ନିଷେଧାଇନ୍ ଗୃହୀତ ହେଲାପରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତାୟୀ ସଂଗଠନର ଭାରତ ପରି ସଭ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିଲା ।

ତତ୍ପରେ ଆମ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ଅଧିବେଶନରେ ଚଳିତବର୍ଷ ମେ ୧୮ ତାରିଖ ଦିନ ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ ଆଇନରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହି ଆଇନ୍ (Act)ର ନାମକରଣ ରଖାଯାଇଛି "ସିଗାରେଟ୍ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ (ବିଧିପନ

ନିରୋଧ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ, ବ୍ୟବସାୟ, ଉତ୍ପାଦନ, ଯୋଗାଣ ଓ ବିତରଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଇନ- ୨୦୦୩ ବା The Cigarettes and other Tobacco products (Prohibition of Advertisement and Regulation of Trade and Commerce, production supply and Distribution) Act, 2003. ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଦ୍ଵାରା ଉତ୍ପାଦର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ, ସାମାଜିକ, ପାରିବେଶିକ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ଦୁର୍ଗତି ଓ କୁପରିଣତିରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ବଂଶଧରମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଉପରୋକ୍ତ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି ।

ସାଧାରଣ (Public) ସ୍ଥାନରେ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନ ନିଷିଦ୍ଧ

ଏହି ଆଇନ୍ ଅନୁଯାୟୀ ସାଧାରଣ ସ୍ଥାନରେ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ଆଉ କେହି ଜନସମାଗମ ବା ଯାତାୟତ ହେଉଥିବା ହସପିଟାଲ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ, ରେଳବାଇ ପ୍ରତୀକ୍ଷା ଗୃହ, ପାଠାଗାର, ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ, ସରକାରୀ ଅଫିସ କୋର୍ଟକେରୀ ପରିସର, ଅଡିଟୋରିଅମ୍, ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ଖାଇପାରିବେ ନାହିଁ କି ବିକ୍ରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଏହିସବୁ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ସିଗାରେଟ୍, ବିଡି, ଚୁରଟ, ଖଇନି, ଗୁଟ୍‌ଖା, ପାନମସଲା ଟବାକୋ, ସିଗାର, ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପାଦାନ ମିଶ୍ରିତ ଦାନ୍ତଘଷା ପାଇତର ସେବନ ବା ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବେ ତାଙ୍କୁ ଆଇନ୍‌ର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତା'ଠାରୁ କୋରିମାନା ସ୍ଵରୂପ ଦୁଇଶହ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ କରାଯିବ ।

ଏହା ବ୍ୟତୀତ ଏହି ଆଇନ୍‌ର ୪ ଧାରାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ୩୦ଟି ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ଥିବା ହୋଟେଲରେ କିମ୍ବା ୩୦ ଜଣ ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ୍ବ ସଂଖ୍ୟକ ଲୋକ ବସିବା କ୍ଷମତା ଥିବା ରେଷ୍ଟୁରାଣ୍ଟ ଏବଂ ବିମାନ ବନ୍ଦରରେ ଧୂମପାନ ପାଇଁ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି । ଏଥିରେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟର ସଂଜ୍ଞାକୁ ବ୍ୟାପକ କରାଯିବା ସାଙ୍ଗକୁ ଜନସ୍ଵାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଶିଳ୍ପ କ୍ଷେତ୍ର ଅଞ୍ଚଳରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ବୋଲି ଆଇନ୍ କରାଯାଇଛି ।

ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରିପାରିବେ ନାହିଁ ୧୮ ବର୍ଷରୁ କମ୍ ବ୍ୟକ୍ତି

ଏହି ଆଇନ୍‌ର ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ସତର୍କତା ରହିଛି ଧାରା ୬ରେ । ଏତଦନୁସାରେ ୧୮ ବର୍ଷରୁ କମ୍ କୌଣସି ଯୁବକ ବା ଯୁବତୀ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରି କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବା ସେମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରିପାଇଁ ଅନୁମତି ଦିଆଯିବ ନାହିଁ । ଏହାଛଡ଼ା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ୧୦୦ ଗଜ

ବ୍ୟାପାର ପରିସରରେ ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ ବିକ୍ରି ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଆଇନକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ କଲେ ୨ ଶହ ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ବା ଛକ ବିଶେଷରେ ଅଧିକ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଧାରା ୫ରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ, ଯୋଗାଣ ଓ ବିତରଣରେ ନିୟୁକ୍ତ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ । ଗଣ ମାଧ୍ୟମ ଉପରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ୱ ବା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ସଂପୃକ୍ତ ମାଧ୍ୟମରେ ଏହା ପ୍ରସାର କରିପାରିବେ ନାହିଁ କିମ୍ବା ପ୍ରସାରଣର କାରଣ ହେବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଆଇନ୍ କରାଯାଇଛି ।

ଏତଦ୍ ବ୍ୟତୀତ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷଭାବେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାର ଓ ସେବନ ବା ଉପଯୋଗ ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ବା ସହାୟକ ହେବା ପରି ବିଜ୍ଞାପନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ହେବେ ନାହିଁ । ଏହାର ଶିକ୍ଷାପ କଲେ ୨ ବର୍ଷ ଜେଲଦଣ୍ଡ ବା ୧ ହଜାର ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ନତୁବା ଉଭୟ ଦଣ୍ଡ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏପରି ବିରୂପି ଦ୍ୱିତୀୟବାର ଏତିକ୍ରେ ୫ବର୍ଷ ଜେଲଦଣ୍ଡ ବା ୫ ହଜାର ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ବା ପରୋକ୍ଷ ଆର୍ଥିକ ସୁବିଧା ପାଇଁ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟର ପ୍ରଚାର, ପ୍ରସାର ବା ଏଥି ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ପ୍ରଦର୍ଶନ କରନ୍ତି ବା ଏହାର ଆୟୁଧ ଦୁର୍ଘଟି ତେବେ ସେମାନେ ଦଣ୍ଡନୀୟ ହେବେ । ସେହିପରି ବିକ୍ରି ଓ ବିତରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାରକୁ ଉତ୍ସାହିତ କଲା ଭଳି ସିନେମା ବା ଭିଡ଼ିଓ ଟେପ୍ ବିକ୍ରି ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି । ଏଥି ସମ୍ବଳିତ କୌଣସି ପଚାର ପତ୍ର, ହ୍ୟାଣ୍ଡ ବିଲ୍ ବା କାଗଜ ପତ୍ର କନସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଗଲେ ତାହା ଦଣ୍ଡନୀୟ ବୋଲି ଏହି ଆଇନ୍‌ର ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ।

ଆଉରି ମଧ୍ୟ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ସେବନକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବାଭଳି କୌଣସି ଚିତ୍ର ବା ଲେଖା କାନ୍ଥରେ, କୋଠାରେ, କମିରେ, ଖୁଣ୍ଟରେ, ଯାନବାହାନରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଡ଼ା ଆଇନ୍ କରାଯାଇଛି । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ କିନ୍ତୁ ସିଗାରେଟ୍ ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରଚାର ସଂବଳିତ ଚିତ୍ର ବା ଲେଖା ପ୍ୟାକେଜ୍ ଉପରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇପାରିବ । ଏହି ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ବିକ୍ରୟିବା ଦୋକାନ ମାନଙ୍କର ପ୍ରବେଶ ଫାଟକ ବା ଭିତରେ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାଯିବା ଦଣ୍ଡନୀୟ ନୁହେଁ ।

ଏପରିକି ସିଗାରେଟ୍ ଓ ମାଦକ ଦ୍ରବ୍ୟ ବ୍ୟବହାରକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଉପହାର, ଅନୁଦାନ, ପୁରସ୍କାର, ବୁଦ୍ଧି ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଷ୍ଠପୋଷକତା କରନ୍ତି ତେବେ ଆଇନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସେ ଅପରାଧୀ ହେବେ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାତ୍ରକ ଦ୍ରବ୍ୟ ଥିବା ବ୍ରାଣ୍ଡ ବା ପ୍ୟାକେଟ୍ ଉପରେ ଏଥିରେ ନିକୋଟିନ୍ ଓ ଟାର୍ ଚାରିମାଣ କେତେ, ବ୍ୟବସାୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ବା ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବେ ବୋଲି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ରହିଛି । ଏହି ପରିମାଣର ନିରୂପଣ ପାଇଁ ଏହାକୁ କେଉଁ ଟେଷ୍ଟ କେନ୍ଦ୍ରମାନଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା କରାଯିବ ତା'ର ତାଲିକା ମଧ୍ୟ ସରକାରୀ ଗେଜେଟ୍‌ରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯିବାର ସୂଚନା ରହିଛି ।

ଏହା ଉପରେ ଏକ ସତର୍କତାମୂଳକ ଲେଖା ରହିବ ଓ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ବିଭିନ୍ନ ଭାଷାରେ ଲେଖା ଯାଇପାରିବ । ଏହି ସତର୍କତା ସୂଚନା ଏପରି ସ୍ଥାନରେ ପ୍ୟାକେଟ୍ ଉପରେ ଲେଖାହୋଇଥିବ ଯେପରିକି ଗ୍ରାହକର ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ୟାକେଟ୍ ଖୋଲିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଉପରେ ପଡ଼ିବ ନଚେତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ୨ ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡ ବା ୫ ହଜାର ଟଙ୍କାର ଜୋରିମାନା ବା ଉଭୟ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏହି ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କ୍ଷମତା ପୋଲିସ୍ ସବ୍‌ଇନସ୍ପେକ୍ଟର ବା ରାଜ୍ୟ ଶାନ୍ତ୍ୟ ପରିଦର୍ଶକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରଶାସକ ବା ପ୍ରାପ୍ତିକୃତ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ଅଧିକାରୀମାନେ ଅଭିଯୋଗ ବା ସନ୍ଦେହକ୍ରମେ ଯାଞ୍ଚ କରିପାରିବେ । ଦରକାର ପଡ଼ିଲେ ମାତ୍ରକ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ଜବତ କରି ୯୦ ଦିନ ରଖିପାରିବେ । ଅପରାଧୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୧୯୭୩ ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନର ଦଣ୍ଡ ବଳବତ୍ତର ରହିବ । ଆବଶ୍ୟକସ୍ଥଳେ ଜବତ ଦ୍ରବ୍ୟକୁ ବାକ୍ୟାସ୍ତି କରାଯିବାର ଆଇନ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି ।

ଏହି ଆଇନର ସଂପୃକ୍ତ ଶିଳାପୀ କଂପାନୀମାନଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡବିଧି ଆଇନରେ ଅପରାଧୀ ପାଦ୍ୟସ୍ଥ କରିବାର କ୍ଷମତା ସରକାରଙ୍କର ରହିଛି । ଏହି ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସିଗାରେଟ୍‌ସ୍ (ଉପାଦାନ, ଯୋଗାଣ ଏବଂ ବିତରଣ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ) ଆଇନକୁ ବାତିଲ କରାଯାଇ ନୂତନ ଆଇନ୍-୨୦୦୩ ଆମ ଦେଶରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି ।

ଏହିପରି ଏକ ଜନସ୍ୱାର୍ଥ ସମ୍ମୁଳିତ ଆଇନର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟ ସରକାରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟନିର୍ବାହ ବିଭାଗ, ପ୍ରସାରଣ ବିଭାଗ, ଗଣ ମାଧ୍ୟମ ବିଭାଗ ଆନ୍ତରିକତାର ସହ ଉଦ୍ୟମ କଲେ ଏବଂ ବ୍ୟାପକ ଜନସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଲେ ଏହି ଆଇନର ସୁଫଳ ମିଳିପାରିବ । ଆବଶ୍ୟକସ୍ଥଳେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା ଦିଗକୁ ନିର୍ଣ୍ଣୟମ୍ବଳ ରୂପ ଦିଆଯାଇପାରିବ । ତେବେ ସରକାର ଏହି ଅଭିଯାନକୁ କିପରି ଭାବେ ଆଗେଇ ନେଉଛନ୍ତି ତାହା ଆଗାମୀ ସମୟ କହିବ ।

ଏୟୁଗର ସାର୍ବଜନୀନ

ଖାଦ୍ୟ: ଦହି

ଖାଦ୍ୟଦିନେ ଦହି ନା' ଶୁଣିଲେ କିଏ ବା ଲୋଭ ସମ୍ବରଣ କରିବ! ତହୁ ତହୁ ଖରା ହୋଇଥିବ । ନିଜ କାମ ସାରି ଘରକୁ ଫେରିଥିବ । ଦହି ପଖାଳ, ବଡ଼ିଚୁରା, ବାଇଗଣ ଗ୍ରେଣ୍ଡା, କଞ୍ଚାଲଙ୍କା ଖାଇବା ଆସନ ଆଗରେ ଯଦି ଥୁଆହୋଇଗଲା, ସତେ ଯେମିତି ସ୍ୱର୍ଗସୁଖ ଝରିପଡ଼ିବା ଭଳି ଲାଗିବ । ଦହିପଖାଳ କେବଳ ନୁହେଁ, ଦହିବରା, ଦହିକଡ଼ମା, ଦହିବୁଝି, ଦହିଲସି, ଦହିଚୁଡ଼ା, ଦହିବାଇଗଣ ଆଦି ଏମିତି ରସରସିଆ ଖାଦ୍ୟ ଅଛି ଯାହାର କବଳରୁ ତୁମେ ଖସି ଆସିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହି ଦହିମିଶ୍ରିତ ଖାଦ୍ୟ ଜିର ଓ ତାର ସମସ୍ତ ସ୍ୱାଦ୍ମୁରେ କେବଳ ମିଳେଇଯାଏ ନାହିଁ, ତହିଁ ଆରପଟକୁ କେମିତି ସିଧାପଳେଇ ଯାଏ, ତାହା ଜଣାପଡ଼େ ନାହିଁ ।

ବାସ୍ତବରେ ସବୁ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଆଇଟମ୍ ମଧ୍ୟରେ ଦହିର ସ୍ଥାନ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ଏହାର ସ୍ୱାଦ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର । ଏଥିମିଶ୍ରିତ ଯେ କୌଣସି ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ଚୁଷ୍ଟିକର ଏବଂ ପୁଷ୍ଟିକର ଲାଗେ । 'ତୟିର' 'ମୋସୁରୁ' ନାମରେ ମଧ୍ୟ ଏହା ପରିଚିତ । ଆମ ଦେଶର ପ୍ରତି କୋଣେ ଅନୁକୋଣେ ଏହାର ଗୁହିତା ବେଶୀ । ବିଶେଷକରି ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଅଂଚଳରେ ଏହାର ଗୁହିତା ଓ ଆଦର ଯେତେ ବ୍ୟାପକ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଜ୍ୟରେ ସେପରି ଆଦର ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଦହିବିନା ଭୋଜନ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୋଜନର ସ୍ୱାଦ ଦେଇପାରେ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଅଧିକାଂଶ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତୀୟଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ କରି ଯେତେବେଳେ ଘରମୁହଁ ସମୟ ଉପଗତ ହୋଇ ଛାନ୍ତି ଆସେ ସେତେବେଳେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରେଟ୍ ଦହିଅନ୍ନ ଓ ତା ସାଙ୍ଗକୁ ଟିକେ ଆଗୁରୁ ବଡ଼ିଆ କାମ ଦିଏ । ଖୁବ ଆରମ୍ଭ ବି ଦିଏ । ସେଥିପାଇଁ ଭୋଜନ ଆରମ୍ଭ ପୂର୍ବରୁ ଦହିଅନ୍ନ ଖାଇଥିଲେ ସମ୍ରାଟ ଆକବର ।

ଦହି ତିଆରିକରିବା ଅତିପ୍ରାଚୀନ । ବୈଦିକ ଯୁଗରୁ ଏହାର ପ୍ରଚଳନ ଏହାକୁ ପ୍ରାଚୀନ ଖାଦ୍ୟର ମାନ୍ୟତା ଦେଇଛି । ରାଜ୍ ବେଦରେ ଏହାକୁ 'କତମା' ବା ଦହିମିଶ୍ରିତ ଅନ୍ନ ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଏହି ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଅଦ୍ୟାବଧି ଗୁଜୁରାଟରେ କଥିତ । ଏପରିକି

ମଧ୍ୟପ୍ରାଚ୍ୟ ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ ୨୦୦୦ରୁ ଦହିତଆରି ହୋଇଆସୁଥିଲା ବୋଲି ଗବେଷକମାନେ କହନ୍ତି । ଅତି ପ୍ରାଚୀନ ଶବ୍ଦ 'ଲବଣା' ରୂପେ ଏହା ମଧ୍ୟ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଛି । ଲବଣା-ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଜୀବନ' । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ତୁର୍କୀ ଭାଷାରେ 'ୟୋଗୁର୍ତ୍ତ' ବୋଲି ବେଶ୍ ପରିଚିତ ଅଟେ ।

(ବିଭିନ୍ନ କିସମର ଦହି ଓ ଦହିଜାତ ଖାଦ୍ୟଦ୍ରବ୍ୟ)

ତେଣୁ ଦହି ସହିତ ଆମେ ବହୁ ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ପରିଚିତ ଏବଂ ସାଧାରଣତଃ ଏହା ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପାଇଁ ହିତକାରକ ବୋଲି ଏକ ଧାରଣା ନେଇ ଆମେ ଖାଇଥାଉ କିନ୍ତୁ ପାଣ୍ଡ୍ୟ ଦେଶ ମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଖାଦ୍ୟ ଏବଂ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟଜନକ ଖାଦ୍ୟ ବୋଲି ଏହା ପରିଗଣିତ ହୋଇଥାଏ । ଗବେଷଣାରୁ ଜଣାପଡେ ଯେ ଏପରି ସୁସ୍ୱାଦୁ ପରିଚିତ ଖାଦ୍ୟ ଦହି ଖାଇବା ପଛରେ ଅନେକଗୁଡ଼ିଏ କାରଣ ରହିଛି ।

ଦୁଧକୁ ଦହିରେ ପରିଣତ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ ଲାକ୍ଟୋ ବାସିଲସ୍ ବଲ୍ଗାରିକସ୍ (*Lactobacillus bulgaricus*) । ଏହା ଏପରି ଏକ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଯାହାକି କେବଳ ଅତିଶୋଷିତ ନୁହେଁ ତାହା ମଣିଷ ଶରୀରକୁ ଆତ୍ମରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଶରୀରକୁ ବ୍ୟାଧି ସଂକ୍ରମଣ ଓ ବ୍ୟାକ୍ଟିରୁ ରୋକିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।

ସାଧାରଣତଃ ରୋଗହେଲେ ଆମେ ଔଷଧରୂପରେ ଯେଉଁ ଆଣ୍ଟିବାୟୋଟିକସ୍ ଖାଇଥାଉ ସେଗୁଡ଼ିକ ଶରୀରର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ପାଇଁ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ଯିଏକି ରୋଗଜୀବାଣୁର ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥାଏ ଯଦ୍ୱାରା ଶରୀର ରୋଗଦ୍ୱାରା ସହଜରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ହୋଇପାରେ ନାହିଁ । ଶରୀରରେ ରୋଗ ଜୀବାଣୁ ଥିଲେ ଆଣ୍ଟିବାୟୋଟିକସ୍ ସୃଷ୍ଟି ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ମାରିଦେବା ଫଳରେ ରୋଗ ଭଲ ହୋଇଯାଏ ।

ଏପରିକି ଦହିରେ ଥିବା ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଗୁଡ଼ିକ ଆମ ଶରୀରର ଅନ୍ତନଳୀ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରି ଖାଦ୍ୟକୁ ବିଘଟିତ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଏହି ଅତି ଦରକାରୀ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ଶରୀରରେ ନଥିଲେ ଖାଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ହଜମ ହୋଇ ପାରିନଥାଏ ଏବଂ ଫଳରେ ଡାଇରିଆ ବା ବିସୂତିକା ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ । ଦହିରେ ଥିବା ଲାକ୍ଟୋବାସିଲସ୍ ବଲ୍ଗାରିକସ୍ ହଜମ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଏ ।

ଏବେ ତ ପ୍ରାୟ ଆୟୁର୍ବେଦିକ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତିରେ ପରିପାକ ସମସ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଔଷଧ ସହ ଦହି ଖାଇବାକୁ ପରାମର୍ଶ ଦିଆଯାଉଛି । ଏପରିକି ଏଲୋପାଥୀକ ଚିକିତ୍ସା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଧିକାଂଶ ଚିକିତ୍ସକ ଆଣ୍ଟିବାଇଓଟିକ୍ସ ସାଂଗକୁ ଦହି ବା ଦହିସମ୍ମିଶ୍ରିତ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ସବୁଠାରୁ କୌତୁହଳର ବିଷୟ ଯେ ଦହିରେ ଏଇ କ୍ଷୁଦ୍ର ଜୀବାଣୁ ପାଖରେ ବିବିଧ ଶକ୍ତି ଥାଏ । ଯାହାଫଳରେ ସେ ଯେ କୌଣସି ସଂକ୍ରମଣକୁ ମୁକାବିଲା କରିପାରିଥାଏ

କାରଣ ଏହା ଏପରି ଏକ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ନିର୍ଗତ କରେ ଯାହାକି ଜୀବାଣୁ ପ୍ରତିରୋଧୀ ଓ ଫଙ୍ଗସ୍ ବା ଫିଙ୍ଗି ଜୀବୀୟ ସଂକ୍ରମଣକୁ ପ୍ରତିହତ କରିଥାଏ । ଦିନକୁ ଦିନ ଦହି ଶରୀର ପ୍ରତିରୋଧକ ବର୍ତ୍ତକ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ଦହିର ମାନ୍ୟତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି ଏବଂ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଏହା ଏକ ଅତି ଉପଯୋଗୀ ଓ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀରେ ପରିଣତ ହୋଇପାରିଛି ।

ଖାଇବା ଥାଳିରେ ନଥିଲେ ଦହି
ଖାଇବା ମଜାଟା ଆସିବ ନାହିଁ ।

ଦହିର ମଧ୍ୟ ଅନ୍ୟ ଔଷଧୀୟ ଉପଯୋଗିତା ରହିଛି ଯାହାକି ଶରୀରରେ କୋଲେଷ୍ଟରଲ ସ୍ତରକୁ ହ୍ରାସ କରିବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇଥାଏ । ଶରୀର ଭିତରକୁ କାଲସିଅମ ଅବଶୋଷଣ କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଜୀବସାର B₁, B₂, B₃, B₅, B₁₂, A & K ଏଥିରୁ ମିଳିଥାଏ । ଦହିର ଏହି ବିଶେଷ ହିତକାରୀ ଗୁଣ ଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାର ପ୍ରାୟ ଆଦର ସବୁସ୍ଥାନରେ ବେଶୀ ।

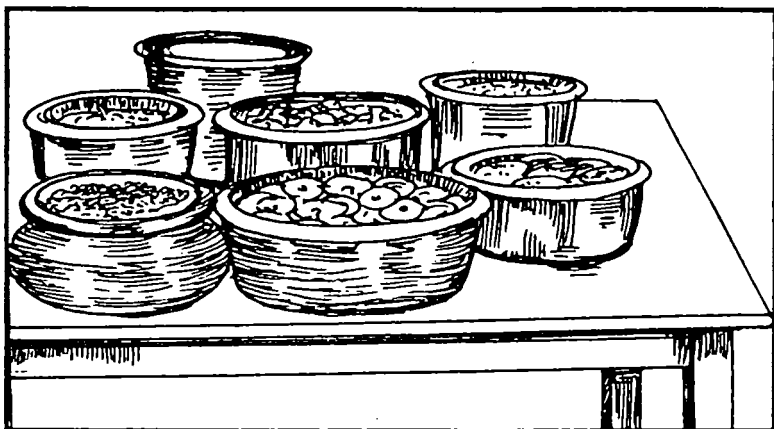
କେବଳ ଏତିକି ନୁହେଁ, ଏହା ଏକ ବହୁରୂପୀ ଖାଦ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ କାରଣ ନିଜ ଇଚ୍ଛା, ନିଜ ମଉଜ ଅନୁଯାୟୀ, ସ୍ବାଦ ଅନୁଯାୟୀ ଦହିକୁ ନେଇ ବିବିଧ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥାଏ, ଏଥିରୁ ପୁସ୍ତାଦ ଛେନା ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ । ବୁଦି ସାଙ୍ଗରେ ଦହି ଏବଂ ଦହି ପକାଇ ବିଭିନ୍ନ ରାଇତା, ଦହିବ୍ରେଡ, ଦହିଇଚଲି, ଦହିବରା, ଦହିସେଇ, ଦହିଗୁପ୍‌ଚୁପ୍ ଇତ୍ୟାଦି ପୁମିଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟର ମୂଳଉପାଦାନ ହେଉଛି ଦହି ।

‘ଦହି’ ଆଧୁନିକ ଯୁଗର ଶବ୍ଦ ନୁହେଁ । ଗରୁବେଦରେ ଏହା ‘ଦଧି’ ନାମରେ ଅଭିହିତ । ଏହାକୁ ଭାତ ବା ଅନ୍ନ ସାଂଗରେ କିମ୍ବା ଖାଲି ଅବା ସୋମରସ ସହ ଖାଦ୍ୟରୂପେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣିତ । ଦହିକୁ ପାଣି ମିଶାଇ ଘୂରାଇଲେ ଯେଉଁ ଖୁଆ ବାହାରେ ତାକୁ ‘ପ୍ରସାଦ୍ୟମ୍’ ବୋଲି ଗରୁବେଦରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଅର୍ଥଶାସ୍ତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଦହି ଓ ଛେନା ଶବ୍ଦ ବ୍ୟବହୃତ । ୧୫୨୦ ମସିହାରେ ଲିଖିତ ‘ବାରଣାସ ସମୁଦୟ’ରେ ଗୁଜୁରାଟୀ ଖାଦ୍ୟର ଅନୁମୋଦିତ ତାଲିକା ଭିତରେ ଦହିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଅନୁମୋଦିତ ତୁଳିରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଅଛି ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଖାଦ୍ୟର ଶେଷରେ ନିଶ୍ଚିତ ଦହି କିମ୍ବା ଛାସ୍ ବା ଦହିଜନିତ ଖାଦ୍ୟ ରହିବା ବିଧେୟ ।

ଏପରିକି ପ୍ରାକ-ଆର୍ଯ୍ୟ ସଭ୍ୟତାରେ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତରେ ଅଧିକ ମଦ୍ୟପାନ ଜନିତ ସମସ୍ୟାର ପ୍ରତିକାରକ ରୂପେ ବଟରମିଲକକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଥିଲା । ଅଧିକ ପାଚିଯାଇଥିବା ପଣସ ମଂକି, ବଟର ମିଲ୍‌କ, ଡେନ୍‌ଲି ଓ ଫୁଟନ୍ତା ଗୁଉଳର ପାଣିକୁ ନେଇ ଏକ ମିଶ୍ରିତ ସାମଗ୍ରୀ ଭଲ ପ୍ରତିକାରକ ରୂପେ ପରିଗଣିତ ହେଉଥିଲା ।

ଆୟୁର୍ବେଦ ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଦହିକୁ ସର୍ବଦା ଅଣ୍ଡା/ ଶୀତଳପ୍ରଦାୟୀ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବିବେଚିତ କରାଯାଇ ଥାଏ । ଫଳରେ ବିପୂତିକା ବା କାଲରିଆ ଆଦି ରୋଗର ଉଷ୍ମତା ବା ଦହନକୁ ଦହି ପରି ଶୀତଳଦାୟୀ ଖାଦ୍ୟ ଉପଶମ କରିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଦହି ଇଣ୍ଡରଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ମଧ୍ୟ ମାନ୍ୟତା ଲାଭ କରିଛି, କାଞ୍ଚିପୁରମରେ ଦୈବରାଜସ୍ବାମୀର ବିଷ୍ଣୁମନ୍ଦିର ରେ ଜିରା, ଲବଙ୍ଗ, ଅଦା ଓ ଦହି ମିଶ୍ରିତ ଦେଡ଼ କି.ଗ୍ରା.

(ଦହି କତମା, ଦହିବରା, ଦହିବୁଢ଼ି, ଦହି ସରବତ,
ଦହି ଲସିର ସ୍ବାଦ ଆମ ଜିଭୁଁ କେବଳ ଜାଣେ ।)

ଓଜନର ଏକ ଇଚ୍ଛି ଜୀବଙ୍କୁ ନୈବେଦ୍ୟ ରୂପେ ଅର୍ପଣ କରାଯାଇଥାଏ । ଭଗବାନଙ୍କୁ ଅର୍ପିତ ପଞ୍ଚାମୃତରେ ମଧ୍ୟ ଦହି ଏକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ପଦାର୍ଥ ବୋଲି ଏବେ ବି ପ୍ରଚଳିତ ।

କ୍ୟାଲୋରୀ ଓ କୋଲେଷ୍ଟରଲ କାରଣରୁ ସବୁଠାରୁ ଉପକାରୀ କିସମର ଖାଦ୍ୟ ହେଉଛି ଦହି । ତେଣୁ ଦେହକୁ ସୁସ୍ଥ ଓ ରୋଗମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଖାଦ୍ୟ ତାଲିକାରେ ଦହି ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ସାମଗ୍ରୀ ହେବା ଉଚିତ୍ । ତେଣୁ ଆଜିର ସ୍କୋଗାନ୍ 'ଦହି ଖାଅ, ରୋଗମୁକ୍ତ ହୁଅ' ।

ପରିବେଶ ସଂରକ୍ଷଣରେ ଆମ ଜଙ୍ଗଲ ଓ ଜନସଂପୃକ୍ତି

ଭାରତବର୍ଷ ଏକ ବିକାଶଶୀଳ ରାଷ୍ଟ୍ର । ଏଠାରେ ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦର ଅଭାବ ନାହିଁ । ଇରାକ, ସାଉଦି ଆରବ, ଇରାନ, କୁଏଟ୍ ପରି ଏସୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଐଶ୍ବର୍ଯ୍ୟ ଓ ସଂପଦ ଯେପରି ତୈଳ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, ସେହିପରି ଆମ ଦେଶରେ ସବୁଠାରୁ ମୂଲ୍ୟବାନ ଓ ଗୁରୁତ୍ବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଭବ ହେଉଛି ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦ । ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦର ଏହା ହେଉଛି ଏକ- ଚୂଡ଼ାୟାନ୍ତ । ସଂପ୍ରତି କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ଜନସଂଖ୍ୟା ତଥା ଭୌତିକ ସତ୍ତାତାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ଏହି ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦର ଯେପରି ଦ୍ରୁତ ପବନ ହୋଇଗଲାଣି ସେଥିନେଇ ଆମ ଦେଶରେ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ସ୍ତରରେ ତଥା ବୁଦ୍ଧିଜୀବି ମହଲରେ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି ।

ଉକ୍ତବେଦ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟ ୧୪୬ଶ ସୁକ୍ତ କହେ :-

ଅଞ୍ଜନ-ଗନ୍ଧିଂ ସୁରଭିଂ ବହୁନାମକତର୍ଷାବଳାମ୍
ପ୍ରାହଂ ମୃଗାଣାଂ ମାତରମରଣ୍ୟାନିମଶଂସିଷମ୍ ॥

(ଅର୍ଥାତ୍ ଯେ ଅଞ୍ଜନ ପରି ସୁବାସିତ, ସୌରରମୟ ଏବଂ ଯେ ଅକର୍ଷିତ ହୋଇ ସୁଦ୍ଧା ପ୍ରଚୁର ଶସ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ ଏବଂ ଯେ ବନ୍ୟ ଜୀବଜନ୍ତୁଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମାତା, ସେହି ଅରଣ୍ୟାନୀ, ଅରଣ୍ୟର ଦେବୀଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରଶଂସା କରୁଛି ।)

ଏହି ଅରଣ୍ୟାନୀର ଦ୍ରୁତ ଅବନୟ ଏବଂ ତତ୍‌କ୍ରିୟ ପରିବେଶର କ୍ରମବର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଣୁ ପ୍ରଦୂଷଣ ଯୋଗୁଁ ବିଶ୍ୱର ପରିବେଶ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଗଭୀର ଚିନ୍ତା ପ୍ରକଟ କରାଯାଇଛି ।

୧୯୯୨ ମସିହାରେ ବ୍ରାଜିଲ୍‌ର ରିଓଡି ଜେନେରିଓଠାରେ ୧୫୦ଗୋଟି ରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରତିନିଧିଙ୍କ ସମାବେଶରେ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ସଂପର୍କରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯେଉଁ ଅଙ୍ଗୀକାରବଦ୍ଧତା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ଏବଂ ନିରନ୍ତର ପ୍ରଗତି ହାସଲ ନିମନ୍ତେ ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀରେ ଜଙ୍ଗଲର ଉପଯୋଗ ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଯେଉଁ ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିଆଯାଇଥିଲା, ୧୦ ବର୍ଷ ବିତି ଯାଇଥିଲେ ବି ତାହା ଫଳପ୍ରଦଭାବେ

କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରିନାହିଁ । 'ସବୁଜ ଘର' ପ୍ରଭାବର ହ୍ରାସନିମିତ୍ତ ଅଧିକାଂଶ ଦେଶ ଫଳପ୍ରସ୍ତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇଥିଲେ ହେଁ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକା ଏ ଦିଗରେ ନିଜର ଦୃଷ୍ଟିଭଙ୍ଗୀ ବଦଳାଇନାହିଁ । ବିଗତଦଶନ୍ଧି ମଧ୍ୟରେ ଆମ ଦେଶରେ ପରିବେଶର ପୁରୁଷା ପାଇଁ ନିଆଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଅଧିକ ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ଆଗ୍ରହ, ତତ୍ପରତା ଓ ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ଆବଶ୍ୟକ କରେ ବୋଲି

(ଗ୍ରାମବାସୀ ଓ ଜଙ୍ଗଲକର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦଳଗତ ଆଲୋଚନା)

ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ।

ସତ କହିବାକୁ ଗଲେ, ଭାରତୀୟ ଜଙ୍ଗଲ ବସବାସ ପାଇଁ ଆଉ ଅନୁପଯୋଗୀ ହୋଇ ରହିନାହିଁ । ଏପରିକି ଦୂରଦୂରାନ୍ତରେ ଥିବା ଜଙ୍ଗଲରେ ମନୁଷ୍ୟ ବସତିସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ଲାଗିଲାଣି । କେତେକ ସ୍ଥଳରେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗଦ୍ୱାରା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ନିଆଯାଇ ଜଙ୍ଗଲ ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିୟୋଜିତ କରାଯିବା ଦ୍ୱାରା ଜନବସତି ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଭୂତଳ ଜଳର ପୁନଃଚକ୍ରଣ, ଜଳବିଭାଜିକାର ନିରାପତ୍ତା, ଜଳ ପ୍ରବାହ, ମୃତ୍ତିକା ସଂରକ୍ଷଣ, ବନ୍ୟଜନ୍ତୁଙ୍କ ଆଶ୍ରୟସ୍ଥଳୀ ତଥା ପରିବେଶର ପରିପୁଷ୍ଟି ପାଇଁ ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦ ଯେ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ, ଏହା ସ୍ୱୀକାର୍ଯ୍ୟ । ଏତଦ୍ୱ୍ୟତୀତ ଜୀବନ ଧାରଣ ପାଇଁ ବହୁମୁଖୀ ଉପାଦାନ ଯୋଗାଇବାରେ ଭାରତୀୟ ଜଙ୍ଗଲସଂପଦର ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ।

କାଲେଣୀକାଠ, ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ, ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଉପଯୋଗୀ ସାମଗ୍ରୀ ତଥା କିଛି ଅର୍ଥକାରୀ ଉପାର୍ଜନର ମାଧ୍ୟମରୂପେ ପ୍ରାୟ ୧୦କୋଟି ଜଙ୍ଗଲ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ ଜଙ୍ଗଲ ଜୀବିକାର ନିର୍ଭରଶୀଳ ଉତ୍ସ ପାଇଁ ରହିଛି । ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଜଙ୍ଗଲର ସୁରକ୍ଷା ତଥା ଯତ୍ନଶୀଳ ସଂରକ୍ଷଣ କରାଯାଇ ଉତ୍ପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟର ଗୁଣାତ୍ମକ ମାନ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ପାରିଲେ ଗରିବ ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଜୀବିକା ସାଧନର ପଥ ସୁଗମ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଉଛି ।

ସାଂପ୍ରତିକ ସ୍ଥିତି :

ପ୍ରକୃତ ପକ୍ଷେ ୧୯୬୦ ମସିହା ଠାରୁ ୧୯୮୪ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମ ଦେଶରେ ବୃକ୍ଷରୋପଣ ମାଧ୍ୟମରେ ଜଙ୍ଗଲର ପରିମାଣ ବୃଦ୍ଧି କରିବାକୁ ବହୁ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ତଥାପି ଆମ ଦେଶରେ ଏନ ଜଙ୍ଗଲର ପରିମାଣ ୪୬ ନିୟୁତ ହେକ୍ଟରରୁ ୩୬ ନିୟୁତ ହେକ୍ଟରକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଥିଲା । ଫଳରେ ଏହା ଉପରେ ଜୀବନ ଧାରଣ ପାଇଁ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ଗରିବ ତଥା ଆଦିବାସୀ ମାନଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ଜୀବିକା ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିନେଇ ଜାତୀୟ ସ୍ତରରେ ଉଦ୍ବେଗ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ରୋକିବାକୁ ସଫଳ ଉଦ୍ୟମ ହୋଇପାରିଥିଲା । ସେବେଠାରୁ

ଜଙ୍ଗଲରେ ଗଛକଟା ଉପରେ ବହୁ ରାଜ୍ୟରେ ନିଷେଧାଦେଶ ଜାରିକରିବା ଫଳରେ ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦର ଅବକ୍ଷୟକୁ ରୋକାଯାଇ ପାରିଛି । ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଏ ବାବଦରେ ରାଜସ୍ୱ ହରାଉଛନ୍ତି । ତଥାପି ଶିଳ୍ପ, କୃଷି ଆଦି ଅନ୍ୟ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାର ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ ଯୋଗୁ ତଥା କାଠ ଆମଦାନୀ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉଦାର ନୀତି ଅବଲମ୍ବନ କରାଯିବା ଯୋଗୁଁ ଜଙ୍ଗଲ ଉପରେ ଗୁପ ହ୍ରାସ ପାଇଛି ।

ସଂପ୍ରତି ଉତ୍ତର ଭାରତର ରାଜ୍ୟ ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିଆନା ଯେଉଁଠାରେ ଜଙ୍ଗଲର ପରିମାଣ ଶତକଡ଼ା ୩୦ରୁ, ସେଠାର ଲୋକମାନେ କୃଷିଜାତ ଜଙ୍ଗଲ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳତା ଲାଭକରି ଅନ୍ୟରାଜ୍ୟକୁ କାଠ ରସ୍ତା ନୀ କରିପାରୁଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତି ହୋଇଛି ଯେ ହିମାଚଳପ୍ରଦେଶରୁ ଆସୁଥିବା ଆପଲ୍ ପେଟି ପାଇଁ ପାଇନଗଛର ନରମ କାଠ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା ପଞ୍ଜାବ ଓ ହରିଆନା ରାଜ୍ୟ ଏବେ ଆଉ ନିର୍ଭର ନ କରି ପୋପଲ୍ ପରି ନରମ କାଠର ଗଛ ଉତ୍ପାଦନ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି ।

ଗୋଷ୍ଠୀଜଙ୍ଗଲ ପରିଚାଳନା :

ଜଙ୍ଗଲର ନିରାପତ୍ତା, ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ ଦ୍ୱାରା ପରିବେଶର ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ ୧୯୯୦ ମସିହାଠାରୁ ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଗୋଷ୍ଠୀ ଜଙ୍ଗଲ ପରିଚାଳନା (Joint Forest Management) ପରି ଜଙ୍ଗଲାଞ୍ଚଳର କ୍ରମଃହ୍ରାସକୁ ରୋକା ଯାଇପାରୁଛି । ଏକ ହିସାବରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଏହି ଯୁଗ୍ମ ପରିଚାଳନା ଫଳରେ ୨୬ ନିୟୁତ ହେକ୍ଟର ମଧ୍ୟରୁ ୧୪ ନିୟୁତ ଅବକ୍ଷୟିତ ଜଙ୍ଗଲକୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର କରାଯାଇପାରିଛି । ଏପରିକି ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶ, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ ଓ ଓଡ଼ିଶାରେ ମଧ୍ୟ ଏକ ତୃତୀୟାଂଶ ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଏହି ଯୁଗ୍ମପରିଚାଳନା ବେଶ୍ ପ୍ରଭାବ ପକାଇ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସଚେତନତା ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛି । ବିଶ୍ୱବାଙ୍କ ସହାୟତାରେ ପରିଚାଳିତ ଏହି ଯୋଜନା କ୍ରମଶଃ ପାରମ୍ପରିକ ସହଯୋଗ ବଳରେ ଲୋକାଭିମୁଖୀ ହେଉଛି ।

ଗ୍ରାମ୍ୟଗୋଷ୍ଠୀ ହାତରେ ସତରେ କ'ଣ ଜଙ୍ଗଲ ସୁରକ୍ଷିତ !

ସକ୍ରିୟ ଜନସଂପୃକ୍ତି ଯୋଗୁଁ ଜଙ୍ଗଲର ଉପଯୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ

କିନ୍ତୁ ବିଗତ କେତେବର୍ଷ ଧରି ଏହି ସହଯୋଗଭିତ୍ତିକ ବନପରିଚ୍ଛେଦନା ଯୋଜନା ଚାଲୁରହିଥିଲେ ହେଁ ଏହାର ସ୍ଥାୟିତ୍ୱକୁ ନେଇ ସଂପ୍ରତି ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଏକ ନିରପେକ୍ଷ ଅନୁଧ୍ୟାନରୁ ଏହା ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ବହୁବର୍ଷ ଧରି ଗ୍ରାମବାସୀ ବା ସ୍ଥାନୀୟ ବାସିନ୍ଦାଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱରେ ରହିଥିବା ଅଧିକାଂଶ ଜଙ୍ଗଲର ସୁରକ୍ଷା ଓ ନିରାପତ୍ତା ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟାବଧି ସୁଦୃଢ଼ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ବନଆଇନ ବଳରେ ଜଙ୍ଗଲରେ ଗଛକାଟିବା ଓ କାଠ ସଂଗ୍ରହ ଯଦିଓ ନିଷିଦ୍ଧ କରାଯାଇଛି ଶେଷ ଅମଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀଙ୍କ ଔର୍ଦ୍ଧ୍ୱାଧିକାର ରହୁନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ସମୟ, ଶକ୍ତି ଓ ଶ୍ରମବ୍ୟୟ ଅନୁସାରେ ଜଙ୍ଗଲରେ କାଠ ଅମଳ କେତେ ପରିମାଣର ହେବ ତାକୁ କଳନା କରିବା ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ସଂଭବ ହେଉନାହିଁ ।

ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଭଲ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା ଜଙ୍ଗଲରୁ ପଡ଼ୋଶୀ ଗ୍ରାମବାସୀ ବା ଗୋଷ୍ଠୀ ପାଆରଣତଃ ଅଣଚିମ୍ବର ଜଙ୍ଗଲଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରି ଉପକୃତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହି ପ୍ରକାର ଜଙ୍ଗଲମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷିତ କରିବା ଓ ଏହାର ଆୟତନକୁ ସଂପ୍ରସାରିତ କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ କିପ୍ରକାର ଚୁକ୍ତିର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଏ ସଂପର୍କରେ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 'ମିଳିତ ଜଙ୍ଗଲ ବା ବନ ପରିଚ୍ଛେଦନା ଯୋଜନା' ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇପାରିନାହିଁ । ଅପରନ୍ତୁ ଅଧିକାଂଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହି ଯୋଜନା ଅଧିନରେ ଥିବା ଅବକ୍ଷୟିତ ଜଙ୍ଗଲର ସୁରକ୍ଷା ମହିଳାଙ୍କ ଦୂର୍ଦ୍ଦଶା ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ଲାଗିଛି କାରଣ ଜଙ୍ଗଲ ଅଭାବରୁ ମହିଳା ମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଦିନ କାଠ ତଥା ପଶୁ ଖାଦ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ଗୁଲି ଗୁଲି ବହୁଦୂର ଯିବାକୁ ପଡ଼ୁଛି ।

ଜଙ୍ଗଲ ସଂପଦର ସୁରକ୍ଷା ଯୋଜନା ପଛରେ ଉତ୍ତମ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ ଗୋଷ୍ଠୀ ପରିଚ୍ଛେଦିତ ଜଙ୍ଗଲ ଯୋଜନାରେ ମହିଳାମାନଙ୍କୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଭୋଗିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଏପରିକି ଯୁବତୀ ମହିଳାଙ୍କ ଉପରେ କଷ୍ଟକୁ ଲଦିଦିଆଯାଇଥାଏ । ଫଳରେ ସେମାନେ ପତ୍ର, ଗ୍ରେକଡ, ଘାସ ବୁଢା ଆଦି ନିକୃଷ୍ଟ ଜଙ୍ଗଲ ଜାତ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦିଅନ୍ତି । ଯେଉଁ ଗରିବ ତଥା ଆଦିବାସୀ ଲୋକମାନେ ନିଜର ଜୀବିକା ଉପାର୍ଜନ ପାଇଁ କେବଳ ଜଙ୍ଗଲ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ଯୋଜନା ଯଥାର୍ଥ ଦୃଷ୍ଟିଦେବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରି ନାହିଁ । ସୁଖର କଥା ଯେ ଆନ୍ତ୍ରପ୍ରଦେଶ

ଓ ଓଡ଼ିଶାରେ କେତେକାଞ୍ଚଳରେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ପୋଡ଼ୁ ଗୁମ୍ଫା ମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧେଦ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହା କେବଳ ମିଳିତ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ପୁରୁଣା ପୋଡ଼ୁଜମିରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଛି । ମିଳିତ ଜଙ୍ଗଲ ଯୋଜନା ପରି ସବୁବେଳେ ମକୁରୀ ଉପାର୍ଜନକାରୀ ଯୋଜନା ଯଦି ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ ତେବେ ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତା ବିପନ୍ନ ହେବ ବୋଲି ମକୁରିଆ ଶ୍ରେଣୀର ଆଦିବାସୀମାନେ ଆଶଙ୍କିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛନ୍ତି ।

(ଅବାଧ ଜଙ୍ଗଲ କଟାର ଦୃଶ୍ୟ: ଯେଉଁ ଜଙ୍ଗଲ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବିକା
ଓ ଜୀବନ ସେହି ମହିଳାମାନଙ୍କ ଆଜି ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟ)

ବିଶେଷକରି ଆମ ରାଜ୍ୟ ଓଡ଼ିଶା ଓ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶରେ ବନବିଭାଗର ସବୁଠାରୁ ଭଲ ସହଯୋଗୀ ବା ମିତ୍ର ହେଉଛନ୍ତି ଗ୍ରାମ୍ୟ ବୁଢ଼ିଜୀବୀ ଯେଉଁମାନେ କି ବନ ଯୋଜନା କମିଟି ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରିଥାନ୍ତି । ଜଙ୍ଗଲ ପରିମାଣ ହ୍ରାସ ହେଲେ ଭୂଗର୍ଭସ୍ତରରେ କଲର ସଙ୍କଟ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା କରି ସ୍ଥାନୀୟ ବୁଢ଼ିଜୀବୀମାନେ ଆଗେଇଆସନ୍ତି ବନ ବିଭାଗକୁ ସହଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ । ଅଧିକାଂଶ ସ୍ଥଳେ ଏଥିପାଇଁ ବରାଦ ହୋଇଥିବା ମିଳିତ ଜଙ୍ଗଲ ପରିଗୁଳନା କମିଟିର ପାଣ୍ଠିକୁ ଆପୋଷ ରାଜିନାମା ଓ କମିଶନି ମାଧ୍ୟମରେ ସେମାନେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ୧୯୭୦ ରୁ ୧୯୭୦ ମସିହା ଯାଏ ଆମ ଦେଶରେ ଭୟାନକ

ବିଭାଗପକ୍ଷରୁ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ସାମୁହିକ ସ୍ୱାର୍ଥରେ ସାମିଲ କରିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଭୁଲ ପଦକ୍ଷେପ ନିଆଯାଇଥିଲା ତାହା ଏବେ ବି ବନ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଅନୁସୂଚି ହେଉଥିବାରୁ ଗ୍ରାମ୍ୟ ସାମାଜିକ ପୁନର୍ଗଠନ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ କଙ୍ଗଲ ସଂପଦର ଯଥାର୍ଥ ଉପଯୋଗ ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ ।

ଗ୍ରାମ୍ୟଗୋଷ୍ଠୀର ଭୂମିକା :

ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟରେ ଏହି ମିଳିତ କଙ୍ଗଲ ସହଯୋଗୀ ଯୋଜନା କଙ୍ଗଲର ସୁରକ୍ଷା, ନିରାପତ୍ତା ଓ ପରିବର୍ଦ୍ଧନ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେଉ ଥିଲେ ହେଁ ଏହା ମୁଖ୍ୟତଃ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀର କ୍ଷମତା, ପ୍ରଭାବ ଓ ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ଅଧିକାଂଶ ରାଜ୍ୟରେ ଗ୍ରାମର ସମସ୍ତ ଭୋଗର ଏହି ଯୋଜନା କମିଟିର ସଭ୍ୟ ହୋଇପାରିବେ ତଥା କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କମିଟିରେ ମହିଳା ଓ ଲୁମ୍ପିହୀନ ଲୋକମାନେ ପ୍ରତିନିଧି ରହିବେ ବୋଲି ନିୟମ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଛି । ବାସ୍ତବରେ ବୃହତ୍ ଗ୍ରାମ୍ୟଗୋଷ୍ଠୀ ଏ ଦିଗରେ ଫଳପ୍ରଦଭାବେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ନଥାନ୍ତି । କେବଳ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀମାନେ ହିଁ ନେତୃତ୍ୱ ନେଇଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକ ପ୍ରଭାବ ଶାଳୀ, ସଂଗଠନ ମନୋବୃତ୍ତି ସଂପନ୍ନ ଓ ବିଭାଗ ପାଇଁ ହିତକାରୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ହିଁ ବନବିଭାଗ କମିଟିର ସଭାପତି ରୂପେ ବାଛିଥାନ୍ତି । ବନରକ୍ଷା ଉପରେ କଡ଼ାକଡ଼ି ନଜର ରଖିଥାନ୍ତି । ବନସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ କେତେଗଙ୍କା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଛି ଓ କେତେ ପରିମାଣର ଖର୍ଚ୍ଚ କରାଯାଇଛି ତା'ର ହିସାବ ସଂପର୍କରେ ବହୁ ଗ୍ରାମ ଅଧିବାସୀ ମାନଙ୍କର ଧାରଣା ବି ନ ଥାଏ ।

ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ପକ୍ଷାୟତରାଜ ଅନୁଷ୍ଠାନ, ଜଳ ଅବବାହିକା କମିଟି, ପ୍ରାଥମିକ ସମବାୟ ସମିତି ଆଦି ବହୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କରେ ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ବା ଆଗୁଆ ନେତାମାନେ ବାହାରି ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଫାଇଦା ପାଖକୁ ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ କରିବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଥାନ୍ତି । ଏପରିକି ଏହି ସ୍ୱାର୍ଥ କଙ୍ଗଲ ସୁରକ୍ଷା ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ସ୍ୱାର୍ଥପ୍ରଣୋଦିତ ଗୋଷ୍ଠୀ ମଧ୍ୟ ବହୁ ସମୟରେ ମହିଳା ଓ ଗରିବଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେଇ ନ ଥାନ୍ତି ।

ଆମେ ଯେତେ ବାହାଞ୍ଛେତ ମାରିଲେ ବି ଆମଦେଶରେ ଗ୍ରାମ୍ୟ ଗୋଷ୍ଠୀ

ମାନଙ୍କ ସଂପୃକ୍ତିକୁ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନାରେ ଅଧିକାଂଶ ଛଳେ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦିଆଯାଇନଥାଏ । ବରଂ ବ୍ୟକ୍ତିକୈନ୍ଦ୍ରିକ ସ୍ୱାର୍ଥସାଧନ ଓ ଅମଲାତନ୍ତ୍ର ତଥା ରାଜନୈତିକ ବଡ଼ପଣାଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥପୂର୍ତ୍ତି ନିମନ୍ତେ ପରୋକ୍ଷ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଗାଇଥାଏ । ଯଦିଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, ଜଳସେଚନ, ପାନୀୟ ଜଳ, ଶିକ୍ଷା ଭଳି ଗ୍ରାମ୍ୟ ଉନ୍ନୟନ ଯୋଜନା ପାଇଁ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଗ୍ରାମ୍ୟସଂପ୍ରଦାୟର ଭୂମିକା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ, ତଥାପି ୪ ଦଶନ୍ଧିଧରି ଭାରତରେ ସବୁଜ ବିପ୍ଳବ ସାଂଗକୁ ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ପ୍ରଗତି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେବଳ ବଡ଼ବଡ଼ିଆ ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୂମିକାକୁ ମୁଖ୍ୟ ବୋଲି ଧରାଯାଇ ଗୋଷ୍ଠୀ-ସଂପୃକ୍ତି କୁ ଗୌଣ କରିଦିଆଯିବାଦ୍ୱାରା ବାସ୍ତବ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସାଧନ ହୋଇପାରୁନାହିଁ ।

ଗ୍ରାମ୍ୟ ସଶକ୍ତିକରଣରେ ବାଧକ ପ୍ରତିପତ୍ତିଶାଳୀ ଗୋଷ୍ଠୀ

ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳରେ କେତେକ ପ୍ରତିପତ୍ତିଶାଳୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଥାଆନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି କ୍ଷମତାରେ ଥିବା ନେତା ଓ ପଦାଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂପର୍କ ରଖିଥାନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧ ଅଫିସ, ତହସିଲ ଅଫିସ ଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗ ରେଜି ଅଫିସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ସ୍ୱାର୍ଥରକ୍ଷାପାଇଁ ଯେତିକି ତପ୍ତ ହୋଇଉଠନ୍ତି ଗ୍ରାମ୍ୟ ପ୍ରଗତି ଓ ସଂହତି ତଥା ଗ୍ରାମ୍ୟ ଶକ୍ତି ସମୁହର କ୍ଷମତା ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସେତିକି ଉଦାସୀନ ରହିଥାନ୍ତି । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାରିଦ୍ର୍ୟ ଦୂରୀକରଣ ଯୋଜନାରେ ହିତାଧିକାରୀ ଚିହ୍ନଟ ପାଇଁ ଗରିବ ଲୋକମାନେ ଗ୍ରାମ ମୁଖିଆ ତଥା କୁଳିନେତା ଓ ଅମଲାଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହେଉଥିବାରୁ ସମୁହସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ଦିଗରେ ଏହା ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଏ । ଏହି ଯୋଜନା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ମୁଖ୍ୟମେୟଙ୍କର ଉପକାର କରେ ଯିନା କିନ୍ତୁ ସାମୁହିକ ଭାବେ ଗ୍ରାମବାସୀମାନଙ୍କ ସଶକ୍ତିକରଣରେ ବାଧା ଉତ୍ପଳାଏ । ତେଣୁ ଦେଶର ଯେ କୌଣସି ଉନ୍ନୟନ କାର୍ଯ୍ୟ ବା ପ୍ରକଳ ସାମାଜିକ ପୁଞ୍ଜିକୁ ସାମିଲ ନକରି ଓ ଗୋଷ୍ଠୀ ସଂପୃକ୍ତିକୁ ଉପେକ୍ଷା କରି ସଫଳ ହେବା କଷ୍ଟକର ହୋଇ ପଡ଼େ ।

ଜଙ୍ଗଲ ସଂରକ୍ଷଣରେ ସାଧନା :

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ଜଙ୍ଗଲ ସୁରକ୍ଷା ଓ ସଂରକ୍ଷଣ ଦିଗରେ ଦୁଇଟି

ସାଧନ ବାଛିବାକୁ ହେବ । ପ୍ରଥମେ ଛିର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ କେଉଁ କେଉଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେଲେ ଜନହିତ ସାଧନ ହେବ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପର ଜୀବନସୀମା ମଧ୍ୟରେ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେଇ ହେଉଥିବ ନତୁବା ଏଭଳି ଏକ କୌଶଳ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯାହାକି ବନ ସଂରକ୍ଷଣ ଓ ସୁରକ୍ଷା ପାଇଁ 'ତୃଣମୂଳ ସାମାଜିକ ପୁଞ୍ଜି' ଗଠନକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବ ।

ଗ୍ରାମର ସାଂଗଠନିକ ଶକ୍ତି ବୃଦ୍ଧି ମାଧ୍ୟମରେ ଗ୍ରାମ୍ୟପରିଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ସମନ୍ୱିତ ଓ ଫଳପ୍ରସ୍ତ କରିବା ଏତେ ସହଜ ବ୍ୟାପାର ନୁହେଁ । ଗ୍ରାମର ଜନଗୋଷ୍ଠୀକୁ ଯଥାର୍ଥ ପ୍ରତ୍ନୋଦ୍ଧୃତ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ଏକକ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ଓ ସୁସଂହତ ଗୋଷ୍ଠୀରୂପେ ପରିଣତ କରିବା ସମୟସାପେକ୍ଷ । ସେଥିପାଇଁ ଯଥୋଚିତ ସମୟ ଦେବା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଗ୍ରାମରେ ଥିବା ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ନାମମାତ୍ର ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କୁ ସହଭାଗୀ ଜଙ୍ଗଲ ପରିଗ୍ରାହକଙ୍କୁ ଉପକୃତ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନୀୟ ନେତୃତ୍ୱ ଓ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠ ଗୋଷ୍ଠୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱଚ୍ଛତା ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜଙ୍ଗଲ ଯୋଜନାମାନଙ୍କର ଫଳପ୍ରସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା, ଆବଶ୍ୟକ ପରିମାଣର ଅର୍ଥ, ଯଥାର୍ଥ ଯୋଜନାର ରୂପରେଖ ଏବଂ ସଫଳ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ବା ସାଧନ ଉପକରଣ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥାଏ ।

ବହୁ ଦଶନ୍ଧିପରେ ଜଙ୍ଗଲ ବିଭାଗର ଅମଲାତାଦ୍ୱିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଗରିବଙ୍କ ଦ୍ୱାହି ଦେଇ ପ୍ରଭୃତ କ୍ଷମତା ଓ ଧନ ଅର୍ଜନ କରିବାରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ନାମକୁ ମାତ୍ର କ୍ଷମତାର ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ, ଜଙ୍ଗଲ ଆଇନର ଦୁର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ନୀତି, ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଅନୁଷ୍ଠାନମାନଙ୍କ ଦୁର୍ବଳତା ଏବଂ ଜଙ୍ଗଲସେବାରେ ଏକଗ୍ରୀବୀ ନୀତି ହିଁ ବହୁ ସମୟରେ କ୍ଷମତାର ମନମୁଖୀ ପ୍ରୟୋଗ ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେଇ ଆସୁଛି ।

ଏପରି ବିଶୃଙ୍ଖଳିତ ଜଙ୍ଗଲ ପରିଗ୍ରାହକ ଯୋଗୁଁ ବିଭାଗୀୟ କାର୍ଯ୍ୟଦକ୍ଷତା ବିଶେଷ ବ୍ୟାହତ ହେବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଦୁର୍ନୀତି ବୃଦ୍ଧି କରିବାରେ ସହାୟକ ହେଉଛି । ଅପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ଏକମୁଖୀ ଯୋଗାଯୋଗ, ଯଥାର୍ଥ ସମନ୍ୱୟ

ଓ ଦୀର୍ଘ ମିଆଦୀ ଯୋଜନାର ଅଭାବ, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସହ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସଂପର୍କ ସ୍ଥାପନରେ ଉଦାସୀନତା ଏବଂ ସ୍ୱଳ୍ପ ସମୟ କାର୍ଯ୍ୟକାଳ ଆଦି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ଜଙ୍ଗଲସେବାରେ ମାନ ବା ଦକ୍ଷତା ହ୍ରାସ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ରାଜନୀତିକରଣ ଏହି ଅଧୋଗତିକୁ ଆଉରି ବଢ଼ାଇବାରେ ଲାଗିଛି । ଏପରିକି ସଙ୍ଗଠନ ଅସ୍ତିତ୍ୱରୁ ନୈତିକତାକୁ କଳେବଳେ କୌଶଳେ କ୍ଷୁର୍ଣ୍ଣ କରି ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ସ୍ୱାର୍ଥସାଧନ ଗୋଷ୍ଠୀରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପାମିଲ କରାଯାଉଛି ।

ଦୁର୍ନୀତି ତ ଭାରତରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଶୃଙ୍ଖଳିତ ଧାରା ହୋଇଗଲାଣି ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିଭାଗ ପରି ବନବିଭାଗକୁ ମଧ୍ୟ ପୋକରା କରିସାରିଲାଣି ବୋଲି ସାଧାରଣରେ ଆଲୋଚିତ । ପ୍ରଥମେ ଜଙ୍ଗଲବିଭାଗରେ ଦୁର୍ନୀତିବା ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସ୍ତରରେ ସୀମିତ ଥିଲା । ପରମିଟ୍ ଦେବା ବେଳେ, ଦଣ୍ଡ କୋହଳ କରିବାରେ, ଦୋଷୀଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେବାରେ, ଠିକା ଦେଲାବେଳେ ବା ସାମୟିକ ନିୟୁକ୍ତି ଦେଲାବେଳେ, ଆଇନଙ୍କୁ ଫାଙ୍କିବାରେ ଏହି ଦୁର୍ନୀତି ବ୍ୟକ୍ତି ସ୍ତରରେ ସୀମିତ ହେଉଥିଲା କିନ୍ତୁ ସଂପ୍ରତି ଏହା ଗୋଷ୍ଠୀ ବା ସାମୁହିକ ସ୍ତରରେ ସଂଘଟିତ ହେଉଥିବାର ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି ।

ଅତୀତର ଅଭିଜ୍ଞତାରୁ ଏହା ସୁଦୃଢ଼ ଯେ ପାରିବେଶିକ ଅବକ୍ଷୟକମିତ ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ଅର୍ଥ କିମ୍ବା ପାଣ୍ଠି କେବଳ ସମାଧାନର ସୂତ୍ର ନୁହେଁ । ଯଦିଓ ଏହା ଆବଶ୍ୟକ ତଥାପି ପାଣ୍ଠିର ସର୍ବୋତ୍ତମ ଉପଯୋଗୀ ବିନିଯୋଗ ତଥା ନିରନ୍ତର ପ୍ରଗତି ହାସଲ ପାଇଁ ବନବିଭାଗର ଆନ୍ତରିକ ଓ ବାସ୍ତବାଭିମୁଖୀ ନିର୍ବାହ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଜଙ୍ଗଲ ପରିଚ୍ଛଳନାକୁ ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସ୍ଥାନୀୟ ଅଧିବାସୀମାନଙ୍କ ସ୍ୱଚ୍ଛସଂପୃକ୍ତିକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରିପାରିଲେ ଜଙ୍ଗଲର ମନୁଷ୍ୟକୃତ ଅବକ୍ଷୟ ଓ ପରିବେଶର ପ୍ରଦୂଷିତ ଅବସ୍ଥାକୁ ରୋକାଯାଇ ପାରିବ, ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ ।

କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀର ଅଭିନବ ଦିଗଂତ:ଗ୍ରାନ୍ତ୍ରୋ

ସଂପ୍ରତି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ନୂତନ ନୂତନ ଭାବନା ହେବା ଫଳରେ ମନୁଷ୍ୟର ଜୀବନଧାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ବିଶେଷ କରି କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ କୈବ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ଚମତ୍କାରିତା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ଚକିତ କରିଛି । ଭିନ୍ନ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯନ୍ତ୍ରପାତି ଓ କୃଷି ସରଞ୍ଜାମ ସାହାଯ୍ୟରେ ଆଜିର କୃଷକ ବହୁ ଗୁଣରେ ଅଧିକ ଫସଲ ଅମଳ କରିପାରୁଛି । କୃଷିର ଧାରା ବଦଳିଛି । କୈବ ଓ କୃତ୍ରିମ ସାରର ପ୍ରୟୋଗ କୃଷକ ସମାଜକୁ ଯେତିକି ଲୋଭିଲା କରି ପକାଇଛି, ଫସଲର ଅକାଳ ଘାତକ ସାଜୁଥିବା ଜୀବନାଶକମାନଙ୍କୁ ବିନାଶ କରି ଫସଲ ଅମଳର ସୁରକ୍ଷାକୁ ନିଶ୍ଚିତ କରାଇପାରି ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେତିକି ନିଦକ କରିଛି ।

ତେବେ ଏହି ଜୀବନାଶକ ଔଷଧର ବହୁଳ ପ୍ରୟୋଗ ଯେ ଆମ ପରିବେଶ, ମୃତ୍ତିକା ଓ ଜୀବଜଗତର ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ପ୍ରତି କେତେ ମାରାତ୍ମକ କ୍ଷତିସାଧନ କରୁଛି, ତାହା କୃଷକମାନେ ଜାଣିବା ପରେ ଏବେ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତ ଦେଲେଣି । ସହକରେ ତ କୃଷି ପାଇଁ ବର୍ଷା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରୁଥିବା କୃଷକ ବହୁ ସମୟରେ ନିରାଶ ହେବାକୁ ପଡୁଛି । ଠିକ୍ ସମୟରେ ମୌସୁମୀ ନ ଆସିଲେ, ବର୍ଷା ନ ହେଲେ, ମୃତ୍ତିକାର ମାନ ଭଲ ନଥିଲେ ଓ ପାଣିପାଗର ଅବସ୍ଥା ଅନୁକୂଳ ନଥିଲେ କୃଷକ ଗୋଷ୍ଠୀର ଫସଲ ଅମଳ କରିବାର ସ୍ୱପ୍ନ ହଜିଯାଏ । ଏସବୁ ଅନୁକୂଳ ଥିଲେ ବି ସଂପ୍ରତିକ କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀରେ ପେଟ୍ଟିସାଇଡ୍ ବା ଜୀବନାଶକର ମାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବ ଯେମିତି ଉତ୍ପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ସଂଚରି ଖାଦ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସଂକ୍ରମିତ କଲାଣି, ସେଥିପାଇଁ ପରିବେଶବିତ୍ ଓ କୃଷିବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଗଭୀର ଉଦ୍ବେଗ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ଏତଦ୍ବର୍ତ୍ତୀତ ପୃଥିବୀର ଜନସଂଖ୍ୟା ଦ୍ରୁତଗତିରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଉଥିବାରୁ ସ୍ଥଳଭାଗରେ ଥିବା ମୁଣ୍ଡପିଛା ଚାଷକମିର ପରିମାଣ ମଧ୍ୟ ସେହି ତୁଳନାରେ କମି କମି ଯାଉଛି । ଫଳରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଜନସଂଖ୍ୟା ଓ କୃଷି ଉପଯୋଗୀର ପରିମାଣ ମଧ୍ୟରେ ଏତେ ବ୍ୟବଧାନ ସୃଷ୍ଟି ହେବ ଯେପରିକି ବିଶ୍ୱରେ ଖାଦ୍ୟାଭାବର ସଂଭାବନା ଦେଖାଯିବ । ସ୍ଥଳଭାଗ ବିନା ଅନ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଯଦି ଶସ୍ୟ, ପନିପରିବା ଉତ୍ପାଦନ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରନ୍ତା, ତେବେ ଖାଦ୍ୟାଭାବ ଜନିତ ସମ୍ଭବ୍ୟ ଦୁର୍ଗତିରୁ ମନୁଷ୍ୟ ସମାଜ

ରକ୍ଷାପାଇଁ ଗଠା ।

ଏସବୁ ଗର୍ଭାର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ଇଂଲଣ୍ଡର କୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଛନ୍ତି ଏକ ଫଳପ୍ରଦ କୀଟନାଶକ-ମୁକ୍ତ ପରି ବେଶମିତ୍ର କୃଷି ପଦ୍ଧତି 'ଗ୍ରୀନ୍‌ଗ୍ରୋ' (Greengro) । ଏହି ପଦ୍ଧତି ଦ୍ଵାରା ବର୍ଷତମାମ୍ ଫସଲ ଅମଳ କରିପାରିବେ କୃଷକମାନେ । ଏଥିପାଇଁ କୃଷକଜାତିକୁ ଆଉ ଜଳବାୟୁର ଖିଆଇ, ମୃତ୍ତିକାର ମାନ ଓ ଜଳାଭାବର ଶୀତଳ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଏ ସଂପର୍କରେ ବିଗତ ୨୮ ବର୍ଷ ଧରି ଗବେଷଣା କରି ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି 'ବୈଜ୍ଞାନିକ ମାଇକ ଡଫ୍‌ନ୍' (Mike Duffon) ।

ଏହି 'ଗ୍ରୀନ୍‌ଗ୍ରୋ' ପଦ୍ଧତିରେ ବହୁ ପରିମାଣର ଅଙ୍ଗରକାମ୍ନ ଥିବା କମ୍ପ୍ୟୁଟର ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଜଳବାୟୁରେ ଚାଷ ବା ମଞ୍ଜି ରଖି ବର୍ଷତମାମ୍ ଯେ କୌଣସି ଫସଲ ଅମଳ କରିପାରିବେ । ଅଦିନିଆ ଫସଲ ଓ ଫଳ, ପନିପରିବା ମଧ୍ୟ ଏହି ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ପରିବେଶରେ ଅଧିକ ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ଉତ୍ପାଦନ କରିପାରିବେ ।

ଏହି ଗ୍ରୀନ୍‌ଗ୍ରୋ ପ୍ରଣାଳୀରେ ଏକ ୪୨ ମିଟର ଲମ୍ବ ପଲିକାର୍ବନେଟ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ପ୍ରାୟ ଏକ ଟନେଲ ବା ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ସଦୃଶ ସବୁଜ କ୍ଷେତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ତିଆରି କରାଯାଏ ଏବଂ ଏକ ଏକର ଜମିରୁ ଯେତିକି ପରିମାଣରେ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇପାରିବ ସେତିକି ବା ତଦୁର୍ଦ୍ଧ ଫସଲ ଏଥିରେ ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇପାରୁଛି । ଏହି ଯେଉଁ ସବୁଜକ୍ଷେତ୍ର ବିଶିଷ୍ଟ ସୁଡ଼ଙ୍ଗ ବା ଟନେଲରେ ଏହି ଚାଷ କରାଯାଉଛି, ସେହି ଟନେଲ ଅନ୍ୟତମ ୨୦ ବର୍ଷ ଧରି ରହିପାରିବ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରୁ ଅନ୍ୟସ୍ଥାନକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯାଇପାରିବ ।

ପ୍ରତ୍ୟେକ ଟନେଲର ମୂଲ୍ୟ ୧୨୫୦୦୦ ବା ଏକ ଲକ୍ଷ ୨୫ ହଜାର ପାଉଣ୍ଡ । ଏହାକୁ ଦୁଇଟି ଆବରଣ ଦ୍ଵାରା ଆବୃତ କରାଯାଇଥାଏ ଯାହା ଫଳରେ ଏହା ଜଳ ଓ ତାପର ପ୍ରବେଶକୁ ନିରୋଧ କରେ । ଏହି ଗ୍ରୀନ୍‌ଗ୍ରୋ ପ୍ରଣାଳୀରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପରିମାଣ ଜମିରେ ହେଉଥିବା ସ୍ଵାଭାବିକ ଉତ୍ପାଦନଠାରୁ ୧୦ ଗୁଣ ପରିମାଣରେ ଫସଲ ଅମଳ କରାଯାଇ ପାରୁଛି ବୋଲି କୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କମ୍ପେକ୍ସ ଓ ଟନେଲଗୁଡ଼ିକ ବିଶୋଧନ ହୋଇଥିବାରୁ ଏହି ଫସଲର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରକାର କୀଟନାଶକ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼େନାହିଁ ।

ଏହି ଟନେଲ ମଧ୍ୟରେ ନିର୍ଜୀବଜୀବ ଗୁଣ୍ଡ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଗୋଟିଏ 'ଗ୍ରୋ-ବ୍ୟାଗ'

ବା 'ବର୍ଷନ ଥଳି'(Grow-bag) ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଥାକ ଥାକ କରି ଏହି ଲମ୍ବା ଟନେଲ ଭିତରେ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀଲଙ୍କାରୁ ଆସିଥିବା ନଡ଼ିଆକତାକୁ ଏକ ବିଶେଷଭାବେ ଜୀବାଣୁନାଶକ କରି ମେସିନ୍ ଦ୍ଵାରା ଏହି 'ବର୍ଷନ ଥଳି'ରେ ରଖାଯାଏ ଯାହାକି ସ୍ଵୟଂକ୍ରିୟଭାବେ ଏଥିରେ ଥିବା ମାଟିରେ ମଞ୍ଜି ବୁଣିଦିଏ । ଏହି ଥଳୀ ବା ବ୍ୟାଗ୍‌ରେ ଥିବା ମାଇକ୍ରୋଟିପ୍ ଜଳର ଉତ୍ସଆଡ଼କୁ ମୁହଁାଇଥାଏ । ଯଦ୍ଵାରା ଜଳର ସ୍ତର ଓ ଅବସ୍ଥିତିକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିଥାଏ । ଫଳରେ ଅନୁକୂଳ ପରିବେଶ ପାଇବା ଯୋଗୁଁ ଉତ୍ପାଦନର ମାତ୍ରା ବୃଦ୍ଧି ପମ୍ଭ ହୋଇଥାଏ ।

ମାତ୍ର ୩୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ :

ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ, ତେବେ ଦିନବେଳେ ସୌରତାପ ପାଇ ଉତ୍ତପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଟନେଲ ଫସଲର କ'ଣ କିଛି କ୍ଷତି କରେନା ? ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଏହା କିଛି କ୍ଷତି କରନ୍ତିନା । ଦିନବେଳେ ଟନେଲ ଯେଉଁ ଅଧିକ ତାପ ପାଇଥାଏ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ରାତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣସଂଚାଳନ ଯୋଗୁ ଏଥିରେ ବଢ଼ୁଥିବା ଫସଲର କ୍ଷତିସାଧନ କରେ ନାହିଁ । ଏହି ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରି ପ୍ରଚୁର ଅଙ୍ଗାରକାମ୍ବର ସହାୟତାରେ ଏବଂ ୩୫୦ରୁ ୯୦୦ ପି.ପିଏମ୍ ବାୟୁମୁଣ୍ଡଳୀୟ ତାପରେ ମାତ୍ର ୩୫ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଫସଲ ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇପାରୁଛି ।

ବ୍ରିଟିଶ କୃଷି ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ଏହି ଯୁଗାନ୍ତକାରୀ 'ଗ୍ରୀନ୍‌ହୋ' କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେମିତି ଫସଲ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏଥିପ୍ରତି ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲାଣି ସବୁ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ । ସବୁଠାରୁ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଛି ଲୋକସଂଖ୍ୟା ଅନୁଯାୟୀ ଆମର ଯେତେବେଳେ ଚାଷ ପାଇଁ କମି କମି କମିଯାଉଛି ଏବଂ ଏହା ଆମ ମୁଣ୍ଡବ୍ୟଥାର କାରଣ ହେଉଛି ଏହି ଉପାୟରେ କୃଷିଧାରୀ ଚାଲୁ ରହିଲେ ଚାଷ ଉପଯୋଗୀ ସ୍ଥଳଭାଗକୁ ମଧ୍ୟ ଜଙ୍ଗଲ ବା ଗୃହନିର୍ମାଣରେ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇପାରନ୍ତା । ଏହାଛଡ଼ା ଏହି ପ୍ରଣାଳୀରେ ଶକ୍ତି ଓ ଜଳର ବିନିଯୋଗ ବେଶୀ ହେଉନଥିବାରୁ ଜଳ ଓ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦକ୍ଷତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ ପୁନର୍ବିନିଯୋଗ କରାଯିବା ବିଶେଷ ଆବଶ୍ୟକ ହେବନାହିଁ ବୋଲି ସମ୍ଭାବନା ଦେଖାଦେଇଛି ।

ତେବେ ଏହି ଉପଯୋଗୀ 'ଗ୍ରୀନ୍‌ହୋ' କୃଷି ପ୍ରଣାଳୀ ଅଭିଯାନ କେଉଁଦିନ ଆମ ଦେଶରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇପାରୁଛି, ତାହା ଦେଖିବାକୁ ବାକି ରହିଲା ।

ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ

ଭାରତର ଧବଳସୁନା କପା

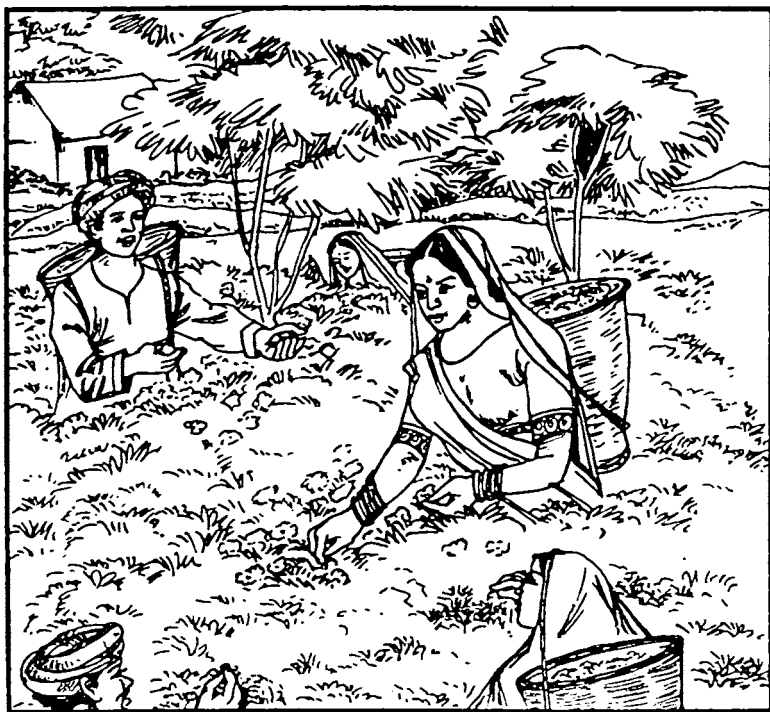
ବାଇଓ-ଟେକ୍ ଭେରାଉଟି ବିଟି'ର କମାଲ

କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ରର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଏହାର ଗଚ୍ଛିତ ସଂପଦର ମାନ ଓ ପରିମାଣ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ । ଦେଶରେ ମହଜୁଦ କଷାମାଲ ବା ସମ୍ବଳର ଯଦି ଗୁଣାତ୍ମକ ଓ ଯଥାର୍ଥ ବିନିଯୋଗ ହୁଏ ସେ ଦେଶ ଏକ ବିକାଶୋନ୍ମୁଖୀ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିଣତ ହୋଇଥାଏ । ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ସମ୍ବଳିତ ଜ୍ଞାନର ସଂଯୋଗ ହେଲେ ଏହି ବିକାଶ ଶୀଘ୍ର ରାଷ୍ଟ୍ରଟି ଏକ ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିଣତ ହୁଏ । ସେଥିପାଇଁ ସଂପ୍ରତି ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଷ୍ଟ୍ର, ସେ ଶିଳ୍ପକ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉ ବା କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉ ବା ଏପରିକି ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉ ଏ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ପ୍ରୟୋଗାତ୍ମକ ଦିଗ ପ୍ରତି ଅଧିକ ଦୃଷ୍ଟି ଦେବାରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛି ।

ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆମ ଦେଶ ଭାରତ ମଧ୍ୟ କମ୍ ଆଗରେ ନାହିଁ । କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ବିଭିନ୍ନ ଶସ୍ୟବୀଜର ପାରଜାନିକରଣ (Genetic modification) କରାଯାଇ ନୂତନ ଧାନ, ଗହମ ଆଦି ଉତ୍ପାଦନ କରାଯାଇ ପାରୁଛି । ଅମଳକ୍ଷମତାର ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବା ଦ୍ଵାରା କୈବ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ସାହାଯ୍ୟରେ କେନେଟିକ୍ ଇଞ୍ଜିନିଅରିଙ୍ଗ୍ କୌଶଳ ଦ୍ଵାରା ନୂତନ ତଥା ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମ ଜାଟାଣୁ ପ୍ରତିରୋଧକ ଓ ଜୀବାଣୁ ପ୍ରତିରୋଧକ ଶସ୍ୟବୀଜ ସୃଷ୍ଟି କରାଗଲାଣି ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ ପରିତାପର ବିଷୟ ଯେ ଆମଦେଶ ଭାରତରେ କପା ଗୁଷ୍ପ ପାଇଁ ଯେତେ ପରିମାଣର ଜମି ଅଛି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଦେଶରେ ସେତିକି ନାହିଁ କିନ୍ତୁ କପା ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପୃଥିବୀର ଅନ୍ୟଦେଶଙ୍କ ତୁଳନାରେ ଆମ ଦେଶର ସ୍ଥାନ ନିମ୍ନରେ । ଏକଦା 'ଧବଳ ସୁନା' ନାମରେ ଅଭିହିତ ତୁଳାକୁ ରଞ୍ଜନୀ କରୁଥିବା ଆମ ଭାରତ ଆଜି ଅନ୍ୟଦେଶ ପାଖରେ ତୁଳା ପାଇଁ ହାତ ପଡ଼ାଇଛି । ଏହା କ'ଣ କ୍ଷୋଭର କଥା ନୁହେଁ କି ? ସେଥିପାଇଁ ସମଗ୍ର ଦେଶରେ ବହୁବର୍ଷ ଧରି କପା ଉତ୍ପାଦନ ବୃଦ୍ଧି

କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକଗୁଡ଼ିକ ଚିହ୍ନଟ କରାଯାଇ ଏହାର ସମାଧାନ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ୟମ ଗୁଳି ଆସୁଥିଲା ।

(‘ବିଟି କଟନ୍’ ବିହନରେ ଧବଳସୁନା ‘କପା’ର ଉତ୍ପାଦନ ଚାଲିଛି)

ବିଟି କପା : ଚାଷୀଙ୍କ ଆଶା

ସୁଖର କଥା, ଚଳିତବର୍ଷ ଆମର ଜୈବ-ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାବିତ୍ମାନେ ଗବେଷଣା କରି ଜେନେଟିକ କୌଶଳରେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଉନ୍ନତ କାତିର କପା ‘ବିଟି’ (Bt) । ଭାରତ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ଏହି ଭେରାଇଟି ବା କିସମ କୀଟାଣୁ - ପ୍ରତିରୋଧକ ଅଟେ । ବହୁ ଗବେଷଣାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବେଶୀ କପା ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ରାଜ୍ୟ ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶର କପାଗୁଷ୍ଠ କୀଟାଣୁ ବା ପେଷ୍ଟ ସଂକ୍ରମଣ ଯୋଗୁଁ ବିଶେଷଭାବେ

କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାଯୁଥିଲା । ବାର୍‌ବାର କୀଟାଣୁ ନାଶକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ କରି କରି ପ୍ରତିବର୍ଷ ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ନୟାନ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ଦୀର୍ଘ ୮ ବର୍ଷ ଗବେଷଣା ପରେ ଏବେ ବଜାରକୁ ଆସିଛି ବିଟି (Bt) କପା ।

ଏହି 'ବିଟି' କପା କିସମ ଯେଣୁ ଲୁଇସ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ମନସାଣ୍ଟୋ କମ୍ପାନୀ (St. Louis based Monsanto Co.) ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ ଦୀର୍ଘ ୪ ବର୍ଷର ବିରୋଧ ପରେ ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇଛି । କୃଷିକ୍ଷେତ୍ରରେ କୀଟାଣୁ ମାନଙ୍କ ଭୌତାତ୍ମରୁ ରକ୍ଷାପାଇବାକୁ ଏବଂ ବହୁଳ ମାତ୍ରାରେ କୀଟାଣୁ ନାଶକର କୁପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଏହି 'ବିଟି କପା' କିସମକୁ ପାରଜିନୀୟ କୌଶଳରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି । ସୁଖର କଥା ଏପରିକି ବହୁବର୍ଷ ଧରି ଭାରତୀୟ କୃଷକଙ୍କୁ କବଳିତ କରିଥିବା ମୃତ୍ତିକା ହ୍ରାସ କରିତ ଅସୁବିଧାକୁ ମଧ୍ୟ ଏହା ଦୂର କରି ପାରିଛି ।

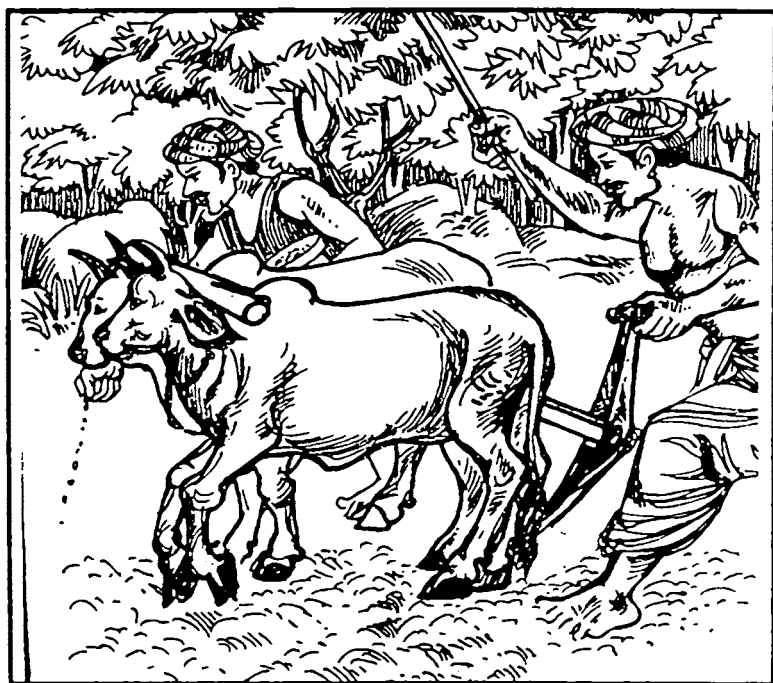
ଯେଣୁ ସଂକ୍ରମଣ : ଚାଷୀଙ୍କ କାଳ

ପ୍ରତିବର୍ଷ କପାଗୁଷ୍ଟ ବେଳେ କୃଷକମାନଙ୍କ ଡରଫରୁ ଯେତେ ଯତ୍ନନିଆଗଲେ

ବିଟି (Bt) କପାର କମାଲ

ମଧ୍ୟ କ୍ଷେତର ଗୁଡ଼ିଆଡ଼େ ପେଷ୍ଟ ବା କୀଟାଣୁମାନଙ୍କର ବ୍ୟାପକ ସଂକ୍ରମଣ ଦେଖି ଚାଷୀମାନଙ୍କ ଛାତି ଫାଟିପଡ଼େ । ସବୁ ପରିଶ୍ରମ, ପ୍ରୟତ୍ନ, ଆର୍ଥିକ ବିନିଯୋଗ ଓ ଉତ୍ପାଦନ-ବୃଦ୍ଧିକରିତ ସମସ୍ତ ଆୟୁଧ ବ୍ୟବହାର ଏହି ପେଷ୍ଟ ସଂକ୍ରମଣ ଆଗରେ ତୁଚ୍ଛ ହୋଇଯାଏ । ଏପରିକି ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ କପା କିଆରୀରେ ୨ ଠଥରରୁ ଅଧିକ କୀଟାଣୁ

ବିଟି କଟନ୍ ଚାଷ ପାଇଁ ଚାଷୀକୁଳଙ୍କ ଆଗ୍ରହ

ନାଶକ ପ୍ରୟୋଗ କରି ବିଫଳ ହୋଇଥିବା ଗୁଣ୍ଡାମାନେ ମୁଣ୍ଡରେ ହାତଦେବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହୁଅନ୍ତି । ତଥାପି ତ ଗୁଣ୍ଡାର ଆଶା ଭାଙ୍ଗେନି । ପୁଣି ତା'ପର ବର୍ଷ ବହୁ ସାହସ, ଦମ୍ଭ, ଆଗ୍ରହ, ଯତ୍ନ ନେଇ ଗୁଣ୍ଡ କରିଥାନ୍ତି କପା । ପୁଣି ସେହି ପେଷ୍ଟର ବ୍ୟାପକ ସଂକ୍ରମଣ ବଳୟରେ ଫସଲ ମତକ ଦେଖାଦିଏ । ଏହି ପରି ଆମ ଦେଶର କପା ଉତ୍ପାଦନକାରୀ

୭ଗୋଟି ରାଜ୍ୟର ଗୁଣୀ ମାନସିକ ଦୁର୍ଦ୍ଦଶାର ସମ୍ବୁଦ୍ଧାନ ହେଉଥିଲେ ଜୀର୍ଣ୍ଣ ୮ବର୍ଷ ଧରି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସେମାନଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ଆଶାର ଆଲୋକ । 'ଧବଳ ସୁନା'ର ଦେଶ ପୁଣି ଥରେ ନିଜର ସ୍ଥାନ ବକାୟ ରଖିବ ବିଶ୍ୱଦରବାରରେ 'ବିଟି କପା' କିସମର ଗୁଣ ବଳରେ । ଏଥିପାଇଁ ଆଜି ଭାରତର କପାଉତ୍ପାଦନକାରୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଶତକଡ଼ା ୨ରାଗ କୃଷକ ଅର୍ଥାତ ସାତଗୋଟି ରାଜ୍ୟର ୫୫ହଜାର କୃଷକ ଏହି 'ବିଟି' କପା ଗୁଣ କରିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ଏହା ପାରକିନୀୟ କୌଶଳରେ ସୃଷ୍ଟି ବଲଗାର୍ଡ କପାବିହନ ବା ମ'ଜି (Bollgard cotton seed) ଯାହାକି 'ବଲ୍‌ୱର୍ମ' (Ball worm) ନାମକ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଜୀବାଣୁ କୁପ୍ରଭାବକୁ ପ୍ରତିରୋଧ କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ଗୁଣକରିଥିବା କୃଷକମାନେ କହନ୍ତି ଯେ ପୂର୍ବରୁ ପେଷ୍ଟ ଆକ୍ରାନ୍ତ କପାଗୁଣରେ ସେମାନଙ୍କୁ ୨୦ଥର ଜୀବାଣୁନାଶକ ଔଷଧ ପକାଇ ସୁଫଳ ପାଉନଥିବା ସ୍ଥଳେ ବୃକ୍ତିବର୍ଷ କପାଗୁଣ ବେଳେ ସେମାନଙ୍କୁ ମାତ୍ର ୩ଥର ଜୀବାଣୁ ନାଶକର ପ୍ରୟୋଗ କରିବାକୁ ପଡିଛି ଏବଂ ସୁଫଳ ମଧ୍ୟ ମିଳିଛି । କିନ୍ତୁ ଏଠି ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ: ପାରକିନୀୟ ଇଞ୍ଜିନିଅରିଙ୍ଗ କୌଶଳରେ ଗୁଣ ହେଉଥିବା ଶସ୍ୟ ଘନଘନ ଜୀବାଣୁ ସଂକ୍ରମଣର ସମାଧାନ ବାଟ ନୁହେଁ । ଏହି ଜୀବାଣୁ ପ୍ରତିରୋଧକ ପାରକିନୀୟ ଶସ୍ୟ ବୀଜ ଗୁଣର ଜୀର୍ଣ୍ଣମିଆଦୀ ପ୍ରଭାବ କ'ଣ ହେବ ଏଥିନେଇ ଜାତୀୟ କୃଷି ସମ୍ମେଳନରେ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । 'ବିଟି' କପାର ଗୁଣ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି ହେଲେ କାଳେ ନୁତନ ପ୍ରକାର ଜୀବାଣୁ ମାନେ ସକ୍ରିୟ ହୋଇଉଠିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସଂକ୍ରମଣକୁ ବ୍ୟାପକ କରି ଫସଲର କ୍ଷତି ସାଧନ କରିବେ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ କାର୍ତ୍ତାୟସ୍ତ୍ରରେ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ବିଶେଷକରି ଯେଉଁମାନେ ଜୈବପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାକନିତ ଅଭିଯାନକୁ ବିରୋଧ କରନ୍ତି ସେମାନେ ମତ ପୋଷଣ କରନ୍ତି ଯେ କେତେକ ମୁଷ୍ଟିମେୟ ପାଶ୍ଚାତ୍ୟ କମ୍ପାନୀ ବୃତ୍ତାୟବିଶ୍ୱ ରାଷ୍ଟ୍ରଗୁଡିକରେ କୃଷିଜଗତକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ଓ କୃଷକ ମାନଙ୍କୁ ଆର୍ଥିକ ଉପାୟରେ ଭୁଷ୍ଟନ କରିବାରେ ଲାଗିପଡିଛନ୍ତି । ଆଉ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ ଭାରତୀୟ କୃଷକ ସେମାନଙ୍କର ମୌଳିକତା ବା ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ହରାଇ ବସିବେ ବୋଲି ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରକୃତପକ୍ଷେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ ଯେତେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉଦ୍ୟୋଗ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କୃଷି ଉଦ୍ୟୋଗ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପିକା ସାଧନ କରୁଛି । ଏକଶହ କୋଟି ଲୋକମାନଙ୍କର ଏହି ଦେଶକୁ ବିଶ୍ୱ ବଜାରରେ ଆଗୁଆ ଖେଳାଳୀ କରି ଛାଡ଼ିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କାରିଗରିଥିବା ଯୋଜନା ପ୍ରଣୟନକାରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ କୃଷିଉଦ୍ୟୋଗ ସଦାବେଳେ ଏକ ବଡ଼ ଆହ୍ୱାନ ରୂପେ ପ୍ରତିଭାତ ହୋଇଛି । ସବୁଜ ବିପ୍ଳବର ୩୦ ବର୍ଷ ବିତିଗଲାଣି, ଯେଉଁ ବିପ୍ଳବ ଫଳରେ ଉନ୍ନତ କିସମର ବିହନ (hybrid seeds) ଏବଂ ଆଧୁନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ କୃଷିପ୍ରଣାଳୀ ମାଧ୍ୟମରେ ଆମ ଭାରତବର୍ଷ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆତ୍ମନିର୍ଭରଶୀଳତା ହାସଲ କରିପାରିଛି । ଏହାର ପ୍ରଭାବ ସ୍ୱରୂପ ସାରା ଦେଶର ଦୁଇ-ତୃତୀୟାଂଶ ଲୋକ କୃଷିଭାଗରେ ନିର୍ଭର କରିଗୁଲିଛନ୍ତି ଯଦ୍ୱାରା ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର ତଥା ସମାଜବାଦୀ ଦର୍ଶନରେ ଭରପୁର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଦେଶରେ କୃଷିକୁ ଏକ ରାଜନୈତିକ ସଂବେଦନଶୀଳ କ୍ଷେତ୍ରରୂପେ ବିବେଚନା କରାଯାଇଛି ।

୧୯୪୭ ମସିହା ପରେ ସ୍ୱାବଲମ୍ବନଶୀଳ ହେବା ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଆମ ଦେଶରେ ସମାଜବାଦୀ ଡାହାଣରେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଆର୍ଥିକ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଗଲା । ଏହାପରେ ଭାରତ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ବିନିଯୋଗ କ୍ଷେତ୍ରରେ କଟକଣା ଉଠାଇ ୧୯୯୧ ମସିହାରେ ଏହାର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଉଦାଗ୍ରାକରଣ ଯୋଜନାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଫଳରେ ଶିଳ୍ପ ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ଅଣକୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭାରତର ଅର୍ଥନୀତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉନ୍ନତ ଥିଲା ବେଳେ କୃଷିକ୍ଷେତ୍ର ସେହିଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏକପ୍ରକାର ଅତ୍ୟୁଦ୍ଧାତ ବା ଅଛୁଆଁ ହୋଇ ରହିଗଲା । କେବଳ ଯାହା ସାମୟିକ ଭାବେ କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ସାରର ସର୍ବସିତିରେ ମୂଲ୍ୟହ୍ରାସ ହେଉଥିଲା ।

କିନ୍ତୁ କପାଗୁଷ୍ଠ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମ ଭାରତର ଉଦ୍ୟମ ନୈରାଶ୍ୟଜନକ ହୋଇଆସୁଥିଲା । ଯେଉଁ ଦେଶ ସାରା ପୃଥିବୀର ସର୍ବବୃହତ କପା ଉତ୍ପାଦନକାରୀ ଦେଶ ରୂପେ ଖ୍ୟାତି ଅର୍ଜନ କରିଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ ଦେଶରେ ପୃଥିବୀର ସବୁଠାରୁ ବେଶୀ ପରିମାଣ କମିରେ କପା ଉତ୍ପାଦନ ହୁଏ, ତାର କପା ଉତ୍ପାଦନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଦୁର୍ବଳ ସ୍ଥିତି ନେଇ କୃଷି ମନ୍ତ୍ରଣାଳୟ ପକ୍ଷରୁ ଉଦ୍‌ବେଗ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ସାଂପ୍ରତିକ ବିଶ୍ୱବ୍ୟାଙ୍କ ବିବରଣୀରୁ ଜଣାପଡ଼େ ଯେ କପାର ଏହି କମ୍ ଉତ୍ପାଦନ ପାଇଁ କେବଳ ଯେ କୀଟାଣୁମାନଙ୍କର ଘନ ଘନ ସଂକ୍ରମଣ ଯେ ଦାୟି ତା ନୁହେଁ; କୀଟାଣୁନାଶକ ମାରାତ୍ମକ

ଔଷଧର ମାତ୍ରାଧିକ ପ୍ରୟୋଗ ଫଳରେ ମୃତ୍ତିକାକ୍ଷୟ ଏବଂ ଜଳ ସମ୍ବଳ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କପାର ଅଧିକ ଅମଳକ୍ଷମତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରଧାନ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ବୋଲି ଅନୁସନ୍ଧାନରୁ ସ୍ପୀକୃତ ।

ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ଦୀର୍ଘବର୍ଷ ଧରି ଜମିରେ ରାସାୟନିକ ଔଷଧ ପ୍ରୟୋଗ ଫଳରେ ଜୀବାଣୁମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହେଉଥିବା ପ୍ରତିରୋଧ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ କପାରୁଣୀଙ୍କ ପାଇଁ କାଳ ହେଲା ।

ଆନନ୍ଦର କଥା ଯେ ବହୁବର୍ଷପରେ ଏହି ପାରଜିନୀୟ ପ୍ରାଦ୍ୟୋଗିକ କୌଶଳରେ ଉଦ୍ଭାବିତ 'ବିଟି' (Bt) କପାକୁ ନେଇ ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ କପା ବଜାରରେ ଆମ ଦେଶ ଆଗୁଆ ଖେଳାଳୀ ରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ ବୋଲି 'ମନ୍ଦାଞ୍ଜେ ଇଣ୍ଡିଆ'ର ମୁଖ୍ୟ ଶେଖର ନଟରାଜନ୍ ଆଶା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି ।

କୃଷି ଉଦ୍ୟୋଗରେ ଜୈବ ଆତଙ୍କ

ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଯେ ସମାଲୋଚକମାନେ ଭାରତୀୟ କୃଷି ଉଦ୍ୟୋଗକୁ 'ବଲ୍‌ଗାର୍ଡ କପା କିସମ'ର ପ୍ରବେଶ ସହିତ ସପ୍ତଦଶ ଶତାବ୍ଦୀର ବ୍ରିଟିଶ୍ ଇଷ୍ଟଇଣ୍ଡିଆ କମ୍ପାନୀର ଉପନିବେଶବାଦ ସହ ତୁଳନା କରୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପାରଜିନୀୟ ଶସ୍ୟର ପ୍ରଭାବକୁ ଜୈବ ଆତଙ୍କ (Bio terrorism) ର ରୂପ ଦେଉଛନ୍ତି । କେତେକ ପରିବେଶବିତ୍ ଆଶଙ୍କା କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଅଧିକାଂଶ ଭାରତୀୟ ସେମାନଙ୍କର ରନ୍ଧନକାର୍ଯ୍ୟରେ କପାତେଲ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି । ତେଣୁ ଏହିରୂପାନ୍ତରିତ ବା ପରିବର୍ତ୍ତିତ (altered gene) ଜିନ୍ ମଣିଷର ଖାଦ୍ୟ ଶୁଙ୍ଖଳ ମଧ୍ୟକୁ ପ୍ରବେଶ କରିବାର ସମ୍ଭାବନାକୁ ଏତାଲ ଦିଆଯାଇନପାରେ ।

ଗତବର୍ଷ ୨୦୦୨ ମସିହାରେ ଆମେରିକାର 'କେୟାର୍' ଏବଂ କ୍ୟାଥେଲିକ୍ ରିଲିଫ୍ ସଭିଏଁ ଦ୍ବାରା ଆମଦାନୀକରା ଯାଉଥିବା ବହୁ ପରିମାଣର ମକାଗୁଣ୍ଡ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥକୁ ଭାରତ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାତ କରିଦେଇଥିଲା । କାରଣ ଏହି ଖାଦ୍ୟରେ ଥିଲା ନିଷିଦ୍ଧ ପାରଜିନୀୟ ଶସ୍ୟ ଯାହାର ନାମ 'ଷ୍ଟାରଲିଙ୍କ' (Starlink) ।

ଏତଦ୍ବ୍ୟତୀତ ନୂତନ ଭାବରେ ଉଦ୍ଭାବିତ କପା ବିହନର ମୂଲ୍ୟକୁ ନେଇ

ମଧ୍ୟ କୃଷକମାନେ ଚିନ୍ତିତ । କାରଣ ବଲଗାର୍ତ୍ତ କପା ମଞ୍ଜି ସାଧାରଣ କପାମଞ୍ଜିଠାରୁ ଗୁଣରେ ବିକ୍ରି ହେଉଥିବାରୁ ଏହାର ପର-ଉତ୍ପାଦନ ମୂଲ୍ୟ ବେଶୀ ଅଧିକ ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ଏହାର ଅମଳକ୍ଷମତା ଉପରେ ମୂଲ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ବିହନ ଦରକୁ ସୁଲଭ ମୂଲ୍ୟରେ ଗୁଣୀମାନଙ୍କୁ ଯୋଗାଇଦେଲେ ଏହା ଅଧିକ ଲାଭଜନକ ହେବା ସଙ୍ଗେ କୃଷକମାନଙ୍କ ଉତ୍ପାଦକୁ ଯେ ଏହା ବହୁଗୁଣିତ କରିବ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ଏପରିକି ଏହାର କ୍ଷତିକାରକ ପ୍ରଭାବକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପାରକିନୀୟ ଯୋଗିଷକୁ ଆମଦେଶରେ ଏହାକୁ ଏବେ ନିଷେଧ କରାଯାଇଛି । ଆରମ୍ଭ୍ୟ ଫଳାବ ଓ ହରିଆନାପରି ଆମଦେଶର ପ୍ରମୁଖ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କରେ ଏହି ବଲଗାର୍ତ୍ତ କପାଗୁଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ସରକାରଙ୍କର ବିଚାରାଧୀନ ଅଛି ।

ସାରା ପୃଥିବୀରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଶିଳ୍ପ, ଯୋଗାଯୋଗ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଯେପରି ଦିନକୁଦିନ ଅଭିନବ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳର ପ୍ରୟୋଗ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବାରେ ଲାଗିଛି, ସେହିପରି କୃଷି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ଆଶାନ୍ୱରୁପକ ହୋଇ ପାରୁନାହିଁ । ବିଜ୍ଞାନ ଓ କୈବପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ପ୍ରବେଶ କୃଷିଜଗତ ପାଇଁ ଆଶା ସଂଗ୍ରହକ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଏହି ଜ୍ଞାନର ସଚ୍ଚେତନ ଓ ସତର୍କ ପ୍ରୟୋଗ ହିଁ ଆଗାମୀଦିନରେ କୃଷିଉଦ୍ୟୋଗକୁ ଅଧିକ ସକ୍ରିୟ ଓ ଉତ୍ପାଦପ୍ରଦ କରିପାରିବ ଏବଂ କୃଷିଭିତ୍ତିକ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିପାରିବ ବୋଲି କୃଷିବିଜ୍ଞାନବିତ୍ ଓ ବୁଦ୍ଧିଜୀବିମାନେ ଆଶାପୋଷଣ କରୁଛନ୍ତି ।

ଆବର୍ଜନାର ବିଷବଳୟରେ ଆମ ପରିବେଶ

ସଂପ୍ରତି ଆମ ଦେଶର ଜନସଂଖ୍ୟା ଦ୍ରୁତ ଗତିରେ ବଢ଼ିଗୁଲିଛି । ପୃଥିବୀର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦେଶରେ ନଗରର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଆକାର ମଧ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ଜନସଂଖ୍ୟା ବଢ଼ିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଲୋକଙ୍କର ଦୈନନ୍ଦିନ ବ୍ୟବହୃତ ଜିନିଷ ଗୁଡ଼ିକର ତ୍ୟାଜ୍ୟ ବସ୍ତୁ ଅର୍ଥାତ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାର ପରିମାଣ ବଢ଼ିବଢ଼ି ଗୁଲିଛି । ଜନାକୀର୍ଣ୍ଣ ସହରମାନଙ୍କର ଘର ଓ ଗଳିକନ୍ଦିର ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାର ପରିମାଣ ଏତେ ବଢ଼ିଗଲାଣି ଯେ ଆବର୍ଜନାର କୁଡ଼ ମାସମାସ ଧରି ପଡ଼ିରହି ଜଟିଳ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି । ଏହି ଆବର୍ଜନା ଜଳ, ଛଲ, ଆକାଶ ତଥା ସମଗ୍ର ପରିବେଶକୁ ଦୂଷିତ କରୁଛି । ତେଣୁ ଏହା ଆଜି ମନୁଷ୍ୟର ପରମ ଶତ୍ରୁ ପାଲଟିଛି ଏବଂ ମାନବସମାଜକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାକୁ ବସିଲାଣି ।

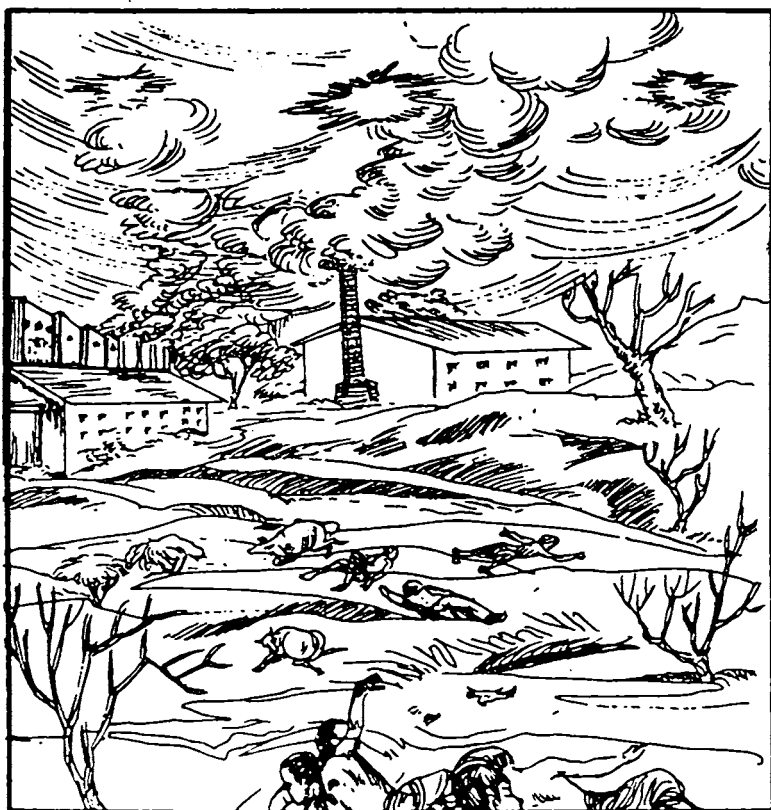
ତେବେ ଆବର୍ଜନା କ'ଣ? ଏଥର ଆସନ୍ତୁ ବୁଝିବା । ଯେଉଁ ଜିନିଷ ବ୍ୟବହାର

(ପଲିଥିନ୍, ଜରି ଭଙ୍ଗା କାଚ, ଭଙ୍ଗା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଆଦି ଆବର୍ଜନାର ପାତ୍ରାତ)

ଉପଯୋଗୀ ନୁହେଁ ଏବଂ ବର୍ଜନ-ଯୋଗ୍ୟ, ତାହା ହିଁ ଆବର୍ଜନା । ପନିପରିବା ଗ୍ରେସା, ପଢ଼ାସତ୍ରା ଫଳ ଓ ପରିବା, ଦିଆସିଲି, ସିଗାରେଟ୍ ଖୋଳ, ଛିଣ୍ଡାକାଗଜ, ଗୁରୁକା ଜରି, ଚିରାକନା, କାଗଜଠୁଙ୍ଗା ପଲିପ୍ୟାକ୍ ବ୍ୟାଗ, ପଲିଥିନ୍ ଜରି, ଛିଣ୍ଡାକୋଡା,

ପାଳକଟା ଭଙ୍ଗାରୁକା ଚିଣ, କଳଙ୍କି ଲାଗିଥିବା ଲୁହାକିନିଷ, ଭଙ୍ଗାବାଇଟି, ଅଦରକାରୀ କାଟ୍ ବୋତଲ ଇତ୍ୟାଦି ଅଦରକାରୀ ବା ପରିତ୍ୟକ୍ତ ବସ୍ତୁସମୂହକୁ ଆମେ 'ଆବର୍ଜନା' ବା 'ବର୍ଜ୍ୟବସ୍ତୁ' ବା 'ତ୍ୟଜ୍ୟ ବସ୍ତୁ' କହିଥାଉ ।

(ଓଜନସ୍ତରରେ ଛିଦ୍ର:ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣର ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଦୃଶ୍ୟ)

ଆବର୍ଜନା ପୃଷ୍ଠିକୁ ଭିତ୍ତି କରି ଏହାକୁ ବିଭିନ୍ନ ଶ୍ରେଣୀରେ ଭାଗ କରାଯାଇଥାଏ । ଯଥା ଜନବସତିର ଆବର୍ଜନା, ପ୍ରାଣୀକ ଆବର୍ଜନା, ଶିଳ୍ପକାର୍ଯ୍ୟ ଆବର୍ଜନା, କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟ ଆବର୍ଜନା, ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟ ଆବର୍ଜନା ବା ତେଜସ୍ବିୟ ଆବର୍ଜନା ଇତ୍ୟାଦି ।

ଏହା ସାଂଗକୁ କେତେକ ଆବର୍ଜନା ଅଛି ଯେଉଁଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରାକୃତିକ ଉପାୟରେ ଅଣୁଜୀବ ଦ୍ଵାରା ବିଘଟିତ ବା ଅପଘଟିତ ହୋଇ ମାଟିରେ ମିଶିଯାଏ। ଏହାକୁ ଜୈବ-ନିର୍ମାକରଣ ଯୋଗ୍ୟ ଆବର୍ଜନା କହନ୍ତି । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସଂଘଟିତ ହେବା ପାଇଁ ଦୀର୍ଘଦିନ ଲାଗୁଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆବର୍ଜନାକୁ ଅଣୁଜୀବ ଆକ୍ରମଣ କରିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯଥା ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍, ପଲିଥିନ୍, କାଚ, ଟିଣ, ଲୁହା, ରବର ଆଦି ଆବର୍ଜନା ବର୍ଷାଧିକ କାଳ ବାହାରେ ପଡ଼ିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଅପଘଟିତ ନହୋଇ ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରନ୍ତି । ନା ତାକୁ ପୋଡ଼ିଦୁଏ ନା ଜଳାଶୟରେ ଫୋପାଡ଼ି ଦୁଏ ।

ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଫର୍ମରେ ଆବର୍ଜନା

ଏକ ହିସାବରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଆମେରିକା ଭଳି ଶିଳ୍ପନୂତ ଦେଶରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୫୦ ବିଲିୟନ୍ ଟିଣଡ଼ବା, ୩୦ ବିଲିୟନ୍ କାଚ ବୋତଲ, ୪ ବିଲିୟନ୍ ଟନ୍ର

(ଆଣବିକ ବିସ୍ଫୋରଣ ଜନିତ ତେଜସ୍ଵିୟ ଆବର୍ଜନାର କୁପରିଣାମ)

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଓ ପଲିଥିନ୍ ଆବର୍ଜନା ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ । ପ୍ରାୟ ୧୦ ଲକ୍ଷରୁ ଅଧିକ ଲୋକସଂଖ୍ୟା ବିଶିଷ୍ଟ ଆମ ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ଵରରେ ପ୍ରତିଦିନ ୪୫୦ ରୁ ୫୦୦ ମେଟ୍ରିକ ଟନ୍

ଆବର୍ଜନା ସୃଷ୍ଟି ହେଉଛି । ହିସାବ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ପ୍ରତି ମୁଣ୍ଡପିଛା ଆବର୍ଜନାର ପରିମାଣ ୧୬ ଶହରୁ ୧୮ ଶହ ଗ୍ରାମ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ମାତ୍ର ୬ଶହରୁ ୭ଶହ ଗ୍ରାମ ଆବର୍ଜନା ନିଷ୍କସିତ ହୁଏ । କେବଳ ଡାକ୍ତରଖାନା ଓ ନର୍ସିଂହୋମ୍ବୁ କଠିନ ଅଳିଆ ଆବର୍ଜନାର ପରିମାଣ ୧୮ଟନ୍ରୁ ଅଧିକ ।

ତେବେ ଏତେ ପରିମାଣର ଆବର୍ଜନା ନିଷ୍କାସନ ହେବ କିପରି? ଏହି ସମସ୍ୟାର ସମାଧାନ ପାଇଁ ଦୁଇଟି ଉପାୟ ଅଛି । ପ୍ରଥମତଃ ଆମ ଜୀବନ ଯାପନ ପ୍ରଣାଳୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ଯଥା ସମ୍ଭବ ଅଳ୍ପ ଆବର୍ଜନା ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ହେବ । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ ଆବର୍ଜନାର ଉପଯୁକ୍ତ ବିନିଯୋଗ କରି ସେଥିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଉତ୍ପାଦଗୁଡ଼ିକୁ କାମରେ ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ଉତ୍ପାଦିତ ଦ୍ରବ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟ ହ୍ରାସ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ପରିବେଶ ଦୂଷିତୀକରଣର ମାତ୍ରା କମିଯାଇପାରିବ ।

ପୁନଃଚକ୍ରଣ ପଦ୍ଧତିରେ ଆବର୍ଜନାର ପୁନର୍ବିନିଯୋଗ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଉପାୟରେ ହୋଇପାରିବ । ୧-ଘର ତଥା ରାସ୍ତା ଅଳିଆରୁ ପରିତ୍ୟକ୍ତ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଓ ପତ୍ରାସତ୍ରା ପନିପରିବା ଘୁଷୁରିଖାଦ୍ୟ ରୂପେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇପାରିବ । ଏଗୁଡ଼ିକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଚୁଲାରେ ଦହନ କରି ନିର୍ଗତ ଉତ୍ତପ୍ତ ଗ୍ୟାସକୁ କଳକାରଖାନା ଇଞ୍ଜିନ୍ ଚଳାଇବାରେ ବା ବିଦ୍ୟୁତ ଉତ୍ପାଦନରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇପାରିବ । ଅଳିଆରେ ନଡ଼ାଘାସ ଗଛ, ତାଳ ପତ୍ର ଆଦି ପଡ଼ନଯୋଗ୍ୟ ପଦାର୍ଥ ଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇପାରିବ । ଏହାକୁ ବିକ୍ରି କରି କେତେକ ପୌରସଂସ୍ଥା ମଧ୍ୟ ଲାଭବାନ ହେବାର ନଜିର ରହିଛି । ଆବର୍ଜନାର ପୁନଃବିନିଯୋଗର ଏହାଏକ ଉତ୍ତମ ପଦ୍ଧତି ।

୨-ଅଳିଆରେ ଥିବା ଉଜ୍ଜୀବିଣକୁ ଟିଣ କାରଖାନାରେ, ଉଜ୍ଜୀକାଟୁକୁ କାଟକାରଖାନାରେ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ ଜିନିଷକୁ ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ୍ କାରଖାନାରେ ପୁନଃଚକ୍ରଣ ପଦ୍ଧତିରେ ନୂଆ ନୂଆ ଜିନିଷରେ ପରିଣତ କରାଯାଇପାରୁଛି । ଛିଣ୍ଡାକନା, କାଗଜ, କୁଟା କାଠି ଶୁଣିଲାପତ୍ର ମଧ୍ୟ କାଗଜଶିଳ୍ପରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରୁଛି । ଏଥିରୁ ଗୋଲକୋଇଲା ଭଳିକାଲେଣି ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛି ।

ଗୋବର ଗ୍ୟାସ୍ ପ୍ଲାଣ୍ଟ ମାଧ୍ୟମରେ ଗୋବରରୁ ମିଥେନ୍ ଗ୍ୟାସ୍ କାଲେଣି ଗ୍ୟାସ୍ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇପାରୁଛି ଏବଂ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶରୁ କମ୍ପୋଷ୍ଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରୁଛି ।

ନାଳନର୍ଯ୍ୟମା କଳରେ ଆବର୍ଜନାର ମୁଖ୍ୟଅଂଶ କଳ ଅବଶିଷ୍ଟ ଖରାଅଂଶ । ଏଥିରୁ

ତେଜସ୍ବିୟ ଆବର୍ଜନା :

ତେଜସ୍ବିୟ ଆବର୍ଜନା କଥା ଆଲୋଚନା କଲେ ଆଣବିକ ଶକ୍ତିକେନ୍ଦ୍ର ଓ ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରସଙ୍ଗବା ପରିସରକୁ ଆସିବା ସ୍ବାଭାବିକ । ଆଣବିକ ବୋମା ବିସ୍ଫୋରଣ ଏବଂ ଆଣବିକ ରିଆକ୍ଟର ମାଧ୍ୟମରେ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ସଂପ୍ରତି ଆଣବିକ ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରାଥମିକତା ବୃଦ୍ଧି କରିଛି । ଆଣବିକ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କରୁ ଯେଉଁ ମାରାତ୍ମକ ଜୀବନ ବିନାଶୀ ଆବର୍ଜନା ବାହାରୁଛି ତାହାକୁ ଆମେ ତେଜସ୍ବିୟ ଆବର୍ଜନା କହିଥାଉ । ଏହି ଆବର୍ଜନା ସାଧାରଣ ଆବର୍ଜନାର ଜନସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ କୁପରିଣାମ ସାଙ୍ଗକୁ ଆମ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ପାଢ଼ିର ଜିନୀୟ ବଂଶଗତି ସ୍ବାସ୍ଥ୍ୟ (genetic Health) ଉପରେ ବିଷମୟ ପ୍ରଭାବ ପକାଇବାରେ ଲାଗିଛି ।

ଆମେ ସମସ୍ତେ ଜାଣୁ ଯେ ଆମ ଦେଶର ପ୍ରତିରକ୍ଷା ବିଭାଗ ଅଧୀନରେ ଆଣବିକ ପ୍ରକଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ସଦାସର୍ବଦା ଗୁପ୍ତରେ ରଖାଯିବା ବିଧେୟ । ଏହି ସଂସ୍ଥାକୁ ଆମେ ଏକ ପବିତ୍ର ଧେନୁ (Holy cow) ରୂପେ ପରିଗଣିତ କରିଥାଉ । କେବଳ ଏଥି ସଂପର୍କରେ କହିପାରିବା ନାହିଁ କି ସରକାର ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ନାମରେ କି କି କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେ ବିଷୟରେ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିପାରିବା ନାହିଁ । ଏପରିକି ଏଥି ଭିତ୍ତିକ ଜନସ୍ବାସ୍ଥ ସମ୍ବଳିତ କିଛି ପ୍ରଶ୍ନ ମଧ୍ୟ ଆମେ ପଚାରିପାରିବା ନାହିଁ କାରଣ 'କାର୍ତ୍ତାୟ ନିରାପତ୍ତା' ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସହିତ ସଂଶ୍ଳିଷ୍ଟ ଏବଂ ଏହା "ଅଫିସିଆଲ୍ ସିକ୍ରେଟ୍ସ ଆକ୍ଟ" (Official Secrets Act) ଦ୍ବାରା ପରିଚାଳିତ ।

କିନ୍ତୁ ଏହି ସଂବେଦନଶୀଳ ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ଯେଉଁ ଫାଇଦା ଆମେ ପାଉଛନ୍ତି, ତା'ର ଅନ୍ତରାଳରେ ଆମେ ପରିବେଶ ଓ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟତା ବଂଶଧରଙ୍କ ପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଥିବା ବିଶ୍ବର ସ୍ଥିତି କିପରି ଏକ ବିପର୍ଯ୍ୟୟରୁ, ବଳୟ ଭିତରକୁ ଆମକୁ ଠେଲି ଦେବାକୁ ବସିଲାଣି, ତାହାକୁ ବିଳମ୍ବରେ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଅନୁଭବ କଲେଣି । ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପରୁ ନିର୍ଗତ ତେଜସ୍ବିୟ ଆବର୍ଜନା କିପରି ସାଧାରଣ ନିରାପତ୍ତା ଓ ସୁରକ୍ଷାକୁ ବିପଦ କରୁଛି- ଏ ସଂପର୍କରେ ବହୁବାର ମଧ୍ୟ ପାର୍ଲିମେଣ୍ଟରେ ଆଲୋଚନା ହେଲାଣି କାର୍ତ୍ତାୟ ନିରାପତ୍ତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଏହାକୁ କ୍ଲାସିଫିଏଡ୍ (Classified) ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି ।

କଲକତ୍ତାରେ ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପ ଗୁଡ଼ିକରେ ତେଜସ୍ବିୟ ରଶ୍ମୀର ବିକିରଣ ଜନିତ ସଂକଟ, ପାରିବେଶିକ ପ୍ରଦୂଷଣ, ନିରାପତ୍ତା ପ୍ରଣାଳୀ ସଂପର୍କରେ ବହୁବାର ଆଲୋଚନା କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିକିରଣ ଗୁଡ଼ଣୀୟ ସୀମାମଧ୍ୟରେ ଅଛି (Radiation is within the acceptable Limit) ବୋଲି ଉତ୍ତର ମାଧ୍ୟମରେ ଏଡ଼େଇ ଦିଆଯାଇଛି । ଏହି ମତ୍ତବ୍ୟ ଥରେ ଲୋକସଭା ସଦସ୍ୟା ଶ୍ରୀମତୀ ଜୟନ୍ତୀ ଜଟରାଜନ୍ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟର ସହ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ।

ତେଜସ୍ବିୟ ଆବର୍ଜନାର ଏହି ଜୀବନ ନାଶକାରୀ ମାରାତ୍ମକ ପ୍ରଭାବରେ ଯେ ବହୁ ଲୋକଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟୁଛି ଏବଂ ଅନେକାଂଶରେ ସଂକ୍ରମିତ ହେବାରେ ଲାଗିଛନ୍ତି ସେଥିପ୍ରତି ସମସ୍ତେ ଏବେ ବ୍ୟଥିତ । ସେଦିନ ଥିଲା କାନୁଆରୀ ୨୧ ତାରିଖ ୨୦୦୩ ମସିହା । କଲକତ୍ତା ରିପ୍ରୋସେସିଂ ପ୍ଲାଣ୍ଟ (KARP)ରେ ବିକରଣର ଉଚ୍ଚତ୍ତ ପ୍ରଭାବ ଅନୁଭୂତ ହେଲା । ୬ କଣ କର୍ମଚାରୀ ଏହି ବିଷାକ୍ତ ବିକରଣର ଶୀତାର ହେଲେ । ଭାବା ଆଣବିକ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଶ୍ରୀ ବି. ଉଦ୍ଦାତାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ,

ଭାରତ ଆଣବିକରାଷ୍ଟ୍ର ଇତିହାସରେ ବିକରଣ ନିଗମନ ବା ପ୍ରକାଶର ସବୁଠାରୁ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟକନକ ଦୁର୍ଘଟଣା । (This is the worst accident in radiation exposure in the history of nuclear India). ସେହି ପ୍ରକଳ୍ପଟିକୁ ଅନିର୍ଦ୍ଧିଷ୍ଟକାଳ ପାଇଁ ବନ୍ଦ କରିଦିଆଗଲା ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଲା ।

ସାଧାରଣତଃ ବିକରଣ "ଅତ୍ୟୁଚ୍ଚ ନିରାପଦ ସୀମା" (Maximum safe level of exposure) ବାର୍ଷିକ ୩୦ ଏମ.ଏସ୍.ଭି (30 msv/year) ହୋଇଥିବା ସ୍ଥଳେ ସେହି ପ୍ରକଳ୍ପର ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କୁ ୪୨୦ msvରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ବିକରଣ ବାତାବରଣରେ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଇଥିଲା ବୋଲି ଗୁଜବ ଉଠିଲା ।

ସେ ଯାହାହେଉ ତେନାଇରୁ ମାତ୍ର ୪୮ କି.ମି. ଦୂରରେ ଅବସ୍ଥିତ କଲ୍ଲକମର ଭିତର ଓ ବାହାର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଥିବା ହଜାର ହଜାର ଲୋକଙ୍କ ନିରାପତ୍ତା ଏବଂ ସୁରକ୍ଷା ନେଇ ଆଜି ବିରାଟ ପ୍ରଶ୍ନବାଚୀ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି ।

ନିକଟରେ ଅତୀତରେ 'ଡୋସ' (DOSE) ଅର୍ଥାତ୍ "Doctors for Safe Environment ନାମକ ନିଷ୍ଠାବାନ ଚାକ୍ରରଙ୍ଗ ଏକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀ ଦଳ ସେମାନଙ୍କର ନିକଟରେ ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିବା ଗବେଷଣାରୁ ତେକସ୍ତ୍ରିୟ ବିକରଣ ଓ ଆବର୍ଜନାର ଚମକପ୍ରଦ ତଥ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି । ସେହି ଗବେଷଣାର ତଥ୍ୟାନୁଯାୟୀ-

ତେକସ୍ତ୍ରିୟ ଆବର୍ଜନା (Radioactive waste) ଯେତେବେଳେ ବାୟୁ ଓ କଳରେ ବିସ୍ତରିତ ହୋଇ କର୍କଟ (Cancer) ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ଏହା କେବଳ ବର୍ତ୍ତମାନ ପାଢ଼ିର ନୁହେଁ, ପାଢ଼ିପରେ ପାଢ଼ିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ସଂକ୍ରମିତ କରିଥାଏ । ଋଷ ଦେଶର ଚେର୍ନୋବିଲ୍ ଆଣବିକ ଦୁର୍ଘଟଣା ପରେ ଶତକଡ଼ା ୫୦ ଭାଗରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ସଂଖ୍ୟକ ଶିଶୁମାନଙ୍କଠାରେ କନୁକାଳୀନ ବିକୃତି ଦେଖାଦେଇଥିଲା ଏବଂ ବିଶେଷ କରି ଅତି ପ୍ରତ୍ୟୁଷିତ ଅଂତକରେ ଶତକଡ଼ା ୮୩ ଭାଗ ଶିଶୁଙ୍କ ବିକଳାଙ୍ଗ ହେବାର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଦେଖି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ।

ଏହି ଅନୁସନ୍ଧାନକାରୀ ଚିକିତ୍ସକ ଦଳ (ଡୋସ୍) ଆଉରି ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ କନୁକାଳରେ ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗରେ ବହୁ ଅସାଧାରଣ ବିକୃତି ଯଥା କାହାର ଅଧିକ ହାତ ବା ଗୋଡ଼ ଆଙ୍ଗୁଳି, କାନରେ ଅତିରିକ୍ତ ପକ୍ଷୁଡ଼ି ଗୋଟିଏ ଛୋଟ ହାତ ବା ଛୋଟ ଗୋଡ଼ ଆଜି ଦେଖାଯାଇଥିଲା ।

ଏପରିକି ଆଣବିକ ପ୍ରକଳ୍ପ ନିକଟସ୍ଥ ସାମୁଦ୍ରିକ ପରିବେଶ ମଧ୍ୟ ଏହି ତେକସ୍ତ୍ରିୟ ଆବର୍ଜନାର ବିଷଦାୟୀ ପ୍ରଭାବରୁ ମୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହାର ବିଷମୟ ପ୍ରଭାବରେ ଥିବା ସାମୁଦ୍ରିକ ଜୀବକଳ୍ପ ସମୁଦ୍ର କଳର ଅତ୍ୟଧିକ ଋଷ ତାପମାତ୍ରା ଯୋଗୁଁ କ୍ଷତିଗ୍ରସ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ସମୁଦ୍ର କଳର ସାଧାରଣ ତାପମାତ୍ରା ୮୫° ଫାରେନହାଇଟ୍‌ରୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ଯାହାକି ଏଥିରେ ସାମୁଦ୍ରିକ ମାଛ, ଚିଙ୍ଗୁଡ଼ି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀବ ଚିଣ୍ଡି ରହିବା ଅସମ୍ଭବ ହୋଇପଡ଼େ । ଏଥିଯୋଗୁଁ ଭୁପୃଷ୍ଠ କଳର ପରିମାଣ କ୍ରମାଗତ ହ୍ରାସ ହେଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ୧୯୬୨ ମସିହାଠାରୁ ୨୦୦୦ ମସିହା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ୧୬ ବର୍ଷଧରି ମରୁଡ଼ି ଯୋଗୁଁ ବ୍ୟାପକ ଫସଲହାନା ହେଉଥିବାରୁ ଚାଷୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭାଲେଣୀ ପଡ଼ିଛି ।

ଅତଏବ ଆବର୍ଜନାର ଏହି ବିଷମୟ ପ୍ରଭାବ କିପରି ଜାନିୟ ବିପର୍ଯ୍ୟୟ ଆଡ଼କୁ ସାଂପ୍ରତିକ ସମାଜକୁ ଟାଣିନେଇଯାଉଛି ତାହା ଦେଖିବାର କଥା ।

ଜଳକୁ ପୃଥକ କରି କ୍ଲୋରିନ୍ ଦ୍ଵାରା ବିଶୋଧନ କରି ନଦୀ, ନାଳ, ସମୁଦ୍ରକୁ ଛାଡ଼ିଦିଆଯାଇପାରେ। ଗୁଷ୍ପ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଏହାକୁ ବିନିଯୋଗ କରାଯାଇପାରିବ। ଏପରିକି ଏଥିରେ ଦ୍ରବିଭୂତ ହୋଇଥିବା କେତେକ ରାସାୟନିକ ପଦାର୍ଥ ମାଛ ଗୁଷ୍ପ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉପାଦେୟ ହୋଇଥିବାରୁ ପଣ୍ଡିମବଙ୍ଗ ଓ କେରଳ ପରି ମାଛଗୁଷ୍ପରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ।

ଶିଳ୍ପସଂସ୍ଥା ଗୁଡ଼ିକରୁ ଅମ୍ଳ, କ୍ଷାର, ଲବଣ, ଡେଲାନୁ ପଦାର୍ଥ, ଗ୍ରିକ, ରଙ୍ଗକାରୀୟ ରାସାୟନିକ, ସାୟନାଇଡ୍, ପାରଦ ଇତ୍ୟାଦି ନାନା ଆବର୍ଜନା ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ। ଏଗୁଡ଼ିକର ବିଷାକ୍ତ ରାସାୟନିକ ଗୁଣକୁ ନଷ୍ଟ କରି ପରେ ଜଳାଧାରକୁ ଛତାଯିବା କଥା। କାରଖାନା କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ ସିଧାସଳଖ ଜଳରେ ଏହାକୁ ଛାଡ଼ିବା ଦ୍ଵାରା ଜଳତର ପ୍ରାଣୀ, ଉଦ୍ଭିଦ ଓ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ବିଶେଷ କ୍ଷତି ହୋଇଥାଏ। ଏହି ତ୍ୟକ୍ୟ ବସ୍ତୁକୁ ଉପଯୋଗୀ ପଦାର୍ଥରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ଗୁଢ଼ିଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ କେତେକାଂଶରେ ସଫଳ ହୋଇଛି। କାଗଜ ଜଳରୁ ବାହାରୁଥିବା ଜଳକୁ ଜଳସେଚନରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି। କାଗଜ ଜଳରୁ ମିଳୁଥିବା କଠିନ ଆବର୍ଜନା ହେଉଛି ଚୂନ-ସୁକ ଯାହାକୁ ଉତ୍ତମ କଲେ ଚୂନମିଳେ।

ଚିନିଜଳରୁ ନିର୍ଗତ ଆବର୍ଜନାରୁ ଗୋଷାଦ୍ୟ, ଗୁଡାଖୁ, ପାଉଁରୁଟି କେକ୍ ଡିଆରିରେ ବ୍ୟବହାର ହେଉଛି। ମଦରକ୍ଷାପାଇଁ ଦରକାର ହେଉଥିବା ଇଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତି ହୁଏ। ପରମାଣୁ ଶକ୍ତିକେନ୍ଦ୍ରରୁ ନିର୍ଗତ ତେଜସ୍ବିୟ ଆଲ୍ଫା, ବିଟା ଓ ଗାମା ରଶ୍ମି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶରୀରକୁ ଭେଦ କରି ଜୀବକୋଷ ଓ ଟିସୁର ବହୁତ କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି। ଏପରି ମାରାତ୍ମକ ଆବର୍ଜନାକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇ ନିରାପଦ ବସ୍ତୁରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବାକୁ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିଜ୍ଞ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରାଯାଇ ପାରିନାହିଁ। କେବଳ ଏହାକୁ ନିରାପଦ ପାତ୍ରରେ ଓ ନିରାପଦ ସ୍ଥାନରେ ସଂପ୍ରତି ଗଚ୍ଛିତ କରାଯାଉଛି। ଏହି ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟର୍ ଆବର୍ଜନାକୁ ଠିକ୍‌ଭାବେ ବିନିଯୋଗ ନ କଲେ ବା ନଷ୍ଟ ନ କଲେ ସମଗ୍ର ମାନବ ତଥା ପ୍ରାଣୀଜଗତ ପାଇଁ ଏହା ଧ୍ଵଂସର କାରଣ ହେବ; ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ।

ତେଣୁ ଆସନ୍ତୁ ଆବର୍ଜନାର ପୁନର୍ବିନିଯୋଗ କରି ପରିବେଶକୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମୁଖ କରିବା ଓ ସୁସ୍ଥ ଏବଂ ନିରାପଦ ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା।

(କଟକ ଆକାଶବାଣୀ ଦ୍ଵାରା ଜ୍ଞାନବିଜ୍ଞାନ ବାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମରେ ତା.୨୭.୦୮.୨୦୦୩ ରେ ପ୍ରସାରିତ)

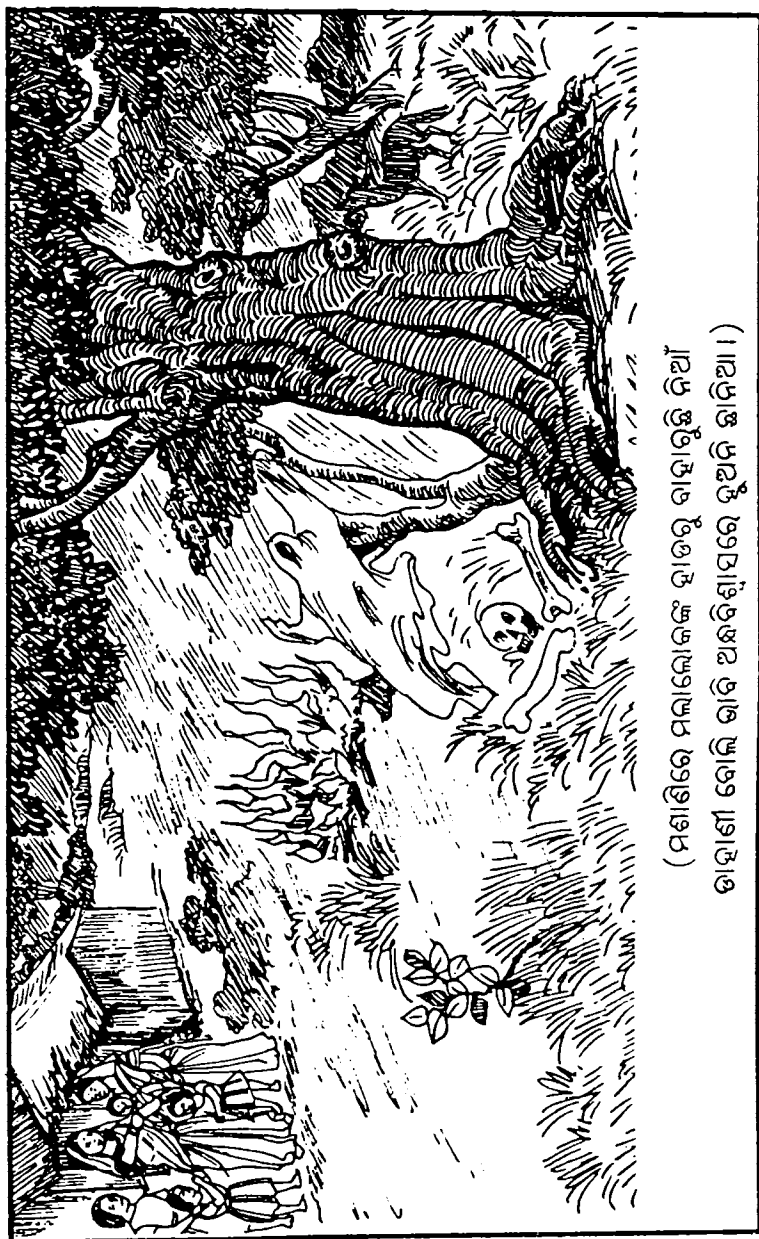
ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଦୂରୀକରଣରେ ଆମ ବିଜ୍ଞାନ

ଆଜିର ଯୁଗ ବିଜ୍ଞାନର ଯୁଗ । ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଆମେ ଅଗ୍ରତତ୍ୱର ସାଫଲ୍ୟ ହାସଲ କରିଗୁଲିଛୁ । ଏପରିକି ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯୁଗରେ ବିଜ୍ଞାନ ବିନା ଜୀବନଧାରଣ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ବୋଲି ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ । ସକାଳୁ ଉଠିବା ପରଠାରୁ ରାତିରେ ଶୋଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆମେ ଜୀବନଧାରଣର ପ୍ରତିଟି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାନ ଉପରେ ନିର୍ଭର ନ କଲେ ଜୀବନ ଦୁର୍ବିସହ ହୋଇପଡୁଛି । ଏହାର ହିତକାରୀ ସୁଦୂରପ୍ରସାରୀ ପ୍ରଭାବ ଆମ ଜୀବନଧାରା ସହ ବହୁବର୍ଷ ଧରି ସଂଯୁକ୍ତ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଧର୍ମ ଧାରଣାକୁ ବିଶୋଧନ କରିଗୁଲିଛି ।

ଏକବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଚୂର୍ଣ୍ଣାୟ ପାହାଚରେ ଆମେ ପଦାର୍ପଣ କରିଛେ । ଏହି ନୂତନ ଯୁଗାଦର ବିଶ୍ୱ ପରମାଣୁ ଓ ଅବପରମାଣୁ ଚକ୍ର ଅଧ୍ୟୁଷିତ ବିଶ୍ୱ । ଏଠାରେ ଆଉ ରକ୍ଷଣଶୀଳ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ, କୁସଂସ୍କାରାଚ୍ଛନ୍ନ ପୁରୁଣାକାଳିଆ ଧାରଣାର ସ୍ଥାନ ନାହିଁ । ସଂପ୍ରତି ପ୍ରତିଟି ସୃଷ୍ଟି, ବିଶ୍ୱାସ ଓ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ମତ ଯଥାର୍ଥତାକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଗୁଲିଛି ମଣିଷ । ଯୁଗ ଯୁଗ ଧରି ସାମାଜିକ ଚଳଣି ଓ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟାରେ ବରଫ ପରି ଜମାଟ ବାନ୍ଧିଥିବା ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଓ କୁସଂସ୍କାରକୁ ବିଜ୍ଞାନପ୍ରଦତ୍ତ ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା ଦ୍ୱାରା ତରଳାଇ ଆପଣା ଜୀବନ ପାଇଁ ମଣିଷ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ଖୋଜିଗୁଲିଛି ଏକ ଉପଯୋଗୀ ରାହା ।

ବିଜ୍ଞାନର ପ୍ରବହମାନ ସ୍ରୋତରେ ହକାର ହକାର ବର୍ଷ ଧରି କଙ୍କରିତ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଓ କୁସଂସ୍କାର ଆଜି ବୈଜ୍ଞାନିକ ପିନ୍ଧାନ୍ତ ଓ ଯୌକ୍ତି କତା ବଳରେ ଚୂର୍ଣ୍ଣାଭୂତ ହୋଇ ଆମ ଜୀବନକୁ ଅଧିକ ବାସ୍ତବମୁଖୀ ଓ ଗତିଶୀଳ କରାଉଛି । ଏଭଳି ବିବର୍ତ୍ତନର ଦର୍ପଣରେ ତୁଳନା କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ଯେଉଁ ମୂଳ ବିଶ୍ୱାସ, ଧର୍ମ ଧାରଣାର ମୂଳଦୁଆ ଉପରେ ଆମ ଜୀବନଧାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ସେଥିରୁ ଅଧିକାଂଶ ଆଜିର ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗରେ ଆଦୌ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

ଖାଲି ହିନ୍ଦୁଧର୍ମ ନୁହେଁ, ବିଭିନ୍ନ ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସାରା ପୃଥିବୀର ଜନମାନସରେ ଯୁଗଯୁଗ ଧରି ବହୁ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ଭରି ରହିଛି । ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଫଳରେ ଆମ ସମାଜରେ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ କ୍ରମଶଃ ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇଗୁଲିଛି । ତଥାପି

(ମଶାଣିରେ ମଲାଲୋଙ୍କ ହାତରୁ ବାହାରିଥିବା
ତାହାଣୀ ବୋଲି ବାବୁ ଅଛୁରିଶାପରେ କୁଅନି ଛାନିଆ ।)

ନିପଟ ମଫସଲ ଓ ଆଦିବାସୀ ଅଧ୍ୟୁଷିତ ଅଂଚଳରେ ଏହି ଦୂରୀକରଣ ପଦ୍ଧତି ନିରକ୍ଷରତା ଯୋଗୁଁ ଏତେ ଉତ୍ସାହଜନକ ହୋଇପାରୁନାହିଁ ।

ଦିନ ଥିଲା, ଭଲ ଫସଲ ଅମଳ ପାଇଁ ହଳଦୀ କିଆରୀରେ ନରବଳି ଦିଆଯାଉଥିଲା । ରାତିହେଲେ ମଣାଣିରେ ଗୋଟଟେକି ତାହାଣୀ ଚଢ଼ନ୍ତି, ନିଆଁ ପୁଅନ୍ତି ଆଉ କଅଁଳା ଶିଶୁ ଉପରେ ନଷ୍ଟାଏ ଛେପ ପକାଇଲେ ତାହାଣୀର ଦୃଷ୍ଟି କଟିଯାଏ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା । ଠାକୁରାଣୀ, ଚଣ୍ଡୀ, କାଳୀ ଆଦି ଶକ୍ତି ଦେବୀଙ୍କୁ ମଇଁଷି, ବୋଦା, କୁକୁଡ଼ା ବଳିଦେଲେ ଦେବୀ ସନ୍ତୁଷ୍ଟହୋଇ ବର ଦିଅନ୍ତି ବୋଲି ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ଥିଲା ଏବଂ ଅତ୍ୟାବଧି ବି ରହିଅଛି । ରାସ୍ତାରେ ଗଲାବେଳେ ବିଲେଇ ଅତିକ୍ରମ କଲେ ଅଶୁଭ ହେବ ବୋଲି ଭାବନା କେତେକ ଲୋକଙ୍କର ଅଛି । ଯାତ୍ରା ପଥରେ ଶବ କିବା ନେଉଳ ଦେଖିଲେ ଶୁଭ ସଂକେତ ବୋଲି ଏହାକୁ ଧରିନେଇ ଥାଉ । କୁକୁର କାନ୍ଦିବା, ପେଟା ବୋବାଇବାକୁ ଅମଙ୍ଗଳ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରିଦେଉ । ବିଭିନ୍ନ ଓଷା ବ୍ରତରେ କାଷ୍ଠ ଉପବାସ ରହିଲେ ଠାକୁର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ ମନଝାମନା ପୂରଣ କରନ୍ତି ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ଗଣେଷ ଠାକୁର କ୍ଷୀର ପିଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଶୁଣି ଶହଶହ ମାଇଲ ଦୂରରୁ ଲୋକ ଛୁଟି ଆସୁଛନ୍ତି ଘଟଣାସ୍ଥଳକୁ । ଏ ସବୁ ଅନ୍ଧ ବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁତ ଆଉ କଣ ।

ଏହି ଅମୂଳକ ବିଶ୍ୱାସ ପଛରେ କେତେ ବିଜ୍ଞାନସମ୍ମତ ଯଥାର୍ଥତା ଅଛି ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବା ଉଚିତ । ବିଜ୍ଞାନର କରାମତି ଯୋଗୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠରେ ମଣିଷ ବସତି ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବସିଲାଣି, ସେହି ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଆମେ ହଜାର ହଜାର ବର୍ଷ ଧରି 'ଦେବତା', 'କହ୍ନୁମାର୍ମୁ' ବୋଲି ଆଖ୍ୟା ଦେଇ ଆମେ କେତେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସୀ ତାହା ଆଜି ଆମେ ଅନୁଭବ କରୁଛୁ । ଏପରିକି ସାଧାରଣରେ ବିଶ୍ୱାସ ଅଛି ମୁଣ୍ଡରେ ଡିଟିପିଟି ପଡିଲେ ରାଜାହେବାର ଯୋଗ ଅଛି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ଡିଟିପିଟି ଜଙ୍ଗଲପ୍ରାଣୀ ନୁହେଁ । ମଣିଷର ବାସସ୍ଥାନ ହୋଇଛି ତାର ବାସସ୍ଥଳୀ । ଘରେ ଉଡ଼କାଛରେ ବା ଛାତରେ ଏହି ସର୍ବାସ୍ପର୍ଶି ଯେପରିଭାବେ ପେଟେଇ ପେଟେଇ ଗୁଲିଥାଏ ତଳେ ପତିଯିବାର ନିଶ୍ଚିତ ସଂଭାବନା ଥାଏ ଏବଂ ସମୟକ୍ରମେ ବି କେବେ କେବେ ପଡିଯାଏ । ଏଥିରେ ରାଜଯୋଗ କିପରି ଭାବେ ସଂଯୁକ୍ତ ? ଏବେକାର ଗଣତନ୍ତ୍ର ଆସନ ଓ ଭୋଟଯୁଗରେ ଡିଟିପିଟି ଜଣକ ମୁଣ୍ଡରେ ପଡି କିଭଳି ଜଣକୁ ରାଜା କରାଇ ଦେବ ଭାବିଲେ ହସଲାଗେ ।

ସେହିପରି ବିଲେଇ ଏକ ଛଉକା ପ୍ରାଣୀ । କୁକୁର ଭଳି ସାହସୀ ନୁହେଁ । ଶାତ୍ୟ ଅନ୍ଦେଷଣରେ ବିଲେଇ ଘରକୁ ଘର ସାଇପଡିଣା ବୁଲୁଥାଏ । ଚାଲି ଗଲାବେଳେ ବିଲେଇ

ବାଟରେ ଅତିକ୍ରମ କରିଯିବା ନିହାତି ମାମୁଲି କଥା । ଏଥିରେ ଅସ୍ପଷ୍ଟାବିକତା କିଛିନାହିଁ । କାକତାଳୀୟ ନ୍ୟାୟରେ ଆମେ ଏହାକୁ ଅମଙ୍ଗଳ ସହିତ ଯୋଡ଼ି ଦେଇଥାଉ । ଏହା ଅଧିବିଶ୍ୱାସ ନୁହେଁତ ଆଉକଣ?

ଏଥର ଆସନ୍ତୁ ଦେଖିବା ଭୂତ ପ୍ରେତ ଓ ଚାହାଣୀ କଥା । ଝଙ୍କାଳିଆ ବରଗଛ ବା କାମୁଗଛରେ ଭୂତପ୍ରେତ ରହନ୍ତି ବୋଲି ଜନମାନସରେ ଧାରଣା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବି ଭଙ୍ଗାବିତ । ସତରେ ଦେଖିବାକୁ ଗଲେ, ଗହଳିଆ ବିରାଟ ଗଛ ଦେଇ ବାୟୁଚଳନର ଶବ୍ଦ ପଥକମନରେ କାଲ୍ପନିକ ଭୂତପ୍ରେତର ଧାରଣା ଦିଏ । ସେହିପରି ଶୁଣାନରେ ଶବ୍ଦର ହାତରେ ଥିବା ଫସଫସସ୍ ବାୟୁ ସଂଘର୍ଷରେ ଆସି ଜଳୁଛି ବୋଲି ନଜାଣି ରାତିରେ ଚାହାଣୀ ନିଆଁ ଜାଳୁଛି ବୋଲି ଆମର ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ରହିଛି । ମନଃସମନା ପୂରଣ ପାଇଁ ବା ସ୍ୱାର୍ଥସାଧନ ପାଇଁ ଦେବୀଙ୍କ ପାଖରେ ବଳିଦେବା ପ୍ରଥାକୁ ଏକ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ବୋଲି ଆମର ଧାରଣା ରହିଆସିଛି । ବିଶ୍ଳେଷଣ କଲେ ଜଣାଯାଏ ଯେ ମଣିଷର ଯେଉଁ କୁଗୁଣ ବା ଅପଦ୍ରବ ରହିଛି ତାକୁ ଉଗବାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପରିହାର କରି ଉତ୍ତମମଣିଷ ହେବା ପାଇଁ ରହିଥିବା ଆହ୍ୱାନକୁ କଦର୍ଥ କରାଯାଉଛି ।

ସୁଖର କଥା, ଆମ ସମାଜରେ ସାମାଜିକ ପ୍ରଥା, ଧର୍ମଧାରା ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହିତ ମିଶି ରହିଥିବା ଅପଦ୍ରବ ସ୍ୱରୂପ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ବିଜ୍ଞାନର ଦୃଢ଼ ପ୍ରସାର ଯୋଗୁଁ ବହୁଳାଂଶରେ ଦୂର ହୋଇଗଲାଣି । ପ୍ରତିଟି ଚିନ୍ତା, ବିଶ୍ୱାସକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଯୁକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ମାନସିକତା ଏବେ ବଢ଼ିଛି । ମଣିଷ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ପଦାର୍ପଣ କରିବାର ପ୍ରୟାସ କଲାଣି । ରୋବଟ, କମ୍ପ୍ୟୁଟର, କ୍ଲୋନିଂ ପ୍ରକ୍ରିୟା ପରି ବିଜ୍ଞାନର ବିସ୍ମୟକର ଅବଦାନ ଆଜି ଆମ ଆଖି ଖୋଲି ଦେଇଛି । 'ଆମର ବୈଜ୍ଞାନିକ ମନୋଭାବ ଯେତେ ପ୍ରଖର ହେବ ଆମର ପ୍ରଗତି ସେତିକି ଅଧିକ ହେବ' - ଏହି ସତ୍ୟକୁ ସମସ୍ତେ ମର୍ମେ ମର୍ମେ ଅନୁଭବ କଲେଣି ।

ବିଜ୍ଞାନ ସତ୍ୟ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଯୁକ୍ତି ବା ପ୍ରମାଣ ମାଧ୍ୟମରେ ସତ୍ୟତା ପରୀକ୍ଷା କରି ସବୁ କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ରୂପକ ରାକ୍ଷସ କବକରୁ ଆମ ସମାଜ ଯେ ରକ୍ଷା ପାଇବ, ଏହା ନିଃସନ୍ଦେହ ।

(୨୦୦୩ ଅଗଷ୍ଟ ୧୯ ତାରିଖରେ ବଟକ ଆବାସବାଣୀ ଦ୍ୱାରା 'ଜ୍ଞାନ ବିଜ୍ଞାନ' ବାର୍ଦ୍ଧକ୍ରମରେ ପ୍ରସାରିତ)

ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯୁଗର ସଦ୍ୟ ମାରଣାସ୍ତ୍ର 'ଇ-ବୋମା'

ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯୁଗରେ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟାର ଚମତ୍କାରିତା ମାନବଜାତିର ଆଶାକୁ ବହୁଗୁଣିତ କରିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଏହାର ଉପଯୋଗ ତଥା ସୁଦୂର ପ୍ରସାରୀ ପ୍ରଭାବକୁ ନେଇ ବିଶ୍ୱସ୍ତରରେ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କଳ୍ପନା କଳ୍ପନା ପ୍ରକାଶ ପାଉଛି । ବିଜ୍ଞାନର ବହୁ ବିପ୍ଳବକାରୀ ଅବଦାନ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ମାନବ ସମାଜର କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ ନିମନ୍ତେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲେ ହେଁ କେତେକ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା ଉପକାତ ପଦାର୍ଥ ପ୍ରଚ୍ଛନ୍ନ ଧ୍ୱଂସର ସମ୍ଭାବନା ବହନ କରିଆସୁଛି ।

ଏହି ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଅବଦାନ ମଧ୍ୟରୁ ଅତି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ସଂପ୍ରତି ବେଶୀ ଚର୍ଚ୍ଚାର ପରିସରକୁ ଆସିଛି । ଏହି ଯୁଦ୍ଧ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତି ପ୍ରଣାଳୀ ଓ ପ୍ରକ୍ରିୟା ତଥା ଏହାର ବ୍ୟାବହାରିକ କୌଶଳ ମାନବ ଜାତିର ସୁରକ୍ଷାକୁ ଓ ପ୍ରତିଟି ଜୀବର ନିରାପତ୍ତା ରକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବାଧକ ସାଜିଛି ।

ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ମନେପଡ଼େ ୧୯୪୫ ମସିହା ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଶ୍ୱଯୁଦ୍ଧ ସମୟର ଘଟଣାବଳୀ । ଆଇବର୍ଟ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ୍ ମୂଳ ତତ୍ତ୍ୱ ଉପରେ ନିର୍ମିତ ମାରାତ୍ମକ ପରମାଣୁ ବୋମା'ର ହିରୋଶିମା ଓ ନାଗାସାକି ଉପରେ ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଯାହାର ତତ୍କ୍ଷଣ ପ୍ରଭାବରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥିଲା ନରସଂହାର । ଯାହାର ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଶୀଳ ପ୍ରଭାବର ଛାପ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ରୂପ ନେଇ ରହିଯାଇଥିଲା ଅର୍ଦ୍ଧମୃତ ହଜାର ହଜାର ନିର୍ଦାୟ ମଣିଷଙ୍କଠାରେ । ସେ କ୍ଷତ ଏବେ ବି ଲିଭିନି । ସାଂପ୍ରତିକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ବଡ଼ ହେଉ ବା ଛୋଟ ହେଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଷ୍ଟ୍ର ତାର ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକୁ କେବେ ପରିତ୍ୟାଗ କରିପାରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତଥାପି ପ୍ରତିଟି ରାଷ୍ଟ୍ର ଏପରି ମାରଣାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରସାର ଘଟୁଛି ଓ ବଢୁଛି ବୋଲି କାଣିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଶତ୍ରୁ ହାତରେ ଏହା ନପଡ଼ୁ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରୁଛନ୍ତି । ଅସ୍ତ୍ର ଓ ବୋମା ତିଆରି ପ୍ରତିଯୋଗିତାରେ କିଏ କାହାକୁ ଟପିବ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଉଚ୍ଚ ଶକ୍ତି ସଂପନ୍ନ

(ଆଧୁନିକ 'ଇ-ବୋମା'ର କୁ-ପ୍ରଭାବ : ମରଣର ବୀଭୀଷଣତା)

ନୂତନ ନୂତନ ମାର୍ଗଶୀଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାରେ ଲାଗିଛି ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ସହାୟତାରେ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ପରମାଣୁ ବୋମା ଆତଙ୍କ ପ୍ରତି ମଣିଷର ଯେତିକି ଭୟ ନାହିଁ ତା'ଠାରୁ ଅଧିକ ଭୟ ରାସାୟନିକ ଓ ଜୈବିକ ଅସ୍ତ୍ରକୁ । ଏହି ସାଂଘାତିକ ଅସ୍ତ୍ର ସମୁହର ଦୀର୍ଘସ୍ଥାୟୀ କୁପ୍ରଭାବ ଓ ଚରମ ପରିଣତି ନେଇ ସମସ୍ତେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ । ଏବେ ନିକଟରେ 'ଆମେରିକା-ଇରାକ ଯୁଦ୍ଧରେ ଯେଉଁ ଆମେରିକାବାସୀଙ୍କ ସହ ଇରାକର ଏକକ ନାୟକ ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ସଦାମ ହୁସେନଙ୍କ ଯେଉଁ ଯୁଦ୍ଧ ଚାଲିଲା, ଇରାକ କାଳେ ରାସାୟନିକ ଓ ଜୈବାସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିବ ବୋଲି ଆମେରିକା ଭୟଭୀତ ହୋଇ ପଡ଼ିଥିଲା । ଏହି ରାସାୟନିକ ଓ ଜୈବାସ୍ତ୍ରର ପ୍ରୟୋଗ ନକରିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଇରାକ୍ ଉପରେ ଚାପ ପଡ଼ିଥିଲା । ତେଣୁ ଏହି ଅସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ଯେ କେତେ ଭୟାନକ ଏଥିରୁ ଆମେ ଜାଣିପାରୁଛୁ ।

ଏବେ ଆଉରି ଅଧିକ ମାରାତ୍ମକ ଅସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରାଯାଇଛି ତାହା ହେଉଛି 'ଇ-ବୋମା' ('e-bomb') ଏହା ହେଉଛି ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ସଦ୍ୟତମ । ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳରେ ଏହା ସଦ୍ୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ପର୍ବଶେଷ କିପମର ଭୟଙ୍କର ଅସ୍ତ୍ର । ଏହାକୁ 'ବିଦ୍ୟୁତ-ଚୁମ୍ବକୀୟ ଯୁଦ୍ଧାସ୍ତ୍ର' ବୋଲି କହନ୍ତି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଯୁଗରେ ମଣିଷ, ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ହେଉ ବା ଶାନ୍ତି ପାଇଁ ହେଉ, ବିବିଧ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଓ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ସରଞ୍ଜାମ ଉପରେ ଅତ୍ୟଧିକ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇ ପଡ଼ିଛି । ଏଗୁଡ଼ିକର ବହୁଳ ଉପଯୋଗର ସୁଯୋଗ ନେବାପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏବେ ବାହାରି ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରକ୍ରିୟାକରଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉ ବା ଗମନାଗମନ କିମ୍ବା ଯୋଗାଣ ପରିଚାଳନା, ଅଣ ସାମରିକ ଓ ସାମରିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହେଉ, ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତେ ଇଲୋକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ସରଞ୍ଜାମ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ । ଏହି ସରଞ୍ଜାମକୁ ନେଇ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଭାବ ସାହାଯ୍ୟରେ 'ଇ-ବୋମା' ('e-Bomb') ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି ଯାହାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷରେ ଥିବା ଇଲୋକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିଦେବା । ବିପକ୍ଷ ଦେଶର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ପ୍ରତିରକ୍ଷା ଉପକରଣ ଅଟଳ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ଯୁଦ୍ଧବେଳେ ଏହା ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର

କିଛି ଦେଖି ପାରିବ ନାହିଁ ବା କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେଇ ଆଗେଇ ଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ।

ଏହାର ମୂଳତତ୍ତ୍ୱ ହେଉଛି, ଚିତ୍ରାଚ୍ଚରିତ ଭାବେ ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା ଏବଂ ମାଇକ୍ରୋୱେଭ୍ ଓଭର୍‌ରେ ତାପୀୟ ପ୍ରଭାବ ଯୋଗାଉଥିବା ଚରଙ୍ଗଗୁଡ଼ିକ ବିକୁଳି ଘଡ଼ଘଡ଼ିରେ ରୂପାନ୍ତରିତ ହୋଇପାରେ ଯାହା କି ତାର ଗତିପଥରେ ଅନ୍ତରାୟ ହେଉଥିବା ଯେ କୌଣସି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବା ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ ସରଜାମକୁ ଉଚ୍ଚ ତାପମାତ୍ରାରେ ଭର୍ଜନ କରିଥାଏ । ଆମେ କାଣିଛୁ ଯେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଓ ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ପରସ୍ପରକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିଥାନ୍ତି । ଏକ ଗତିଶୀଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚାର୍ଜ୍ ଏକ ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ଏବଂ ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ରର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଲେ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ପ୍ରବାହ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଇ-ବୋମ୍ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳରେ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବକୀୟ ଚରଙ୍ଗର ବିପୁଳ କଂପନ (massive Pulses) ମାଧ୍ୟମରେ ଆକ୍ରମଣ କରିଥାଏ । ଏପରି ଶକ୍ତିଶାଳୀ ବିଦ୍ୟୁତ୍-ଚୁମ୍ବକୀୟ ଚରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନିକଟରେ ଏକ ସଂଘନ କ୍ଷମତାଶାଳୀ ଚୁମ୍ବକୀୟ କ୍ଷେତ୍ର ସୃଷ୍ଟି କରିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥାଏ ଯାହାକି ପ୍ରତିବଦଳରେ ବିପୁଳ ବିଦ୍ୟୁତ୍ କଂପନ ପ୍ରେରିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଥାଏ । ଶକ୍ତିର ଏହି ବିପୁଳ କଂପନ ଯଦି ମାତ୍ର ଅଳ୍ପ ସେକେଣ୍ଡ ବା ନାନୋସେକେଣ୍ଡ ଧରି ଫୋକସ କରେ ତେବେ ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳରେ ସମସ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଚଳ କରିଦିଏ ।

ଏହାର ମାତ୍ରା ଅଚଳନ । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେଇ ପ୍ରାୟ ୩୦ ହଜାର ଆମ୍ପିୟରର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଚୁମ୍ବକୀୟ ଚରଙ୍ଗର ପ୍ରାବଲ୍ୟ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ଆମ୍ପିୟରର ବିଦ୍ୟୁତ୍ ସ୍ରୋତ ପ୍ରବାହ ସୃଷ୍ଟି କରିଥାଏ ।

ସେହିପରି ଓଭର୍‌ରେ ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦ ଡ୍ରାଗର କ୍ଷମତା ସୃଷ୍ଟି କରୁଥିବା ମାଇକ୍ରୋୱେଭ୍‌ଗୁଡ଼ିକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ବହୁ ଲକ୍ଷ ଡ୍ରାଗ୍ ବିଶିଷ୍ଟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରାଯାଇପାରିବ ଯାହାକୁ କୁହାଯାଉଛି HPM (High Power Microwave) ଅସ୍ତ୍ର । ଯେତେବେଳେ ଉଡ଼ାଜାହାଜ ବା ସଦୃଶ ଟେଲିଭିଜନ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥା 'ଇ-ଅସ୍ତ୍ର' ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାହତ ହୋଇଥାଏ ଏହିପରି ଅସ୍ତ୍ରର ନିର୍ଗମନ (delivery system) ବ୍ୟବସ୍ଥା ମୁଖ୍ୟତଃ କୁଇକ୍ କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର ଅଟେ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି ।

ପ୍ରମୁଖ ବିଦ୍ୟୁତ ଏବଂ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ୍ସ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଯଦିଓ ଜାଳିଯୋଡ଼ି ବା ବାହ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଅଚଳ କରିଦିଏ ଏହି ଇ-ବୋମା, ତଥାପି ଏହା କାହାର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷଭାବେ ଜୀବନ ନେଇନଥାଏ କିମ୍ବା କୋଠାବାଡ଼ିର କ୍ଷତି ସାଧନ କରିନଥାଏ । ଏହାର ଜରାମତି ବିପ୍ଳବକର । ଏହା ଭୂତଳର ଶରୀରରେ ନିର୍ମିତ ବଙ୍କର ଭିତରକୁ ଭେଦ କରିଥାଏ ଏବଂ ଏହାର ଆଲୋକ ବ୍ୟବସ୍ଥା, ବାୟୁ ଚଳାଚଳ, ଯୋଗାଯୋଗ ଆଦି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅକାମୀ କରିଦେବା ଦ୍ଵାରା ବଙ୍କରରେ ରହିବା ସଂଭବ ଦୁର୍ଦ୍ଦିନାହିଁ । ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ ବଙ୍କରକୁ ଅନୁପଯୋଗ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ବା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭୂତଳଭେଦୀ ବୋମା ଅପେକ୍ଷା ଇ-ବୋମାର ଭୂମିକା ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର । ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ ସ୍ଥଳ ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟ କାହାର କ୍ଷତି ସାଧନ କରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଚାରିପାଖରେ ଥିବା ପାଧାରଣ ଜନବସତିର କିଛି କ୍ଷତି କରେନାହିଁ ।

ସେ ଯାହା ହେଉ ଇ-ବୋମାର ଏକାଦୃଶ ଶକ୍ତି ଓ ବ୍ୟବହାରର ଅସୁବିଧା ଯେ ଆତଙ୍କବାଦୀମାନଙ୍କ ଉତ୍ସର୍ଗ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି କରିବ ବୋଲି ଏବେ ଆଶଙ୍କା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ବୈଷୟିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଇଲେକ୍ଟ୍ରୋ ମ୍ୟାଗ୍ନେଟିକ ପଲ୍ସ (Electro-magnetic Pulse) ଓ ଭଲ କ୍ଷମତାପନ୍ନ ମାଇକ୍ରୋୱେଭ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରିବା ଆଣବିକ ଅସ୍ତ୍ର ନିର୍ମାଣକୁ ସହଜ ଏବଂ ଏହାକୁ ନିରାପଦରେ ରଖିବା, ସ୍ଥାନାନ୍ତରଣ କରାଇବା ସର୍ବୋପରି, ବ୍ୟବହାର କରିବା ଅପେକ୍ଷାକୃତ ସହଜସାଧ୍ୟ । ତେଣୁ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଯୁଗର ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଅସ୍ତ୍ର ଇ-ବୋମା ଯେ ସାମରିକ ଶକ୍ତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଓ ଯୁଦ୍ଧ ପରିଚାଳନା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ନିର୍ଣ୍ଣୟକମ୍ବ ଭୂମିକା ନେବ, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ମଣିଷର ହୃଦ୍‌ପିଣ୍ଡ ପାଇଁ କୃତ୍ରିମ ଧମନୀ

ସଂପ୍ରତି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବିଜ୍ଞାନାଗାର ବା ଗବେଷଣାଗାରରେ ମଣିଷର ଧମନୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି । 'ନେଚର ନିଉଜ୍ ସର୍ଭିସ୍' ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିବରଣୀରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ବାଇପାସ୍ ଅସ୍ଥୋପଚାର ପାଇଁ ଏହି କୌଶଳ ଅତିରିକ୍ତ ରକ୍ତକୋଷ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରେ । ଏହି ଅସ୍ଥୋପଚାରରେ ଚିକିତ୍ସକମାନେ ପ୍ରତିବନ୍ଧକକୁ ଏଡ଼େଇବା ପାଇଁ ଶରୀରର ଅନ୍ୟ ଅଂଶକୁ କୋଷ ଆଣି ବ୍ୟବହାର କରିଥାନ୍ତି । ଏହାଦ୍ଵାରା ରକ୍ତବନ୍ଧନ ଅନ୍ୟଠାରେ ସଂଘଟିତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଅସ୍ଥୋପଚାର ପରେ ରୋଗୀମାନେ ବ୍ୟବହାର୍ଯ୍ୟ ଉପକରଣର ଅଭାବର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

କିନ୍ତୁ ନୂତନ ପଦ୍ଧତି ଦ୍ଵାରା ବହୁତ ଏକା ରକ୍ତମର ବା ଅବିକଳ ଧମନୀ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଉତ୍ତର କାରୋଲିନାର ଭୁରହାମସ୍ତ ଟ୍ୟୁକ୍ ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାଳୟ ଶେଷକ କେନ୍ଦ୍ର ସୂତ୍ରରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି । ଏହି ଶେଷକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଲରା ନିକଲସନ୍ ଓ ତାଙ୍କ ଦଳ ୪ ଗୋଟି ଧମନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିପାରିଛନ୍ତି ଯାହାର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ୮ ସେ.ମି. ଓ ପ୍ରସ୍ଥ ୩ ମିଲିମିଟର ।

ପ୍ରଥମେ ସେମାନେ ସାଧାରଣ ମାନବର ମାଂସପେଶୀୟ କୋଷକୁ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଯୋଗାନ୍ତି ଏବଂ ଅଧିକ ଦିନ ବଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ତା ସହିତ TERT ନାମ କିନ୍ ସଂଯୋଗ କରିଥାନ୍ତି ତତ୍ପରେ ସେମାନେ କୈବଳିମ୍ନୀକରଣ ପଲିକରର ମୋଳା ଆକାରର ଉତ୍ତାଳିଆ ସ୍ଥାନରେ କୋଷଗୁଡ଼ିକୁ ଦେଖାନ୍ତି ।

୨ ମାସ ପରେ ଏହା ମୋଟା ମାଂସପେଶୀୟ ଦଣ୍ଡାକାର ଅଂଶ ଅବଶେଷ ରୂପେ ପଡ଼ି ରହେ ବୋଲି କିଲଲସନ୍ କହନ୍ତି । କୃତ୍ରିମ ଧମନୀକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତା କରିବା ପାଇଁ ଦଣ୍ଡାକାର କୋଷଗୁଡ଼ିକ ଭିତରକୁ ଚାଲିଯାନ୍ତି ।

ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏହି ରକ୍ତବାହିନୀ ଗୁଡ଼ିକ ନିରାପଦ କି ନୁହେଁ ପୁଣି ଗବେଷଣା ଚଳାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଏଗୁଡ଼ିକ ହୃଦ୍‌ପିଣ୍ଡର ରକ୍ତ ନିର୍ଗମନ ଯେପରି ଚକ୍ର ଆକାରରେ ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷଥର ଦୂର୍ଦ୍ଦଳ କରୁଛି ସେହି ଚକ୍ରକୁ ମୁକାବିଲା କରିପାରୁଛନ୍ତି କି ନା ଏଥିପାଇଁ କୋରସୋର୍ଟେ ପରୀକ୍ଷା ଚାଲିଛି । ଏହା ହେଲେ ମଣିଷର କୃତ୍ରିମ ଧମନୀ ହୃଦ୍‌ପିଣ୍ଡର ଅଚଳାବସ୍ଥାକୁ ରୋକିବାରେ ସଫଳ ହୋଇପାରିବ ।

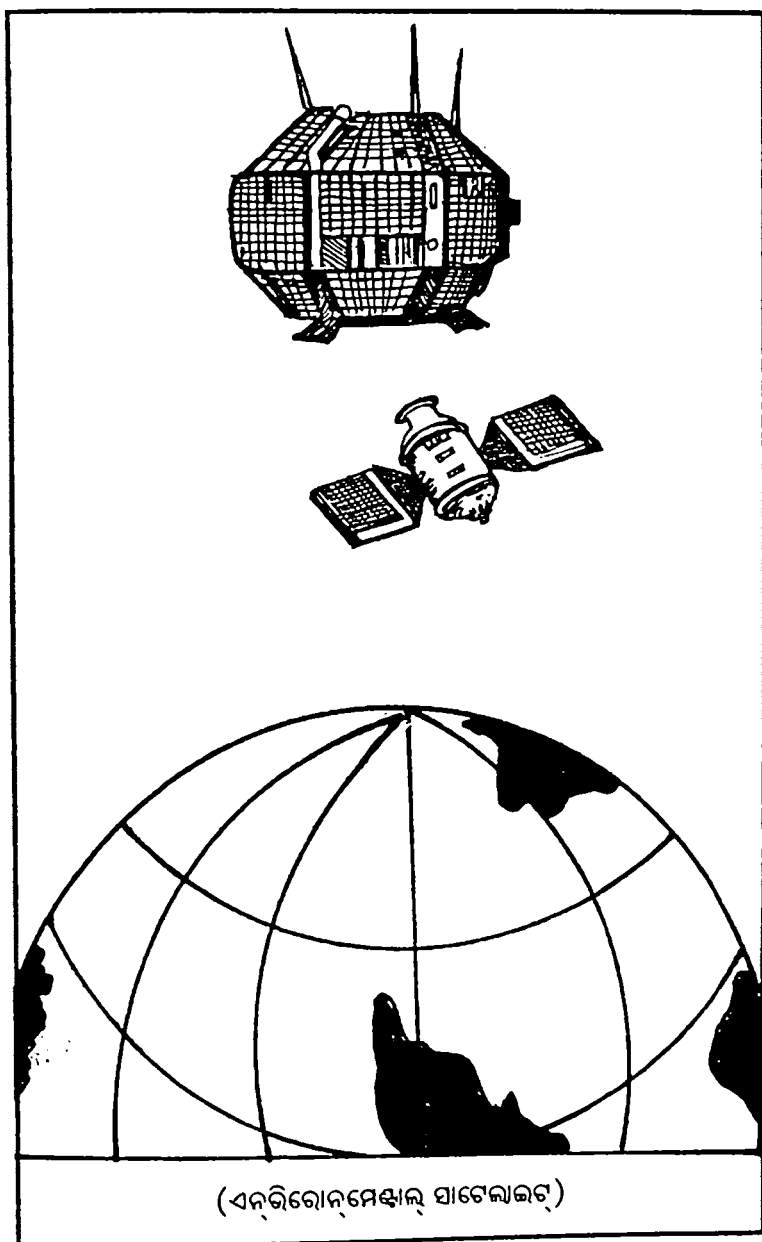

ଉପଗ୍ରହ ଦ୍ଵାରା ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଚେକ୍-ଅପ୍

ଆମର ଜୀବନଧାରଣ ପାଇଁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନସ୍ଵୀକାର୍ଯ୍ୟ । ଏକ ସୁସ୍ଥ ଶରୀର ବିନା ସୁଖମୟ ଜିଲ୍ଲାପଦ ଜୀବନ ଯାପନ ଅସମ୍ଭବ । ଆମ ଶରୀରର ବିଭିନ୍ନ ଜୈବିକ ପ୍ରକ୍ରିୟା ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଯଥାରୀତି ଚାଲୁ ରହିଲେ ଆମେ ଅସୁସ୍ଥତା ଅନୁଭବ କରୁନାହୁଁ । ଶରୀରର ଅନ୍ତଃପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ତ୍ରୁଟି ବା ବ୍ୟତିକ୍ରମ ରହିଲେ ଶରୀର ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ଗୁଡିଟି ମଣିଷ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଜାଣିବା ପାଇଁ ମେଡିକାଲ ଚେକ୍-ଅପ୍ କରିଥାଏ । ଏପରିକି ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରତିମାସ ମଧ୍ୟ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କେନ୍ଦ୍ରମାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରାଯାଇଥାଏ ଓ ସେଠାରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଉପକରଣ ଦ୍ଵାରା ହିଁ ଶାରୀରିକ ଅଙ୍ଗମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମତା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥାଏ ।

ଏ ସିନା ଗଲା ମଣିଷ କଥା । ମଣିଷର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ସିନା ଚେକ୍-ଅପ୍ ହୋଇଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯେଉଁ ଗ୍ରହରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି ତାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପୁଣି ପରୀକ୍ଷା କରିବ କିଏ ? ଆମର ଏଇ ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହ ପୃଥିବୀ କୋଟିକୋଟି ସ୍ଥଳଚର, ଜଳଚର, ବାୟୁଚର ଜୀବମାନଙ୍କର ବାସସ୍ଥଳୀ । ଏତଦ୍‌ବ୍ୟତୀତ କୋଟି କୋଟି କିସମର ବୃକ୍ଷରାଜିର ସବୁଜ ଶ୍ୟାମଳିମାରେ ଏହାର ଶୋଭା ଅପରୂପା । ଏହା ସାଙ୍ଗକୁ ଏହାର ପରିମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ବାୟୁ ଦେଉଛି ଆମକୁ ଜୀବନ । ଥରେ ଭାବି ଆମେ ଦେଖିଛନ୍ତି କି ଏହି ଗ୍ରହର ଅଙ୍ଗାଙ୍ଗସବୁ ବାୟୁ, ଜଳ, ପ୍ରାଣୀ, ଉଦ୍ଭିଦ, ସ୍ଥାପତ୍ୟର ସ୍ଥାୟତ୍ଵ କେତେଦିନ ? ମଣିଷର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କଲାପରି ଏହାର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଚେକ୍-ଅପ୍ କରିବା ପାଇଁ ତେବେ ଆମେ କ'ଣ କରିପାରିବା ; ଆସ ଜାଣିବା ।

ଭୂ-ପରିବେଶର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟକୁ ଭଲଭାବେ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ଆମର ଜୀବନ ଧାରଣ ପାଇଁ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ତେଣୁ ଏବେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏପରି ଏକ ଉପଗ୍ରହ ପୃଥିବୀ ବକ୍ଷରେ ରଖିଛନ୍ତି ଯାହାକି ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଚେକ୍-ଅପ୍ କରି ଏହାକୁ ସୁସ୍ଥ

(ଏନ୍‌ଡି‌ରୋନ‌ମେଣ୍ଟାଲ୍ ସାଟେଲାଇଟ୍)

ରଖିବା ପାଇଁ ସହାୟକ ହେବ । ଏହାକୁ କୁହାଯାଉଛି 'ଏନ୍ଭିସାଟ୍' - ENVISAT ଅର୍ଥାତ୍ ଏନ୍ଭିରୋନମେଣ୍ଟାଲ୍ ସାଟେଲାଇଟ୍ (Environmental Satellite)

ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଡବଲ୍-ଡେକର ବସ୍ । ଏହାର ଓକନ ୮ଟନ୍ ଏବଂ ପ୍ରତି ୧୦୦ ମିନିଟ୍ରେ ଥରେ ପୃଥିବୀକୁ ଘୁରୁଛି । ୮୦୦ କି.ମି. ଅକ୍ଷାଂଶରେ ଗତ ୧୨ ମାସ ଧରି ପୃଥିବୀ କକ୍ଷରେ ଏହା ଘୂର୍ଣ୍ଣନ କରୁଛି । ଏହା ହେଉଛି ପୃଥିବୀ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ଉପଗ୍ରହମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୀର୍ଘତମ ଏବଂ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଉପଗ୍ରହ । ଯାହାକି ଆଧୁନିକ ସେନ୍ସରସ୍ରେ ୧୦ ଗୋଟି ପ୍ରକୋଷକୁ ପରିବହନ କରିଥାଏ । ଏହା ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠ ସଂପର୍କରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ସୂଚନା ଦେଇଥାଏ । ଏହା ପୃଥିବୀ ବକ୍ଷର ପ୍ରତିଟି ଦୃଶ୍ୟକୁ ବିସ୍ତୃତ ଭାବେ ଦେଖି ଏହାର ଜଳଭାଗ, ସ୍ଥଳଭାଗ, ବରଫ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ସଦ୍ୟତମ ସ୍ଥିତି ଓ ଅବସ୍ଥା ସଂପର୍କରେ ଜଣାଇଦେଇଥାଏ ।

ଇଲକ୍ଟ୍ରନ୍ ଜାତୀୟ ମହାକାଶ କେନ୍ଦ୍ର ଏହାର 'ଉପଗ୍ରହ ନିର୍ମାଣର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ପୂର୍ତ୍ତି ପାଳନ ଅବସରରେ ପ୍ରଦର୍ଶନୀ ଅନୁଷ୍ଠିତ ଅବସରରେ ଏହି ଏନ୍ଭିସାଟ୍ ଦ୍ଵାରା ସଂଗୃହୀତ ଓ ଉତ୍ତୋଳିତ ତଥା ଫଟୋଚିତ୍ର ମାଧ୍ୟମରେ ବିସ୍ତୃୟକର ସୂଚନା ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏପରିକି କାଳାକିୟାନରେ ଜଙ୍ଗଲ ନିର୍ଧାର ଦୃଶ୍ୟଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଆକ୍ଷର୍ଷିତକା ଲାଘେନ ବି ବରଫ ଗର୍ଦାରୁ ବରଫ ତରଳିବାର ଚିତ୍ର, ଦକ୍ଷିଣ ଗୋଲାର୍ଦ୍ଧ ଓକନଗର୍ତ୍ତରେ ଏକ ଅରୁଚ ବିଭାଜନ ଦୃଶ୍ୟଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରଚଣ୍ଡ ବାତ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଲଘୁଚାପ ସୃଷ୍ଟି ସଂପର୍କରେ ବହୁ ରହସ୍ୟମୂଳକ ବିସ୍ତୃୟକର ତଥ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିଛି ବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଆମ ପୃଥିବୀର ସୁରକ୍ଷା ଓ ଏହାର ପାରିବେଶିକ ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟ ଉପରେ ଯଦି ଏନ୍ଭିସାଟ୍ ପରି ଉପଗ୍ରହ କଡ଼ା ନଜର ରଖନ୍ତି ତେବେ ଆଗକୁ ଆମେ ଆକସ୍ମିକ ଓ ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ ବିପଦରୁ ବିଶ୍ଵକୁ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିବା ।

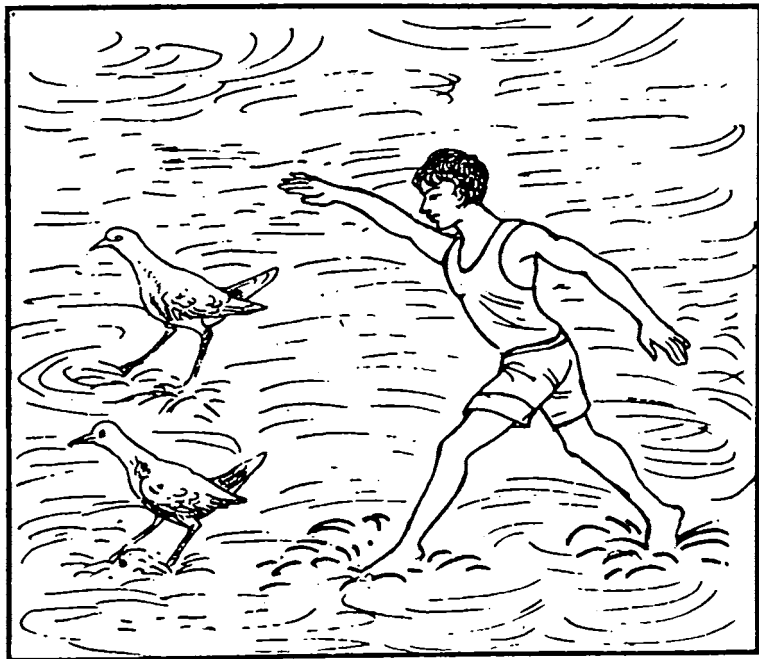

ପାଣି ଉପରେ ମଣିଷ ଚାଲିବାର ଯୁଗ ଆସୁଛି

ଦିନକୁ ଦିନ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ନିଜର ସଂଧ୍ୟା ମନୋଭାବ ଦ୍ଵାରା ପ୍ରକୃତିର ନୂଆ ନୂଆ ରହସ୍ୟ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାରେ ଲାଗି ପଡ଼ିଛନ୍ତି । ପ୍ରକୃତିର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ଓ ବସ୍ତୁମାନଙ୍କର ଛିତି ଓ ବ୍ୟବହାର, କ୍ରିୟା ପ୍ରତିକ୍ରିୟା, ପ୍ରତିଘୋଷନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଉପରେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରି ତା' ଭିତରେ ଲୁଚିଥିବା ବିଜ୍ଞାନବତ୍ତାକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଚାଲିଛନ୍ତି ।

ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଫାର ଆଇଜାକ୍ ନିଉଟନ୍ ବଗିଚାରେ ବସିଥିବାବେଳେ ଆପଲ୍ ପଡ଼ିବା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହାର ରହସ୍ୟକୁ ଗବେଷଣା କରି ଯେପରି ଏକ ବିରାଟ ତତ୍ତ୍ଵ ଆବିଷ୍କାର କଲେ ଠିକ୍ ସେହିପରି ଏବେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ପଡ଼ିଛି ଆଉ ଏକ ବିସ୍ମୟକର ଘଟଣା ଉପରେ ଯାହାକି ସୃଷ୍ଟି କରିଛି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଆଲୋଡ଼ନ ।

'କଳତାହୁକ' ବା 'କଳବତକ' ପାଣିରେ ଚାଲିଥାଏ । କଳାଶୟ ହେଉ, କେନାଲ

ହେଉ ବା ଜଳର ଉପରେ ଏହି ପକ୍ଷୀଟି ପାଣି ପୃଷ୍ଠ ଉପରେ ଚାଲିଥାଏ । ଯଦିଓ ଆମେ ସମସ୍ତେ ଦେଖିଥାଆନ୍ତି ତଥାପି ଏହି ଘଟଣାକୁ ଆମେ ମନରେ ଏତେ ଗଭୀରକୁ ନେଇ ନଥାଉ । ସବୁଘଟଣା ଘଟିବା ଭଳି ଏହାକୁ ନିତିଦିନିଆ ଘଟଣା ବୋଲି ଧରିନେଇଥାଉ । ଆମର ପୁରାଣ ଶାସ୍ତ୍ର କହେ ଜଗଦ୍‌ଗୁରୁ ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ନଦୀର ଅପର ପାର୍ଶ୍ୱରେ ଦେଖି ବ୍ୟାକୁଳ ହୋଇ ଗୁରୁଙ୍କ ସାନିଧ୍ୟ ପାଇବା ପାଇଁ ଜଣେ ଶିଷ୍ୟ ନଦୀର ପାଣି ଉପରେ ଚାଲି ଚାଲି କିପରି ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ପହଂଚି ପାରିଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ନାମ ରହିଥିଲା 'ପଦ୍ମପାଦ' । ଯୋଗଭୂମି ଭାରତ ପରି ଆର୍ଯ୍ୟବର୍ତ୍ତର ଋଷିମୁନୀଗଣ କିପରି ହଠାତ୍‌ ଯୋଗ ବଳରେ ପଦ୍ମାସନରେ ପାଣିରେ ବସି ବହୁଦିନ ଧରି ତପସ୍ୟା କରୁଥିଲେ ; ଆମେ ଏହାକୁ ଆଖିରେ ଦେଖି ନଥିବାରୁ ସହଜରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ଏହାର ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧ କାରଣ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ଦିନେ ମଧ୍ୟ ଆମେ ଭାବି ନଥିଲୁ ।

କିନ୍ତୁ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିର ଭାରି ତୀକ୍ଷ୍ଣ । ଆଉ ତାଙ୍କ ଭାବନା ଯେତେ ବ୍ୟାପକ, ତାଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନ-ପଣ ଭାରି ଗଭୀର । ତାଙ୍କ ମନ ସହଜେ ମାନେ ନି । ସବୁବେଳେ କାରଣ ଖୋଜିବସେ । ଖାଲି କାରଣ ନୁହେଁ । ଯଥାର୍ଥ ଗ୍ରହଣୀୟ କାରଣ । ତା' ନହେଲେ ନିଜକୁ ସବୁଠୁ ବୁଦ୍ଧିମାନ କହୁଥିବା ବୈଜ୍ଞାନିକ ମଣିଷଟି ଅନୁମାନକୁ ନା ସହଜରେ ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନା ତା'କୁ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରିନିଏ ।

ତେଣୁ ଯେତେବେଳେ ଏଇ ବଡ଼କ ପକ୍ଷୀ ବା ଡାହୁକ ପକ୍ଷୀ ଜଳପୃଷ୍ଠ ଉପରେ ଗୋଡ଼ ପକେଇ ପକେଇ ଚଗତାଗ ସର୍ ସର୍ ଚାଲିଯାଉଛି, ସେତେବେଳେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ଏହାର କାରଣ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ବୋଲି ରହସ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧି କରିବା ପାଇ ପ୍ରୟାସ ଆରମ୍ଭ କରିଛି । ଭାବିଛି ଯଦି ପକ୍ଷୀମାନେ ଜଳ ଉପରେ ଚାଲିପାରୁଛନ୍ତି, ମଣିଷ ବା ଅନ୍ୟ ପ୍ରାଣୀମାନେ କାହିଁକି ନ ଚାଲିପାରିବେ ! ଏହା ପଛରେ କି କୌଶଳ ଅଛି ବା ବିଜ୍ଞାନ ସମ୍ବନ୍ଧ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଅଛି ତାହା ସେ ବୁଝିବାକୁ ଗବେଷଣା ଆରମ୍ଭ କରିଛି ।

ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏବେ ଗବେଷଣା କରି ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ । ଜଳବଡ଼କ (water striders ବା skimmer) ବୋଲିକୁହାଯାଉଥିବା ଜଳଚର ପକ୍ଷୀ କିପରି ପୋଖରୀ, ନଦୀ, ସମୁଦ୍ର ଜଳପୃଷ୍ଠରେ ନିର୍ଦ୍ଦିତ୍ରେ ପାଦ ଥାପି ଚାଲିପାରୁଛନ୍ତି ତା'ଉପରେ ଗବେଷଣା କରି ଜଣାଇଛନ୍ତି ଯେ କେବଳ ତରଙ୍ଗ ସୃଷ୍ଟିକରି ଏହି ପକ୍ଷୀମାନେ ଜଳରେ ଗତି କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଏମାନେ ଆହୁଲା ପରି ତିନି ସେଟ୍ ଲୋମଶ ଗୋଡ଼ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଜଳରେ

ଭର୍ତ୍ତୀ ପୃଷ୍ଠି କରିଥାନ୍ତି ଯାହାକି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତି ସେକେଣ୍ଡରେ ୧୫୦ ସେ.ମି. (୬୦ଇଞ୍ଚ) ବେଗରେ ଆଗକୁ ଠେଲିବାରେ ସକ୍ଷମ କରିଥାଏ ।

ଆମେରିକା ମାଦାରୁପେଟ୍ସ୍ ବୈଷୟିକ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଫେସର ଜନବୁର୍ଗ୍ ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହଯୋଗୀ ଉଚ୍ଚକ୍ଷମତା ସଂପନ୍ନ ଭିଡ଼ିଓ (High speed Video) ସାହାଯ୍ୟରେ ଗବେଷଣା କରି ଜାଣିପାରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଜଳଚର ପକ୍ଷୀ ଯଦିଓ କ୍ଷୁଦ୍ର କ୍ଷୁଦ୍ର ତରଙ୍ଗ ପୃଷ୍ଠି କରନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକ ଜଳରେ ଆଗକୁ ବଢ଼ିବାକୁ ବିଶେଷ ସହାୟକ ହୋଇନଥାଏ । ସେମାନେ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଯେ ପକ୍ଷୀଟି ଯେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭରୁ ଜଳ ପୃଷ୍ଠରେ ଗତିକରେ ତାର ପୌନଃପୌନିକ ସଂବେଗର ବିସ୍ଥାପନ ବା ପରିବର୍ତ୍ତନ ବିଶେଷ ଭାବେ ପୃଷ୍ଠର ଠିକ ତଳେ ଭର୍ତ୍ତୀ ବା ଚକ୍ରାକାର ଗତି ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ହୋଇଥାଏ । ଫଳରେ ପକ୍ଷୀଟି ନିଜର ଲମ୍ବା ଛୋମଶ ଗୋଡ଼ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ଏହିପରି ବାରମ୍ବାର ଭର୍ତ୍ତୀ ପୃଷ୍ଠି କରୁଥିବାରୁ ଏହା ଜଳପକ୍ଷୀଟିକୁ ଜଳପୃଷ୍ଠ ଉପରେ ଆଗକୁ ଆଗକୁ ଠେଲିବାରେ ସହାୟକ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ଜଳପକ୍ଷୀ ଶହ ଶହ ପ୍ରକାରିର ଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆକାର ଅଧଈଞ୍ଚ ବା ଏକ ସେ.ମି.ରୁ ୨୦ ସେ.ମି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି ଯେଉଁମାନେ କି ପାଣିରେ ଅଳ୍ପେଶରେ ଚାଲିପାରନ୍ତି ।

ଏହି କୌଶଳ ରହସ୍ୟକୁ ପ୍ରଥମେ ଟ୍ରାକିଙ୍ଗ୍ ଏବଂ ହାଇସ୍ପିଡ଼ ଭିଡ଼ିଓ କ୍ୟାମେରା ବ୍ୟବହାର କରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଜାଣିପାରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏବେ ଏକ ଯାନ୍ତ୍ରିକ ଜଳଚର ପକ୍ଷୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ଯାହାର ନାମ 'ରୋବୋଷ୍ଟ୍ରାଇଡର' (Robo Strider) ଥଣ୍ଡାପାନୀୟ କ୍ୟାନ ବା ଟିଶ, ଜଳଜହାନ ଝିଲ୍ ତାରରେ ତିଆରି ଗୋଡ଼, ଇଲାଷ୍ଟିକ୍ ବ୍ୟାଣ୍ଡ ଓ ମଝି ଗୋଡ଼ ରୂପେ ପୁଲିକୁ ନେଇ ଏହି କୃତ୍ରିମ ପକ୍ଷୀଟି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଛନ୍ତି ଯାହାକି ଜଳରେ ଚାଲିପାରୁଛି ।

ଭବିଷ୍ୟତରେ ମଣିଷ ବା ଅନ୍ୟ ଜୀବମାନେ କିପରି ପାଣି ଉପରେ ଚାଲି ଚାଲି ଯାଇ ପାରିବେ ସେ ଦିଗରେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ଚାଲୁରହିଛି । ଆମେ ସେଇ ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରିବାକୁ ହେବ । ମଣିଷ ପାଣିରେ ପାଦ ପକେଇ ସହଜରେ ଚାଲିଯାଇ ପାରୁଥିବା ଦୃଶ୍ୟ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆଉ ବେଶାଦିନ ନାହିଁ ।

ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷା ତିଆରି ମେସିନ୍

ପୁରାଣ ଯୁଗରୁ ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରି ଆସୁଛୁ ଯେ ବର୍ଷା ହେଉଛି ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଅବଦାନ । ସମଗ୍ର ଜୀବଜଗତର ପରିପାଳନ ପାଇଁ ବିଶ୍ୱନିୟନ୍ତ୍ରା ସଚରାଚର ପୃଥିବୀକୁ ବର୍ଷାଦାନ କରନ୍ତି । ସମୟର ପ୍ରବାହରେ ବିଜ୍ଞାନ ଯେତେବେଳେ ସତ୍ୟତା ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା ସେତେବେଳେ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଫଳରେ ପୁଣି ଜାଣିପାରିଲୁ ଯେ ଜଳଚକ୍ର ଯୋଗୁଁ ହିଁ ବର୍ଷା ସମ୍ଭବ । ପୃଥିବୀପୃଷ୍ଠ କୂପ, ପୁଷ୍କରିଣୀ, ନଦୀ, ସମୁଦ୍ର ଆଦି ଜଳର ଉତ୍ସରୁ ଜଳ ବାଷ୍ପୀଭୂତ ହୋଇ ଘନୀକରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ବର୍ଷାରୂପେ ପୂର୍ଣ୍ଣବାର ଫେରିଆସେ ଭୂପୃଷ୍ଠକୁ ।

ଏପରିକି ବିଜ୍ଞାନର ଅଗ୍ରଗତି ଯୋଗୁଁ କୃତ୍ରିମ ବର୍ଷା କିପରି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇପାରିବ, ସେ ଦିଗରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଶସ୍ୟମରୁଚି ବେଳେ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ରହି ସାମୟିକ କୃତ୍ରିମ ବର୍ଷାସୃଷ୍ଟି କରିଆସୁଛନ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅଞ୍ଚଳରେ । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟର କଥା, ଏବେ ଇଂଲଣ୍ଡର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ବର୍ଷା ତିଆରି ବା ବର୍ଷା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ମେସିନ୍ ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ଏ କ୍ଷେତ୍ରରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଏଜିନ୍ ବର୍ଗ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବୈଜ୍ଞାନିକ ପ୍ରଫେସର ଷିଫେନ୍ ସଲଟର୍ କହନ୍ତି ଯେ ଏହା ହେଉଛି ପୃଥିବୀର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷା ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ମେସିନ୍ । ଏହି ମେସିନ୍ ୨୦୦ ଫୁଟ ଉଚ୍ଚତା ବିଶିଷ୍ଟ ଏକ ଉଚ୍ଚ ଚରବାଇନ୍ ଯିଏ ସମୁଦ୍ର ଜଳକୁ ଅବଶୋଷଣ କରି ଜଳକୁ ଘୂର୍ଣ୍ଣନ ମାଧ୍ୟମରେ ବାଷ୍ପରେ ପରିଣତ କରେ । ଏହି ବାଷ୍ପକୁ ଏକ ବହିର୍ଗମନ ପଥ ଦେଇ ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ପିଞ୍ଚନ କରାଯାଇଥାଏ ।

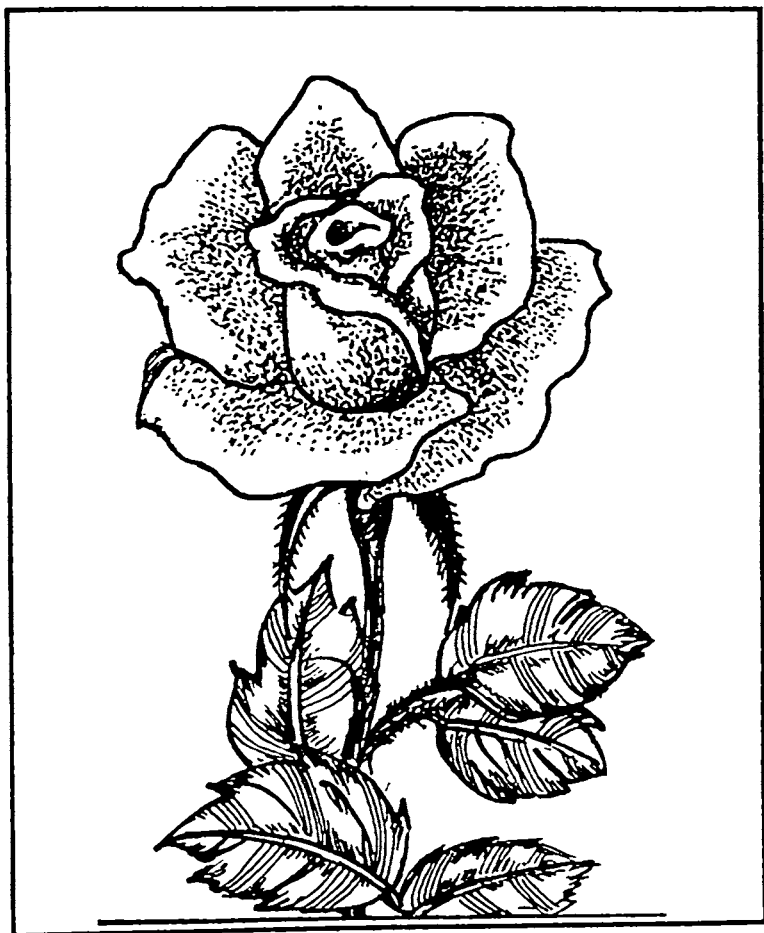
ଦଶଅଧୁତ ଝଡ଼ଜାର ପାଉଣ୍ଡ ବିନିମୟରେ ତିଆରି ହେଉଥିବା ଏହି ବିଶାଳ ବର୍ଷାସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଯନ୍ତ୍ରକୁ ରାସମାନ ଭେଳା ଉପରେ ଆଧାରିତ କରାଯାଇଥାଏ ଏ ଏବଂ ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ ପୁରା ଶୁଷ୍କ ହୋଇନଥାଏ କିମ୍ବା ଯେଉଁଠାରେ କୃତ୍ରିମବାଦଲ ସଂକଟ ବସ୍ତୁତ୍ୱ ପାଖରେ ପହଂଚିନପାରେ ସେଇ ସ୍ଥାନମାନଙ୍କରେ ଏହାକୁ ପ୍ରତିସ୍ଥାପନ କରାଯାଏ ।

ଯେଉଁ ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ବାଦଲ ଥିବ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷା ସୃଷ୍ଟି ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉନଥିବ ସେହିଠାରେ ଏହି ମେସିନ୍‌କୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯିବ ବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକ ସଲଟର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଆସୁଛି ନୀଳ ଗୋଲାପର ଦିନ

ପ୍ରକୃତିର ଅପରୂପ ଲାବଣ୍ୟ ଓ ଶୋଭା ସଂଭାରକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଥାଏ ଶ୍ୟାମଳ ସବୁଜିମା ଓ ବିଭିନ୍ନ ରଙ୍ଗରେ ରଙ୍ଗୀନ ଫୁଲର ସୌରଭ । ବାସସ୍ଥାନର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବା

(‘ନୀଳ ଗୋଲାପ’ର ନମୁନା)

ଅନୁଷ୍ଠାନର ପରିସରରେ ବା ଯାତାୟତ ରାସ୍ତାର ଦୁଇକଡ଼ରେ ଫୁଲମାନଙ୍କର ରଙ୍ଗମୟ ଶୋଭା ଓ ସୁବାସରେ କିଏ ବା ଆକୃଷ୍ଟ ନହେବ? ଆମର ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଚାଚା ନେହେରୁଙ୍କର ତ ପୁଣି ଅତିପ୍ରିୟ ଫୁଲ ଥିଲା ଗୋଲାପ ।

ସବୁ ଫୁଲମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଲାପ ଫୁଲର ଆବେଦନ ସ୍ବତନ୍ତ୍ର । ଆମ ପ୍ରିୟ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗୋଲାପଫୁଲ ପ୍ରତି ସତ୍ତକ ସମସ୍ତେ କାଣନ୍ତି । ଲାଲ୍, ଧଳା, ଇଷତ୍ ଲାଲ୍, ବାଇଗଣି ଆଦି ରଙ୍ଗରେ ଗୋଲାପ ଫୁଲକୁ ଆମେ ଦେଖିଛେ । କିନ୍ତୁ ନୀଳଗୋଲାପ ଆମେ ଦେଖିଛନ୍ତି କି?

ବିଜ୍ଞାନଯୁଗରେ ଏହା ସଂଭବ । ଗୋଲାପ ଉତ୍ପାଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବହୁବର୍ଷ ଧରି ନୀଳଗୋଲାପ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଉଦ୍ୟମ ହୋଇଆସିଛି ବାଇଓଟେକ୍ନୋଲୋଜି ମାଧ୍ୟମରେ । ଶତାଢ଼ୀ ଶତାଢ଼ୀ ଧରି ଚାଲିଥିବା କୈବ ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିତ୍ମାନଙ୍କ ଉଦ୍ୟମ ଏବେ ସଫଳ ହୋଇଛି । ଗୋଲାପରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପିଗ୍ମେଣ୍ଟ କିନ୍ ବା ବର୍ଣ୍ଣସଂବହକ କିନ୍ ନଥିବାରୁ ଅତୀତରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏ ଦିଗରେ ବିଫଳ ହୋଇଆସୁଥିଲେ ।

ଏବେ ଭେଷଜୀୟ ଭାଣ୍ଡରବିଲ୍ଡ୍ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ଡାକ୍ତର ଏଲିକାବେଥ୍ ଗିଲମ୍ ଗବେଷଣା କରି ଏଥିରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । କଣେ ରୋଗୀର ଯକୃତରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ଗୋଟିଏ ଏନ୍‌କାଇମ୍ ସାହାଯ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ଲାସ୍ମଭର୍ଗ୍ ବ୍ୟାକ୍ଟେରିଆ ସୃଷ୍ଟି କରିପାରିଛନ୍ତି ଯାହାକି ନୀଳରଂଗ ପ୍ରଦାନରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରୁଛି ।

ଏତିକି ନୁହେଁ ଗୋଲାପ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଫୁଲ ଭିତରେ କିପରି ସୁଗନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି କରାଯିବ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆଶା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ନୀଳଗୋଲାପର ଉତ୍ତାବନ ନିଶ୍ଚିତଭାବେ କୈବପ୍ରଯୁକ୍ତିବିତ୍ କେବଳ ନୁହେଁ ସମସ୍ତ ଫୁଲ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ପିପାସୁଙ୍କ ମନରେ ଆନନ୍ଦ ସଂଚାର କରିଛି ।

ସତରେ ଅନ୍ଧ କ'ଣ ଦେଖିପାରିବେ !

ଅନ୍ଧମାନଙ୍କୁ ଚକ୍ଷୁଦାନ ସଂପର୍କରେ ଆମେ କେବଳ ଆମ ପୌରାଣିକ ତଥ୍ୟ ଓ କାହାଣୀରୁ ଶୁଣିଛୁ । କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନର ଚମକପ୍ରଦ ଉଦ୍ଭାବନ ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କ ଜ୍ଞାନନେତ୍ରକୁ ଖୋଲିଦେଇଛି ।

ଆପଣ ବୁଢ଼ା ହୋଇ ଯାଇଥିବାରୁ ଆଖିକୁ ଦିଶୁନାହିଁ ବୋଲି ବିଚଳିତ ହୋଇପଡ଼ୁଛନ୍ତି କି? ଆଖି ରୋଗରେ ପୀଡ଼ିତ ହୋଇ ଆପଣ ଅନ୍ଧ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି କି? ତେବେ ଭୟ କରନ୍ତୁନି । ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଆମ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ରାତିକ୍ଷୁଦ୍ର ଯନ୍ତ୍ରିକା ଯାହାକୁ କି ଆଖିରେ ରେଟିନାରେ ଲଗାଇଦେଲେ ଆପଣ ଦେଖିପାରିବେ ।

ଏହି ଚିକିତ୍ସାପଦ୍ଧତିକୁ ଏବେ କୁହାଯାଉଛି 'ମାଇକ୍ରୋଇଲେକ୍ଟ୍ରୋନିକ ରେଟିନାଲ୍ ଇମ୍ପ୍ଲାଣ୍ଟସ' (Microelectronic retinal implants) । ଯେଉଁମାନେ ଚକ୍ଷୁ ରେଟିନା ଦୋଷ ଯୋଗୁଁ ଦେଖିପାରୁନ ଥିବେ ବା 'ରେଟିନିସ୍ ପିଗ୍ମେଣ୍ଟୋସା' ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ ଏବଂ ଯେଉଁମାନେ ବୟସାଧିକ୍ୟ ଯୋଗୁଁ ଦୃଷ୍ଟି ଶକ୍ତି ହରାଇଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ରେଟିନା ନିକଟରେ କ୍ଷୁଦ୍ରାତିକ୍ଷୁଦ୍ର ସୂକ୍ଷ୍ମ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଚିପ୍ ଲଗାଇ ଦିଆଯିବ । ଫଳରେ ସେମାନେ ଅନ୍ଧାର ଆଲୁଅ ଦେଖିପାରିବେ । ଯିବା ଆସିବାକୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖିପାରିବେ । ମୁହଁ ଚିହ୍ନିପାରିବେ ଏବଂ ବଡ଼ ବଡ଼ ଅକ୍ଷରକୁ ମଧ୍ୟ ପଢ଼ିପାରିବେ ।

ଏପରି ଅରୂପପୂର୍ବ ଗବେଷଣାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ଲସ୍ ଏଞ୍ଜେଲସ୍‌ର ସଦର୍ଶ କାଲିଫର୍ଣ୍ଣିଆ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଡାକ୍ତର ମାର୍କ ଦ୍ୟୁମାୟୁନ ଯିଏ କି ସହଯୋଗୀ ଗବେଷକମାନଙ୍କ ସହାୟତାରେ ଏହି ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବଲମ୍ବନ ଉଦ୍ଭାବନ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ମତରେ ଏହି କ୍ଷୁଦ୍ର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଚିପ୍‌ରେ ଛୋଟ କ୍ୟାମେରାଟିଏ ଲାଗିଥାଏ । ଏହି କ୍ୟାମେରା ବସ୍ତୁର ଛବିଟିକୁ ରୋଗୀର କାନ ପଛରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରାଯାଇଥିବା ଗ୍ରାହକ ଯନ୍ତ୍ରପାଖକୁ ପଠାଇ ଦିଏ । ଏହାର ସଂକେତ ୫ ମିଲିମିଟର ଦୈର୍ଘ୍ୟ ଓ ୪ ମିଲିମିଟର ପ୍ରସ୍ଥବିଶିଷ୍ଟ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ପ୍ରତିସ୍ଥାପକ ପାଖକୁ ପଠାଇଦେବା ଫଳରେ ଅନ୍ଧରୋଗୀଟି ବସ୍ତୁକୁ କିଛି ଦେଖିପାରେ । ଯଦିଓ ଷ୍ଟଣ୍ଟ ଦର୍ଶନ ସଂଭବ ନୁହେଁ ତଥାପି ସାଧାରଣ ଚଳାଚଳ ଓ ଜୀବନଯାପନ ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବା ନ୍ୟୁନତମ ଦର୍ଶନର ସୁଯୋଗ ଏହି ପଦ୍ଧତି ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

କ୍ୟାନସର ସୃଷ୍ଟିକାରୀ ଘାତକ ଜିନ୍‌କୁ ଠାବକଲେ ବିଟିଣ୍ଟ ବୈଜ୍ଞାନିକ

ସବୁଠାରୁ ମାରାତ୍ମକ ରୋଗ ହେଉଛି କର୍କଟ ବା କ୍ୟାନସର । ଥରେ ଜଣକୁ କ୍ୟାନସର ହେଲେ ତାହା ସହଜରେ ଆରୋଗ୍ୟ ହୁଏନି । ଫଳରେ ରୋଗୀର ମୃତ୍ୟୁ ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଯାଏ । ଆଧୁନିକ ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗରେ ଏହି ଭୟଙ୍କର ରୋଗ ଆରୋଗ୍ୟ ପାଇଁ ବହୁ ଔଷଧ ବା ରେଷକୀୟ ପଦ୍ଧତି ଉଦ୍ଭାବନ କରିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତା'ର ସୁଫଳ ମିଳିପାରୁନାହିଁ । ଏପରିକି କ୍ୟାନସର ରୋଗରେ ଆକ୍ରାନ୍ତ କୋଷଗୁଡ଼ିକର ମୃତ୍ୟୁ ପାଇଁ କେଉଁ କାରକ ଦାୟୀ ତାହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ପାଇଁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କରିଥିବା ଗବେଷଣା ବିଫଳ ହୋଇଆସିଛି ।

କିନ୍ତୁ ସଂପ୍ରତି ଚିକିତ୍ସାବିଜ୍ଞାନୀମାନେ କ୍ୟାନସର ରୋଗ ପାଇଁ ପ୍ରମୁଖ ଦାୟୀ ହେଉଥିବା ଏବଂ କୋଷର ଅପମୃତ୍ୟୁକୁ ଘଟାଉଥିବା 'ଡିଏନିନ୍' ବା 'ଘାତକ ଜିନ୍'କୁ ଠାବ କରିଛନ୍ତି । ଯିଏ କି କୋଷ କ୍ୟାନସର ସଂକ୍ରମିତ ହେବାର ପ୍ରଧାନ କାରଣ ଅଟେ । ଏହି ଜିନ୍‌ଟି ସ୍ୱାଭାବିକ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କୋଷୀୟ ପରିଚାଳନାର ଅଧୀନରେ କାର୍ଯ୍ୟକରେ । ଆନ୍ତରୀଣ କୋଷୀୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ମୁତାବକ ଗୋଟିଏ କୋଷ ସବୁଦିନ ପାଇଁ ଜୀବିତ ରହି କାମ କରିପାରେନି । ଏହି ଘାତକ ଜିନ୍‌ଟି ଯଦି ପରିଚାଳନା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରକୁ ଚାଲିଯାଏ ତେବେ କୋଷଗୁଡ଼ିକ ଅଂସଣ୍ୟ ବିଭାଜନ ମାଧ୍ୟମରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ ଏବଂ ସେହି ସ୍ଥାନରେ 'ଆବୁ' ପରି ରୂପଧାରଣ କରେ । ସେହି ସ୍ଥାନରେ କର୍କଟ ରୋଗ ହୋଇ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ଅକାଶତରେ ମୃତ୍ୟୁମୁଖକୁ ନେଇଯାଏ ।

ଏହି ଘାତକ ଜିନ୍ କାହିଁକି ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ବାହାରକୁ ଯାଇ କାର୍ଯ୍ୟକରେ ବା ବିଚିତ୍ରିତାଏ, ତାହା ଜାଣିପାରିଲେ ଟ୍ୟୁମର ବା ଆବୁ ଚିକିତ୍ସା ପାଇଁ ନୂତନ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତି ଅବଲମ୍ବନ କରାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ଚିକିତ୍ସା ବିଜ୍ଞାନୀ ଆଶା ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଏ ଦିଗରେ ଲଣ୍ଡନର ଗ୍ରାସ୍‌ଗୋ କର୍କଟ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଚିକିତ୍ସାବିଜ୍ଞାନୀ ଡାକ୍ତର କେନ୍ ପରିକିନ୍‌ସନ୍ ୫ ବର୍ଷ ଧରି ଗବେଷଣା କରି ଏହାକୁ ଠାବ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ସାଧାରଣତଃ କୋଷଗୁଡ଼ିକର ସବୁଦିନଧରି ବିଭାଜନ ହୁଏ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ କର୍କଟାକ୍ରାନ୍ତ କୋଷର ଅଧିକାଂଶ କ୍ୟାନସର କୋଷ ଏହିପରି ଧର୍ମ ଦେଖାନ୍ତି । ସେହି କୋଷଗୁଡ଼ିକ ଅନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟକାଳ ଯାଏ ବିଭାଜନ ହୋଇଚାଲନ୍ତି ଫଳରେ ଘା' ବା ଆବୁ ସୃଷ୍ଟି ହୁଏ ।

ଜଙ୍ଘରେ ପ୍ରତିରୋପଣ ହେବ ମସ୍ତିଷ୍କ

ଟିକିସ୍ତା ବିଜ୍ଞାନର ବହୁ ଗବେଷଣା ଯୋଗୁଁ ଆମର ମୃତ୍ୟୁ ପ୍ରତି ଭୟ କମି କମି ଆସୁଛି । ଯେଉଁ ମଣିଷ ରୋଗ ହେଲେ ନିଜକୁ ବଂଚାଇବାର ଆୟୁଧ ନପାଇ ଅକାଳରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରୁଥିଲା ବା ଯେଉଁ ମଣିଷ ନିଜର ଅନ୍ଧବିଶ୍ୱାସ ବଳରେ ହଇକା ଲାଗିଲେ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର କୁଳୁଡ଼ା ନରମୁଣ୍ଡ ବଳିଦେଇ ମୃତ୍ୟୁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇଯିବ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲା ଆଜି ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦତ୍ତ ନୂତନ ନୂତନ ଉଦ୍ଭାବନ ଦ୍ୱାରା ନିଜର ଜୀବନକୁ ସୁରକ୍ଷା ଦେବାରେ ସମର୍ଥ ହୋଇପାରିଛି ।

ଜୀବନକୁ ପ୍ରଲମ୍ବିତ କରିବାର ନିଶାରେ ଆଜି ଏହି ଅନୁସନ୍ଧାନୀ ମଣିଷ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ହୋଇପଡ଼ିଛି । ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତିରୋପଣ, ହୃଦୟ ପ୍ରତିରୋପଣ, ଯକୃତ ପ୍ରତିରୋପଣ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଟିକିସ୍ତାବିଜ୍ଞାନର ପରାକାଷ୍ଠ ପ୍ରତିପାଦିତ ହୋଇଛି । ହୃଦୟରେ ରକ୍ତ ସଂଚାଳନ ବନ୍ଦ ହେଲେ ଏହାର ତନ୍ତୁକୋଷର ହଠାତ୍ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ । ଏହାକୁ ଘେପରି ପ୍ରତିରୋପିତ କରାଯାଇ ପାରୁଛି ସେପରି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ରେନ୍ ବା ମସ୍ତିଷ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଫଳ ହୋଇପାରୁନାହିଁ । କାରଣ ମସ୍ତିଷ୍କରେ ଥିବା ସୂକ୍ଷ୍ମ ତନ୍ତୁରେ ରକ୍ତପ୍ରବାହ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲେ ଏହାର ତୁରନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥାଏ ।

କିନ୍ତୁ ଜାପାନର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଏ ଦିଗରେ କିଛି ସଫଳତା ଲାଭ କରିଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଶିଶୁ ମୂଷାର ମସ୍ତିଷ୍କକୁ ନେଇ ବଡ଼ମୂଷାର ଜଙ୍ଘରେ ପ୍ରତିରୋପଣ କରି ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ରକ୍ତପ୍ରବାହ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲେ ମଧ୍ୟ ମସ୍ତିଷ୍କତନ୍ତୁ କାର୍ଯ୍ୟକରିପାରିବ ବୋଲି ପରୀକ୍ଷା କରି ପ୍ରମାଣ କରିଛନ୍ତି ।

ଉତ୍ତର-ଟୋକିଓର ଟୋକିଗିଠାରେ ଥିବା ଜିଡି ମେଡ଼ିକାଲ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ମାତ୍ର ୧୨ଦିନ ହେଲା ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ କଞ୍ଚାଳା ମୂଷାର ମୁଣ୍ଡକୁ ନେଇ ଏକ ବଡ଼ମୂଷାର ଜଙ୍ଘରେ ଥିବା ରକ୍ତକଣିକାମାନଙ୍କ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ କରି ଦେଖିଲେ ଯେ ଛୋଟ ମୂଷାଟିର ମସ୍ତିଷ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛି । ମୁଣ୍ଡ ଭିତରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ସ୍ୱାୟତ୍ତକ୍ରିୟ ଯଥାଗତି ଚାଲୁଥିବା ସଂଗେ ସଂଗେ ମସ୍ତିଷ୍କ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥିବାର ଦେଖିବାକୁ ପାଇଲେ । ଏପରିକି କ୍ଷୀର ପିଇବା ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡ ବୁଲାଇବା ପରି ପ୍ରତିରୋପିତ ହୋଇଥିବା କଞ୍ଚାଳା ମୂଷାର ମୁଣ୍ଡ ବୁଲୁଥିବାର ଦେଖିଥିଲେ । ମସ୍ତିଷ୍କ ପ୍ରତିରୋପଣ ଟିକିସ୍ତା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଭବିଷ୍ୟତରେ ଏହି ଉଦ୍ଭାବନ ନୂତନମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ କରିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ମଙ୍ଗଳ ପୃଷ୍ଠର ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଜଳର ସଂଧାନ

ସଂପ୍ରତି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଉପରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି। ଦିନଥିଲା, ପୃଥିବୀ ଗ୍ରହର ଅଧିବାସୀ ଆମେ ପ୍ରଥମେ ମହାକାଶକୁ, ତା'ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠକୁ ଅଭିଯାନ ଚାଲୁରଖିଥିଲୁ। ମହାକାଶକୁ ଚୁଷର ଯୁରି ଗାଗାରିନ୍, ସ୍ବାତ୍ସନ୍ ଲିତର ରାକେଶ ଶର୍ମା, ଆପୋଲୋ ଯାନ, ସୋୟୁଜ, ଇନ୍‌ସାଟ୍ ଆଦି ମହାକାଶ ଯାନ ଦ୍ବାରା ମହାକାଶ ଯାତ୍ରା କରିବା ପରେ ପୁଣି ଅଭିଯାନ ଚାଲୁରହିଥିଲା ଚନ୍ଦ୍ରପୃଷ୍ଠକୁ।

ଏବେ ଜୋର୍‌ଦ୍ବାର୍ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଅଭିଯାତ୍ରା। ସେଠାରେ ଜଳେ ବସତି ସ୍ଥାପନ ସଂଭବ-ସେଥିପାଇଁ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ଅଗ୍ରଣୀ ଦେଶମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଛି ପ୍ରତିଯୋଗିତା। ସଂପ୍ରତି ୨୦୦୨ ମସିହା ଡିସେମ୍ବର ୨ ତାରିଖରେ ମଙ୍ଗଳ ଯାତ୍ରା କରିଥିବା ନାସାର ମହାକାଶ ଯାନର ହସ୍ତଗତ ତଥ୍ୟାନୁଧ୍ୟାନରୁ ପ୍ରଥମେ ଜଣାପଡିଥିଲା ଯେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ପୃଥିବୀ ପରି ଉଷ୍ଣ ଓ ଶୀତଳ ପରିବେଶରେ ରହି ଲକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ବର୍ଷ ଧରି ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିଛି। ଏହାର ଉତ୍ତର ଗୋଲାକାରୀୟ ବାୟୁମଣ୍ଡଳକୁ ଆକ୍ରାନ୍ତ କରିଥିବା ସମୁଦ୍ର ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ପାହାଡ଼ିଆ ଅଂଚଳ ଦେଇ ପ୍ରବାହିତ ଧୀରସ୍ରୋତା ନଦୀମାନଙ୍କୁ ଅବସ୍ଥିତି ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଅଛି। କିନ୍ତୁ ଏଥି ସଂପର୍କିତ ବିବରଣୀ ଠିକ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣାପଡିଛି।

ନାସା ମହାକାଶଯାନ ବିବରଣୀରୁ ସୁସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ପୃଷ୍ଠି ବେଳେ ଯେଉଁ ଉତ୍ତପ୍ତ ଅବସ୍ଥା ଥିଲା ତାହା ଜୀବନ ପୃଷ୍ଠି ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ଥିଲା ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ଜୀବନ ଏହାର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଅଂଚଳରେ ବଂଚିଥିବା ଅଣୁଜୀବ ଯୋଗୁଁ ସମ୍ଭବ ବୋଲି ଅନୁମାନ କରାଯାଉଛି।

ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ଚାରିପଟେ ବୁଲୁଥିବା ମହାକାଶ ଯାନ ସୂଚନା ଦିଏ ଯେ ପୃଥିବୀର ନଦୀ ଉପତ୍ୟକା ଯେପରି ଅଛି, ଠିକ୍ ସେହିପରି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ବହୁତ ନଦୀ ଉପତ୍ୟକା ଅଛି। ଦିନେ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହରେ ନଦୀ ବହୁଥିଲା ଏଥିରୁ ଷଷ୍ଠ ସୂଚନା ମିଳେ। ସେତେବେଳେ

ମଧ୍ୟ ମଙ୍ଗଳର ଉତ୍ପତ୍ତି ବେଳର ପୃଷ୍ଠର ତାପମାତ୍ରା ହିମାଙ୍କୁ କମ୍ ଥିବ ବୋଲି ସୂଚନା ମିଳୁଛି ।

ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ କୁହନ୍ତି ଯେ ପ୍ରଥମେ ସୌର ଜଗତର ଆଦ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ଗ୍ରହମାନଙ୍କ ଉତ୍ପତ୍ତି ବେଳେ ଧୂସାବଶେଷରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ୬୦ରୁ ୧୫୦ ମାଇଲ ଚଉଡ଼ାର ଉଲ୍‌କା/ଧୂମକେତୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହ ଭିତରକୁ ପ୍ରକାଶ୍ଟ ଶବ୍ଦ କରି ୧୦ ନିୟୁତରୁ ୨୦ ନିୟୁତ ବର୍ଷଧରି ପ୍ରବେଶ କରିବାରେ ଲାଗିଲେ । ଏହି ବିଶାଳ ଚମକପ୍ରଦ ପ୍ରଭାବ ଘନୀକୃତ ବରଫଖଣ୍ଡକୁ ବାଷ୍ପରେ ପରିଣତ କଲା ଏବଂ ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣ ବରଫକୁ ତରଳାଇ ଦେଇଥିଲା । ଏଥିରୁ ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହର ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ଜଳ ରହିଥିବାର ସୂଚନା ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଜୀବନ ସଂଭବ ବୋଲି ମଙ୍ଗଳ ଗ୍ରହକୁ ବାସୋପଯୋଗୀ ଗ୍ରହ ରୂପେ ଏବେଠୁଁ ବିବେଚନା କଲେଣି ।

ଆନୁଆକ୍ଷ ପ୍ରତିଷେଧକ ଟୀକା ବାହାର କଲା ଭାରତ

ଗୀତ କେତେ ମାସ ପୂର୍ବେ ଆମେରିକା ଓ ଇରାକ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଲିଥିବା ଯୁଦ୍ଧର ଉତ୍ତର ଦୃଶ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଖିରେ ନାଟିଉଠିଛି । ଆମେରିକା ଓ ଇଂଲଣ୍ଡ ପରି ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ର ଇରାକ ପରି କ୍ଷୁଦ୍ର ବିଭାଗୀୟ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଏକ ଛତ୍ରବାଦୀ ଶାସକ ସଦାମ ହୁସେନ୍ ସରକାରକୁ ଗାଦିଚ୍ୟୁତ କରାଇବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ଅତ୍ୟୁତପୂର୍ବ ସାମରିକ କୌଶଳ ଦେଖାଇଲେ ତାହା କେବଳ ପୃଥବୀର ରାଜନୈତିକ ଇତିହାସରେ ନୁହେଁ ସାମରିକ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନ ତଥା ସୂଚନା ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ଇତିହାସରେ ସୁରଣୀୟ ଘଟଣା । କ୍ଷେପଣାସ୍ତ୍ର, ଯୁଦ୍ଧ ଟ୍ୟାଙ୍କର, ବୋମା ବର୍ଷଣ ଦ୍ଵାରା ଯୁଦ୍ଧର ଘନଘଟା ଏତେ ଉତ୍ତର ମାତ୍ରାକୁ ଗୁଲିଯାଇ ଥିଲା ଯେ ଇରାକ କାଳେ ରାସାୟନିକ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗ କରିଛି ବୋଲି ଆମେରିକା ଓ ଇଂଲଣ୍ଡବାସୀ ଆତଙ୍କିତ ହୋଇପଡିଥିଲେ ।

ରାସାୟନିକ ଅସ୍ତ୍ରର ବିଷମୟ ପ୍ରଭାବ ଓ ଆଣବିକ ବିସ୍ଫୋରଣ କନିତ ପରିବେଶ ପ୍ରଦୂଷଣର କୁପ୍ରଭାବ ଯୋଗୁଁ ନୂତନ୍ ନୂତନ ରୋଗ ସୃଷ୍ଟି ହେବାରେ ଲାଗିଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ଆନୁଆକ୍ଷ ଏକ ଉତ୍ତର ବ୍ୟାଧି ଯାହାର ଜୀବାଣୁ ଯେ କୌଣସି ପରିସରକୁ ପବେଶ କରି ପାରନ୍ତି । ଏହି ଜୀବାଣୁ ସଂକ୍ରମଣ ଦ୍ଵାରା ଶତ୍ରୁପକ୍ଷକୁ ମୁକାବିଲା କରାଯାଇ ପାରିବ ବା ମାରିଦିଆ ଯାଇପାରିବ । ରାସାୟନିକ ଅସ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗକାରୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଏହି ଉତ୍ତର ରୋଗର ଜୀବାଣୁକୁ ସଂବ୍ୟାପକ କରିବା ପାଇଁ ରାସାୟନିକ ଅସ୍ତ୍ରରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି । ଏପରିକି ଆତଙ୍କ ବାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଆନୁଆକ୍ଷ ଜୀବାଣୁ କୁ ବ୍ୟବହାର କରି ପ୍ରତିଶୋଧ ନେଉଛନ୍ତି ଶତ୍ରୁପକ୍ଷର ।

ଏହାକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଏବେ ଆମ ଦେଶର ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ଆନୁଆକ୍ଷ ରୋଗର ପ୍ରତିଷେଧକ ଟୀକା ଉତ୍ପାଦନ କରିଛନ୍ତି ଯାହାଫଳରେ ଏହି ରୋଗର ଜ୍ଵାଳାମୁଖୀ ପ୍ରଭାବରୁ ରକ୍ଷା କରାଯାଇପାରିବ । ଆଉରି ମଧ୍ୟ ଆମ ଜାତୀୟ କୈବ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ଆନୁଆକ୍ଷ ରୋଧୀ ଟୀକା ବ୍ୟବସାୟକରଣ ପାଇଁ ଆମ ଦେଶ ପକ୍ଷରୁ ଉଦ୍ୟମ କରାଯାଉଛି ।

ଭାରତୀୟ ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଟ୍ରାନ୍ସ୍‌ଜେନିକ୍ ସବୁଜ-ମୂଷା

ଏବେ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଟ୍ରାନ୍ସ୍‌ଜେନିକ୍ ଉପାୟରେ 'ସବୁଜ-ମୂଷା' ସୃଷ୍ଟି କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏକ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧରଣର ଜୀବ 'ଜେଲି ଫିସ୍'ରେ ଥିବା ସବୁଜ ପ୍ଲୋରୋସେଣ୍ଟ ପ୍ରୋଟିନର ବ୍ୟବହାର କରି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏହି ଟ୍ରାନ୍ସ୍‌ଜେନିକ୍ ସବୁଜ-ମୂଷା ଭବିଷ୍ୟତରେ କୋଷୀୟ ପ୍ରତିରୋପଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଆଶା ପ୍ରକଟ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରୋଟିନ୍ ବା ପ୍ରୋଟିନର ବ୍ୟବହାର ସଂପର୍କରେ ଭାରତୀୟ ଚିକିତ୍ସା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ଆଶାବିକ ପ୍ରଜନନ ଉନ୍ନୟନ ଓ ଜେନେଟିକ୍ ବିଭାଗର ପ୍ରଫେସର ପି.ବି. ଶେଷଗିରି କହନ୍ତି ଯେ, ଜେଲିଫିସ୍‌ରେ ଥିବା ଏହି ପ୍ରୋଟିନ୍ ସବୁଜ ରଙ୍ଗର ହୋଇଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଟ୍ରାନ୍ସ୍‌ଜେନିକ୍ ସବୁଜ-ମୂଷାର ସୃଷ୍ଟି ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିଛି । ଚଳିତବର୍ଷ ଅର୍ଥାତ୍ ୨୦୦୩ ମସିହାର ଆଦ୍ୟଭାଗରେ ପ୍ରଥମ ସବୁଜ-ମୂଷାର ସୃଷ୍ଟି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବିସ୍ମିତ କରିଦେଇଛି । ବୈଜ୍ଞାନିକଙ୍କ ଗବେଷଣାଗତ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ଜଣାପଡ଼ିଛି ଯେ ଯଦି ଗୋଟିଏ କୋଷରେ ଏହି ପ୍ରୋଟିନର ଥାଏ, ତେବେ ସେହି କୋଷ ସବୁଜ ଦେଖାଯାଏ । ଏପରିକି ସେ କୋଷ ହେଉ ବା ପରଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଝିଲ୍ଲା ହେଉ ବା କୌଣସି ଅଙ୍ଗିକା ହେଉ ଏହି ପ୍ରୋଟିନ୍‌ର ଉପସ୍ଥିତି ତାହାକୁ ସବୁଜ ରଙ୍ଗ ପ୍ରଦାନ କରିଥାଏ ।

ଉକ୍ତ ଗବେଷଣା ପାଇଁ ବିଭିନ୍ନ ଉପକରଣ କରିବାରେ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କୁ ତିନିବର୍ଷ ଏବଂ ନୂତନ ସବୁଜ-ମୂଷା ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଚାରି ମାସରୁ ବାର ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ବିନିଯୋଗ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଛି ବୋଲି ପ୍ରଫେସର ଶେଷଗିରି ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହି ସବୁଜ ପ୍ଲୋରୋସେଣ୍ଟ ପ୍ରୋଟିନ୍‌କୁ କୋଷ ଭିତ୍ତିକ ଚିକିତ୍ସା ପଦ୍ଧତିରେ ପ୍ରୟୋଗ କରାଯିବାର ଏକ ଉଦାହରଣ ଦେଇ ସେ କହନ୍ତି ଯେ, ଇନ୍‌ସୁଲିନ୍ ନେଉଥିବା ଡାଇବେଟିସ୍ ବା ମଧୁମେହ ରୋଗୀଙ୍କ ଶରୀରରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ପଦ୍ଧତି ମାଧ୍ୟମରେ ଇନ୍‌ସୁଲିନ୍ ସୃଷ୍ଟିକାରୀ କୋଷ ସୃଷ୍ଟି କରାଯାଇ ଅଗ୍ନାଶୟ (Pancreas) ରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଆଯାଇ ପାରିବ । ଫଳରେ ମଧୁମେହ ରୋଗୀକୁ ଇନ୍‌ସୁଲିନ୍ ଦେବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଏ ସଂପର୍କରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆହୁରି ଅଧିକ ଗବେଷଣା ଚାଲୁରହିଛି ।

ଅଭିନବ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳରେ ଭାରତର ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ

ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ଆଣବିକ ବିଶ୍ୱରେ ଆମ ଦେଶ ଭାରତର ସ୍ଥାନ ଅନ୍ୟ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ । ଏକଦା ଭାରତକୁ ସାମରିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନ୍ୟୁନ ମନେକରୁଥିବା ଆମେରିକା, ରୁଷିଆ, ଇଂଲଣ୍ଡ, ଚୀନ, ଜର୍ମାନ ଆଦି ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଭାରତର ଆଣବିକ ବିଜ୍ଞାନୀମାନଙ୍କର ସଫଳ କୃତିତ୍ୱ ଦେଖି ବିସ୍ମିତ ହେଲେଣି । ପୋଖରାନ୍ରେ ଘନ ଘନ ପରମାଣୁ ବୋମା ପରୀକ୍ଷା କରି ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଏକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ରାଷ୍ଟ୍ରରୂପେ ଭାରତ ନିଜକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରିପାରିଛି ।

ସଂପ୍ରତି ଭାରତର ଆଣବିକ ବିଜ୍ଞାନୀମାନେ ପରମାଣୁ ଶକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି କରିବା ପାଇଁ ଅଭିନବ କୌଶଳ ବାହାର କରିଛନ୍ତି । ଆମ ଦେଶରେ ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଯୁରାନିୟମ୍ ନାମକ ଏକ ତେଜସ୍ବିୟ ମୌଳିକ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଉଛି । ଏଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟ ଦେଶ ଉପରେ ଆମକୁ ନିର୍ଭର କରିବାକୁ ପଡୁଛି । କିନ୍ତୁ ଆମ ଦେଶରେ ଥୋରିଅମ୍ (Thorium) ପରି ତେଜସ୍ବିୟ ପଦାର୍ଥ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ପରିମାଣରେ ମହଜୁଦ୍ ଅଛି । ଏହାର ବିନିଯୋଗ କରି ଆଣବିକ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ଏବଂ ଆଣବିକ ଆବର୍ଜନାର ପରିମାଣକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ଭାରତ ଏକ ଦୂରକ ପରିଚାଳିତ କୌଶଳ (Accelerator-driven System) ଉଦ୍ଭାବନ କରିଛି ।

ପରମାଣୁର 'ନିଉକ୍ଲିୟସ୍ ବିଖଣ୍ଡନ' (Nuclear Fission) ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚୁର ଶକ୍ତି ନିର୍ଗତ ହୋଇଥାଏ । ଏଥିପାଇଁ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ଶୃଙ୍ଖଳ ପ୍ରକ୍ରିୟା (Chain Reaction)ରେ ନିଉକ୍ଲିୟସ୍ ବିଖଣ୍ଡିତ ହେବା ଯୋଗୁ ନିଉଟ୍ରନ୍ର ଉତ୍ସର୍ଜନ (Emission) ହୋଇଥାଏ । ଶୃଙ୍ଖଳ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚାଲୁରଖିବା ପାଇଁ ତେଜସ୍ବିୟ ପଦାର୍ଥର ଆୟତନ ଗୋଟିଏ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆୟତନ ଠାରୁ ବଡ଼ ହୋଇଥିବା ଦରକାର । ଏହାକୁ ସଙ୍କଟ ଆୟତନ (Critical Volume) କହନ୍ତି ।

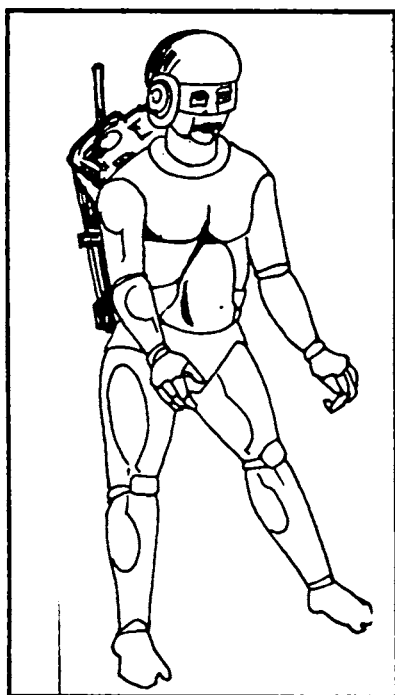
ଆମ ଆଣବିକ ପ୍ରକଳ୍ପ ମାନଙ୍କରେ **ୟୁରାନିୟମ୍ (Uranium)** ପରି ତେଜସ୍ବିୟ ମୌଳିକ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିଲେ ହେଁ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରରେ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବା ନିଉଟ୍ରନ୍ ସଂଖ୍ୟାକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଅଭିନବ ପଦ୍ଧତିରେ ଏକ ତ୍ୱରକ ବ୍ୟବସ୍ଥା (**Accelerating System**) ଦ୍ୱାରା ବାହାରୁ ନିଉଟ୍ରନ୍ର ଉତ୍ସର୍ଜନ କରାଯାଇ ଆଣବିକ ବିଖଣ୍ଡନ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଚାଲୁରଖାଯାଇ ପାରିବ । ଯଦ୍ୱାରା ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ଟ୍ରମ୍ପେଣ୍ଡିତ ଭାବା ଆଣବିକ ଗବେଷଣା କେନ୍ଦ୍ରର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହିପରି ତେଜସ୍ବିୟ ମୌଳିକର ଆଣବିକ ନିଉକ୍ଲିୟ ବିଖଣ୍ଡନ ନୂତନ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ଆପେ ଆପେ ନିଃଶେଷ ହୋଇଯିବ ଏବଂ ବିଘ୍ନେରଣ କନିତ ଆଶଙ୍କା ହ୍ରାସ ପାଇବ ଓ ବାହାରୁ ନିର୍ଗତ ହେଉଥିବା ନିଉଟ୍ରନ୍ର ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଯୋଗୁଁ ଶକ୍ତି ଉତ୍ପାଦନକୁ ମଧ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିହେବ ।

ବୃଦ୍ଧ ଓ ବିକଳାଙ୍ଗ ସଶକ୍ତିକରଣରେ ରୋବଟ୍

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆଜିର ବିଶ୍ୱ ଅତ୍ୟୁତପୂର୍ବ ବିକାଶ ସାଧନ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିଛି । ବିଜ୍ଞାନର ସବୁଠାରୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଦାନ ହେଉଛି ମଣିଷ ପରି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ ରୋବଟ । ବିଂଶ ଶତାବ୍ଦୀର ଶେଷ ଦଶନ୍ଧିରୁ ଏହାର ଉଦ୍ଭାବନ କରାଯାଇ ମାନବର ଶକ୍ତି ବଢ଼ିଉଁତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏହାକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରୁଛି । ରୋବଟ ଯେତେବେଳେ ଆଧୁନିକ ଜଗତକୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲା ମଣିଷର ବୈଷୟିକ ପ୍ରତିରୂପ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ବୋଲି ପ୍ରଥମେ ଧାରଣା ହୋଇଥିଲା । ଯନ୍ତ୍ରଚାଳିତ ଏହି ରୋବଟର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଚକିତ କରି ଦେଇଥିଲା ।

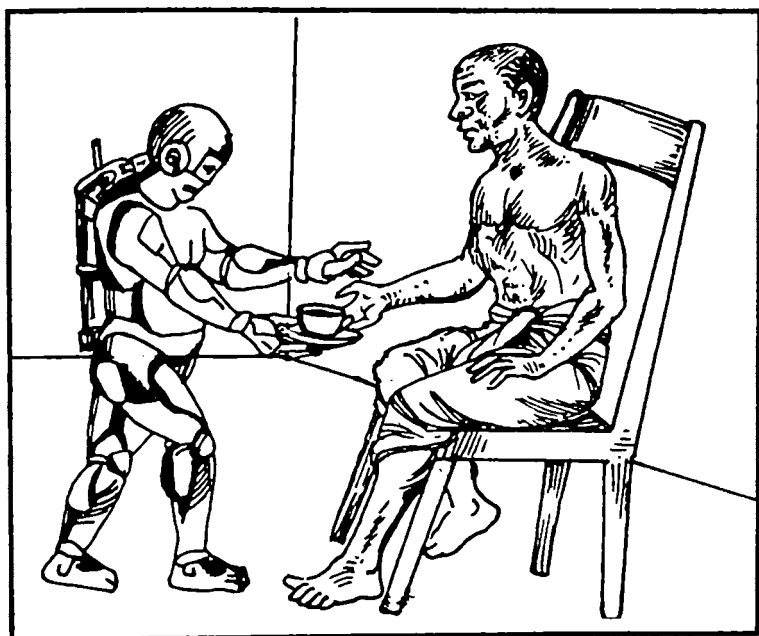
ଆଧୁନିକ ବିଜ୍ଞାନ ଯୁଗର
କୃତ୍ରିମ ମଣିଷ : ରୋବଟ୍

ଏବେ ରୋବଟକୁ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଉଛି । ଆବଶ୍ୟକତା ଭିତ୍ତିରେ କାର୍ଯ୍ୟ ପରିସର ଅନୁସାରେ ରୋବଟ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି । ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା କେବଳ ମନୁଷ୍ୟର ଚଳଣି ଯେ ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ହେଉଛି ତାହା ନୁହେଁ, ଏହା ଶିଳ୍ପ ଓ କଳକାର୍ଯ୍ୟାନା ତଥା ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରୁଛି ।

ସମ୍ପ୍ରତି ବୃଦ୍ଧ ଓ ବିକଳାଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କୁ ସହଯୋଗର ହାତ ଲମ୍ବେଇ ଦେଇଛି ଏହି ରୋବଟ । ଇଂଲଣ୍ଡର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏ ପ୍ରକାର ରୋବଟକୁ ବିକଳାଙ୍ଗ ବା ବୃଦ୍ଧବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଜିନିଷ ପତ୍ର ନେବା ଆଣିବା ଓ ଚାଲିବାରେ ସକ୍ଷମ କରାଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ପୁରସ୍କୃତ କରାଯାଇଛି । ଏହିପରି ରୋବଟ ଏକ ପ୍ରୋଟୋଟାଇପ୍ ମେସିନ୍ ଦ୍ୱାରା ପରିଚାଳିତ ଏବଂ ଏହାର କୃତ୍ରିମ ହାତ ଓ ବାହୁ ଉଚ୍ଚ ବୈଷୟିକ ଜ୍ଞାନସମ୍ପନ୍ନ

ହେବା ସଂଗେ ସଂଗେ ଗତିଶୀଳ ହୋଇଥାଏ, ଫଳରେ ଯେ କୌଣସି ସ୍ଥାନକୁ ବା ପଦାର୍ଥକୁ ହାତ ବଢ଼ାଇ ଆଣିବାକୁ ହେଲେ ସହଜରେ ଏହା ସମ୍ଭବନ କରିଥାଏ ।

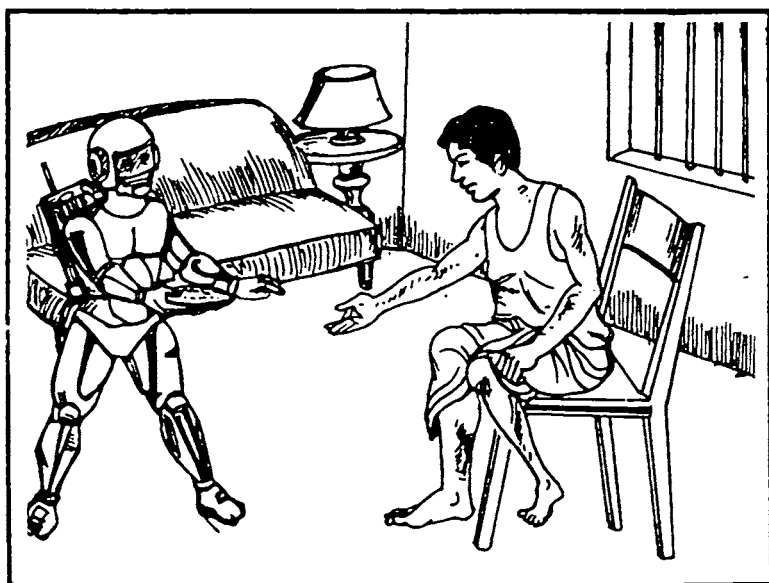
ଲଣ୍ଡନରେ ଅବସ୍ଥାପିତ ସ୍ୟାଡୋ ରୋବଟ କମ୍ପାନୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ରୋବଟ ପିଇବା ପାଇଁ ପାଣି ଗ୍ରାସ, ମୁହଁ ପୋଛିବାକୁ ଟାଣ୍ଡେଲ ଇତ୍ୟାଦି ଦେବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ରୋଷେଇ କରିବା, ଘରସଫା କରିବା ଆଦି କାର୍ଯ୍ୟର ଏହାକୁ ତାଲିମ ଦେଲେ ରୋବଟ ସୁରୁଖୁରୁରେ କରିପାରିବ । ଗୋପନୀୟତା ରକ୍ଷା କରିବାରେ ମଧ୍ୟ ରୋବଟକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ପାରିବ । ସ୍ୟାଡୋ ରୋବଟ କମ୍ପାନୀକୁ ଏହି ରୋବଟକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବା ପାଇଁ ୬୫ ହଜାର ପାଉଣ୍ଡ ଖର୍ଚ୍ଚିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଅନୁଦାନ ନ୍ୟାସନାଲ ଏଣ୍ଡୋମେଣ୍ଟ ଫର୍ ସାଇନ୍ସ ଟେକ୍ନୋଲଜି ଆଣ୍ଡ ଦି ଆର୍ଟସ୍ (ନେଷ୍ଟା) ପକ୍ଷରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

(ବୃଦ୍ଧଙ୍କ ହାତକୁ ଚା'କପ୍ ବତେଇ ଦେଉଥିବା ରୋବଟ୍)

ନୂତନ ଜ୍ଞାନକୌଶଳରେ ନିର୍ମିତ ଏହି ରୋବଟ ବାୟୁବାହିତ କୃତ୍ରିମ ମାଂସପେଶୀ ଦ୍ଵାରା ପରିଚାଳିତ ହୋଇ ନିଜର ସ୍ୟାଡୋ ବା ଛାୟା ହାତ ଏବଂ ଛାୟା ବାହୁକୁ ମଣିଷ

ପରି ଯେକୌଣସି ଗତିଶୀଳ କରାଯାଇପାରେ ଏବଂ ପ୍ରସାରିତ କରି ଲକ୍ଷ୍ୟସ୍ଥଳ ନିକଟରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦିଏ । ଏହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରିବାକୁ ହେଲେ ପ୍ରଥମେ ଏକ ଦୂର ନିୟନ୍ତ୍ରିତ ବ୍ୟବହାରକ ପଦ୍ଧତିରେ (ରିମୋଟ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଲର) ଏହି ରୋବଟକୁ ସରଳ ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ ଶିଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ତତ୍ପରେ ଏହା ସ୍ୱୟଂଚାଳ ଭାବେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଏ । ଚଳିଥିବା ଅଧାରରେ ଏହାର ହାତ ଓ ବାହୁକୁ ରଖାଯାଇ ବର୍ତ୍ତମାନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷମ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ଆଗାମୀ ସମୟରେ ଏହା ଯେପରି ମଣିଷ ଭଳି ଚାଲି ଚାଲି ଯେବା କରିପାରିବ ସେଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଉଦ୍ୟମ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି ।

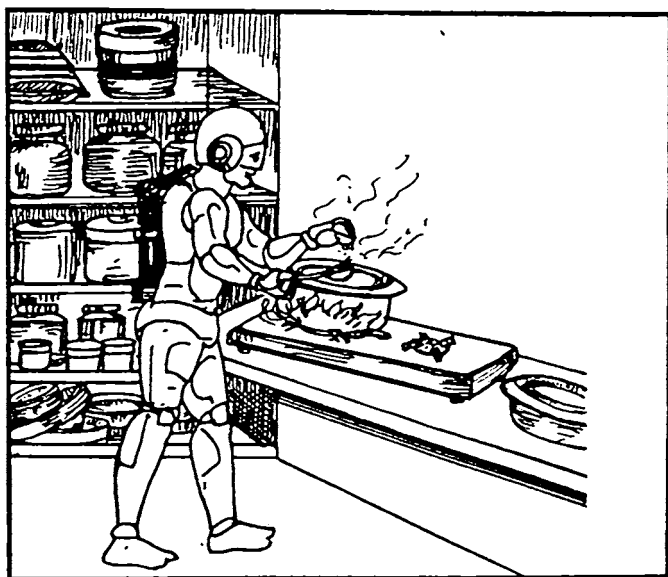

(କଣେ ଛୋଟା ଲୋକକୁ ରୋବଟ୍ ଖାଦ୍ୟ ପ୍ଲେଟ୍ ଆଣି ବତେଇ ଦେଉଛି)

କମ୍ପ୍ୟୁଟର ପରିଚାଳନା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ରିଚାର୍ଡ୍ କ୍ରାନହଲ୍ କହନ୍ତି, ଏହି ରୋବଟକୁ ଯେଉଁମାନେ ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ଏହା ସାରାଦିନ କାମ କରିପାରିବ ଏବଂ ଆଉ 'ପ୍ରିନ୍ ବା ଥ୍ୟାଙ୍କ ୟୁ' ବାରମ୍ବାର କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ଘରେ ବସି ରିମୋଟ୍ କଣ୍ଟ୍ରୋଲରେ ସୁଇଚ୍ ଚିପି ବିଭିନ୍ନ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇପାରିବ ।

ଆମ ଦେଶ ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରୟୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଗ୍ରଗତି କରି ଚାଲିଛି । ବିଭିନ୍ନ ଅଭିନବ ସନ୍ଧାନୀ ପ୍ରକଳ୍ପର ପରୀକ୍ଷଣ କରାଯାଇ ଭାରତକୁ ଏକ ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରୟୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଉନ୍ନତ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପରିଚୟ ଦିଶୁ ଦରବାରରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ସମର୍ଥ

ହୋଇପାରିଛି । ଗ୍ରାମ୍ୟ ସଶକ୍ତିକରଣ, ନାଗୀ ସଶକ୍ତିକରଣ, କୃଷକ ସଶକ୍ତିକରଣ ଓ ଶିକ୍ଷକ ସଶକ୍ତିକରଣ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ସଶକ୍ତିକରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଓ ବାହ୍ୟିକ ଶକ୍ତିର ସଂରକ୍ଷଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ସମ୍ପ୍ରସାରଣ କରାଯାଇ ଦେଶକୁ ବିକଶିତ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିଣତ କରିବାର ଯୋଜନା କରାଯାଇଛି । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ବିକଳାଙ୍ଗ ଓ ବୃଦ୍ଧ ସଶକ୍ତିକରଣରେ ଏହି ସ୍ୟାଟୋ ରୋବଟର ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ଗୌଣ ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସମାଜର ନାହିକାକୁଞ୍ଚନକୁ ଦୂର କରିବାକୁ ହେବ ।

(ରୋଷେଇ ଘରେ ଖାଦ୍ୟପଦାର୍ଥ ରାନ୍ଧୁଥିବା ରୋବଟ୍)

ବୁଢ଼ା ବା ବିକଳାଙ୍ଗ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଯେ ବଞ୍ଚିବାର ତଥା ଜୀବନ ବିତେଇବାର ଅଧିକାର ଅଛି ଏହା ଆମେ ଭୁଲିଯାଉଛେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବିଚାର କଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ବଡ଼ ପୃଥିବୀରେ ବଞ୍ଚିବାର ସାହାରା ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ସ୍ୟାଟୋ ରୋବଟ ଯେ ଅନେକ ମାତ୍ରାରେ ସହାୟକ ହେବ ଏହା ନିଃସଂଦେହ ।

(ଦୈନିକ 'ସମ୍ବାଦ' ଓ ଦୈନିକ 'ପ୍ରଜାତନ୍ତ୍ର'ର ବିଜ୍ଞାନ ପୃଷ୍ଠାରେ ପ୍ରକାଶିତ)

ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିର ବେଗ କ'ଣ ମପାଯାଇପାରେ!

ଫ୍ରେଡ଼ିନ ଥିଲା ୨୦୦୩ ମସିହା ଜାନୁୟାରୀ ୮ ତାରିଖ । ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଓ ବିଶ୍ୱବିଜ୍ଞାନ ତତ୍ତ୍ୱ ଜଗତକୁ ବିସ୍ତୃତ କରି ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତିର ବେଗ ମପାଯାଇପାରିବ ବୋଲି ସର୍ବପ୍ରଥମ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ବୈଜ୍ଞାନିକଗଣ ।

ବିଶ୍ୱବିଖ୍ୟାତ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଆଲବର୍ଟ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ୍ ବହୁ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଯଥାର୍ଥରେ ମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ "ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣୀୟ ଶକ୍ତି ପ୍ରାୟ ଆଲୋକର ବେଗରେ ଗତି କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତା'ର ବେଗକୁ ମାପିବା ପାଇଁ ଗବେଷଣା ହେଉନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଆଇନ୍‌ଷ୍ଟାଇନ୍‌ଙ୍କର ଏହି ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନୁମାନକୁ ଅନ୍ୟ ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ସହଜରେ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲେ । ଏହି ମତବାଦ ମତବାଦରେ ହିଁ ରହିଯାଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଦୀର୍ଘ ଚାଳିଷ ବର୍ଷରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱସମୟ ଧରି ପୃଥିବୀର ଅଧିକାଂଶ ଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଏ ସଂପର୍କରେ ଗବେଷଣା ଚାଲୁରଖିଥିଲେ ।

ଗବେଷଣାରୁ ପ୍ରକାଶ, ଯେତେବେଳେ ବୃହତ୍ତ୍ୱ ବିଶୁଦ୍ଧତା ବହୁ ଦୂରରେ ଥିବା କୌଣସି ଏକ ଜାଗତିକ ବସ୍ତୁ ସମ୍ମୁଖରେ ଅତିକ୍ରମ କରେ ସେତେବେଳେ ବଙ୍କେଇ ଯାଉଥିବା ରେଡିଓ ତରଙ୍ଗକୁ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ କରି ବୈଜ୍ଞାନିକମାନେ ଜାଣିପାରିଛନ୍ତି ଯେ, ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ବୃଦ୍ଧଜନିତ ବେଗ ଆଲୋକର ବେଗ ସହ ପ୍ରାୟ ସମାନ । ଏହି ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣର ବେଗ ପଦାର୍ଥ ବିଜ୍ଞାନର ମୌଳିକ ସ୍ଥିରାଙ୍କ (Fundamental Constant) ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସଦ୍ୟତମ ଓ ଅନ୍ତିମ ସ୍ଥିରାଙ୍କ ।

ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି କଣିକା ରୂପରେ ଗତିକରିଥାଏ । ଏହି କଣିକାଗୁଡ଼ିକୁ ଗ୍ରାଭିଟନ୍‌ସ (Gravitons) କୁହାଯାଏ । ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣ ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟ ତରଙ୍ଗ ରୂପରେ ଗତି କରିଥାଏ । ଏହାକୁ ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣୀୟ ତରଙ୍ଗ (Gravitational Waves) କହନ୍ତି । ଚାରିଦଶନ୍ଧି ପରେ ଆମେରିକାର ମେରିଲାଣ୍ଡ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପ୍ରଫେସର ଯୋଶେଫ୍ ଡ୍ରେବର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦଳ ପରିବେଶ ଆଦି ବିଭିନ୍ନ ଦିଗ ଉପରେ ବହୁ ପରୀକ୍ଷା କରି ମାଧ୍ୟାକର୍ଷଣୀୟ ତରଙ୍ଗ ଦୁର୍ବଳ ନହୋଇ ପୃଥିବୀ କିମ୍ବା ସୂର୍ଯ୍ୟ ବା ଆନ୍ତର୍ଜାଗତିକ ପଦାର୍ଥ ମଧ୍ୟଦେଇ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରୁଥିବାର ଜାଣିପାରିଛନ୍ତି ।

କୁଳମଣି ନାଥଶର୍ମା

ବିଜ୍ଞାନ ଓ ପ୍ରଯୁକ୍ତି ବିଦ୍ୟାର ବିକାଶ ଫଳରେ କ୍ରମଶଃପ୍ରବୃଦ୍ଧିତ ପରିବେଶର ସାଂପ୍ରତିକ ସ୍ଥିତି ଓ ସ୍ୱରୂପକୁ ନେଇ ଆଜି ସମସ୍ତେ ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ । ସଭ୍ୟତାର ବିବର୍ତ୍ତନ ଆଡୁଆଳରେ ପରିବେଶର ଅବସ୍ଥାୟକନିତ କୁପ୍ରଭାବ ସଂପର୍କରେ ଆଜିର ମଣିଷ ଯଥେଷ୍ଟ ସଚେତନ ନୁହେଁ । ବିଜ୍ଞାନପ୍ରଦତ୍ତ ତତ୍ତ୍ୱ ଓ ଜ୍ଞାନକୁ ଯଥାର୍ଥ ଦୃଢ଼ଯୁକ୍ତମ କରି ଏହାକୁ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନରେ ଉପଯୋଗ କରିବା ଏବଂ ପରିବେଶର ଉପଯୁକ୍ତ ସଂରକ୍ଷଣ ସଂପର୍କରେ ମଣିଷର ଚିନ୍ତା ଓ ଚେତନାକୁ ଶାଣିତ କରିବା ଅଭିଳାଷରେ ଦୀର୍ଘ ତିନି ଦଶନ୍ଧି ଧରି ଲେଖନୀ ଚଳାଇ ଆସୁଛନ୍ତି ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ଶ୍ରୀ ନାଥଶର୍ମା ।

ନୂତନ ନୂତନ ଉଦ୍‌ଭାବିତ ଓ ଆବିଷ୍କୃତ ବିଜ୍ଞାନବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତିଟି ମଣିଷ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚାଇବାର ପ୍ରତିବଦ୍ଧତା ତାଙ୍କ ସ୍ୱଳ୍ପନର ଏକ ଅଭିନବ ଦିଗନ୍ତ । ବିଜ୍ଞାନକୁ ଲୋକପ୍ରିୟ କରିବାର ଦାୟିତ୍ୱକୁ ସ୍ୱଳ୍ପନାତ୍ମକ ଆଦେଶରେ ଓ ବିତରକ-ନିଶାରେ ନିଭାଇଚାଲିଛନ୍ତି ଶ୍ରୀ ନାଥଶର୍ମା । ଉକ୍ତ ପୁସ୍ତକଟି ତାଙ୍କର ଦ୍ୱିତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକ । ଏଥି ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ରଚିତ 'ବିକାଶ ପଥେ ବିଜ୍ଞାନ' ପ୍ରବନ୍ଧ ପୁସ୍ତକ ରାଜଧାନୀ ପୁସ୍ତକମେଳା ପୁରସ୍କାରପ୍ରାପ୍ତ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ଶିକ୍ଷାବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଅନୁମୋଦିତ । ତାଙ୍କ ରଚିତ ପ୍ରବନ୍ଧ 'ଅମୃତ ପାଦସ', କବିତା ସଂକଳନ 'ପୁନଶ୍ଚ ଫେରିବାକୁ ହେବ', ଇଂରାଜୀ ଗଳ୍ପ 'ସେଭେନ୍ ସେଟାଲ୍‌ସ୍' ଓଡ଼ିଆ ଓ ଇଂରାଜୀ ସାହିତ୍ୟ ଉତ୍ସାରକୁ ସମୃଦ୍ଧ କରିଅଛି । ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବିଜ୍ଞାନ ସନ୍ଦର୍ଭମାନ ବିଭିନ୍ନ ସମ୍ବାଦପତ୍ର, ଆକାଶବାଣୀ ଓ ଦୂରଦର୍ଶନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଓ ପ୍ରସାରିତ ।

ଓଡ଼ିଶା ଶିକ୍ଷା ସେବାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀ ବରିଷ୍ଠ ଅଧିକାରୀ ରୂପେ ବୁବନେଶ୍ୱର ଶିକ୍ଷା ଜିଲ୍ଲା ଅଧିକାରୀ ଦାୟିତ୍ୱ ପରେ ଅଧୁନା ବୁବନେଶ୍ୱର କ୍ୟାପିଟାଲ୍ ହାଇସ୍କୁଲର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ରୂପେ ଅବସ୍ଥାପିତ ।